

Referat fra
Reguleringsmøtet

18. juni

2009

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTET 18. JUNI 2009

SAKSLISTE

Sak 1/2009

Åpning av møte.

Sak 2/2009

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2009

1. Bunnfisk nord for 62°N

1.1 Torsk

1.2 Hyse

1.3 Sei

2. Pelagiske fiskerier

2.1 NVG-sild

2.2 Sild sør for 62°N

2.3 Kolmule

2.4 Vassild

2.5 Makrell

2.6 Lodde i Barentshavet

3. Fiskeriene i Nordsjøen

3.1 Tobis

3.2 Torsk

3.3 Sei

Sak 3/2009

Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2009/2010

Sak 4/2009

Regulering av kysttorsk sør for 62°N

Sak 5/2009

Regulering av fiske etter blålange

Sak 6/2009

Oppfølging av forvaltningsprinsippet

Sak 7/2009

Orientering fra Havforskningsinstituttet om ACOM sine vårmøter 3. og 15. juni 2009

Sak 8/2009

Sorteringsrist i rekefåre ved fiske i Nordsjøen og Skagerrak

Sak 9/2009

Eventuelt

Sak 2/2009

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2009

- 1. Bunnfisk nord for 62°N**
- 2. Pelagiske fiskerier**
- 3. Fiskeriene i Nordsjøen**

UTVIKLINGEN I DE ENKELTE FISKERIER I 2009

1. BUNNFISK NORD FOR 62°N

1.1 TORSK

1.1.1 FISKET I 2008

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter torsk nord for 62°N. Vi ser at totalkvoten ble overfisket med 3,8 % og det vil si nesten 7.800 tonn i 2008.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi på ulike fartøygrupper år 2008 pr. 8. juni 2009

2008					
Gruppe	Kvote	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (prosent)	Verdi (1.000 kr)
Trål	57 842	58 338	-496	-0,9 %	851 295
Konvensjonelle	137 371	141 263	- 3 892	-2,8%	2 398 850
Avsetning bifangst ¹	6 588				
Lukket gruppe:	100 676	108 111	-7 435	-7,4 %	1 854 891
U 11 m st.l.	29 656	30 339	-683	-2,3 %	499 610
11 - 14,99 m st.l.	25 566	31 518	-5 952	-23,3 %	539 189
15 - 20,99 m st.l.	19 489	19 921	-432	-2,2 %	346 132
21 m og over	25 965	26 333	-368	-1,4 %	469 960
Havfiskefartøy	17 597	17 542	55	0,3 %	300 198
Åpen gruppe	12 510	15 610	-3 100	-24,8 %	243 761
Levende fangst	200	230	-30	- 15,0 %	
Forskning og forvaltning	7 000	6 435	565	8,1 %	96 635
Fritids- og ungdomsfiske		2 131	- 2 131		32 125
Ufordelt		1 770	-1 770		31 397
Totalt	202 413	210 167	-7 754	- 3,8 %	3 410 302

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 8. juni 2009

¹ Fangst innenfor bifangstavsetningen er inkludert i fangsttallene, men på kvotenivå bare for gruppen konvensjonelle fartøy samlet

Det ble avsatt 200 tonn til dekning av kvotebonus ved levende fangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2008, og levende fangst avregnes med 80 % av kvantumet på sluttseddelen. I henhold til Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister er totalt 1.552 tonn registrert som levende fangst med konvensjonelle redskap. Av dette er 393 tonn registrert som forskningsfangst og 7 tonn som fangst fra fritidsfiske. De resterende 1.152 tonn er fisket av konvensjonelle kystfiskefartøy (lukket og åpen gruppe), og kvotebonusen utgjør 230 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

Overfisket i trålgruppen skyldes trolig feilføring av forskningsfangst. Vi antar at forskningskvoten er oppfisket, men at fangstene ikke er rett kodet på landings- og sluttsedlene.

Gruppekvotene i lukket gruppe var beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet (1. januar 2008). Utskiftninger som skjedde i løpet av året medførte således ikke at gruppekvotene ble endret, men faktisk overregulering i løpet av året ble endret som følge av endring i fartøysammensetning.

1.1.2 KVOTESITUASJONEN I 2009

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2009

Land	Kvote
Norge	243.100 tonn
Russland	231.100 tonn
Tredjeland	71.800 tonn
Totalt	546.000 tonn

Totalkvoten inkluderer 21.000 tonn norsk kysttorsk. Inntil 18.000 tonn, 9.000 tonn til hver av partene kan disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten har man valgt å disponere 7.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål. I tillegg er det i gjeldende regulering påplussert 1.000 tonn til den norske flåten som opprinnelig var avsatt til tredjeland i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i oktober 2008. TAC for nordøstarktisk torsk er på 525.000 tonn.

Dette innebærer en disponibel kvote for norske fiskere på 237.100 tonn.

Det er avsatt 3.500 tonn til ungdomsfiskeordningen/fritidsfiske og 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levendefangst av torsk med konvensjonelle redskaper. Den norske kvoten er videre fordelt med 71.343 tonn (30,58 %) til trål og 161.957 tonn (69,42 %) til konvensjonelle redskaper.

1.1.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

1.1.3.1 Reguleringsopplegget

Reguleringsopplegget er for de fleste fartøygruppene lik det som har vært tidligere år. Fartøy i kystgruppen er i år innplassert i lukket gruppe etter Finnmarksmodellen basert på fartøyenes hjemmelslengde, mens de har vært plassert inn etter største lengde de siste årene. Det ble i forbindelse med fastsettelse av torskereguleringene for 2009 avsatt 6.500 tonn til en bifangstordning for åpen og lukket gruppe. Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at det også for 2009 skal gjennomføres en ordinær bifangstordning innenfor det avsatte kvantumet på 6.500 tonn. Bifangstordningen trådte i kraft allerede 15. april i år som følge av den vanskelige markedssituasjonen for torskefiskeriene, og bifangstprosenten ble satt til 30 %.

1.1.3.2 Gruppekvoter, oppfisket kvantum mv.

Tabellen nedenfor viser gruppekvoter, fangst og fangstverdi for 2009 pr. 8. juni 2009. Både totalt og på gruppenivå ligger fangstene av torsk hittil i år et godt stykke bak fjoråret og samtidig er kvotene økt.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi på ulike fartøygrupper år 2009 pr. 8. juni 2009

2009					
Gruppe	Kvote	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (prosent)	Verdi (1.000 kr)
Trål	71 343	19 122	52 221	73,2 %	172 320
Konvensjonelle	161 957	115 904	46 053	28,4 %	1 430 296
Avsetning bifangst ¹	6 500				
Lukket gruppe:	120 027	100 071	19 956	16,6 %	1 238 789
U 11 m hj.l.	33 188	23 382	9 806	29,5 %	289 202
11 - 14,99 m hj.l.	31 879	29 871	2 008	6,3 %	383 522
15 - 20,99 m hj.l.	32 935	28 991	3 944	12,0 %	361 743
21 m og over	22 025	17 827	4 198	19,1 %	204 322
Havfiskefartøy	20 747	6 723	14 024	67,6 %	83 305
Åpen gruppe	14 683	9 110	5 573	38,0 %	108 202
Levende fangst	300		300		
Forskning- og forvaltn.	7 000	963	6 037	86,2 %	10 363
Ungdoms-/fritidsfiske	3 500	423	3 077	87,9 %	5 175
Ufordelt		70	-70		860
Totalt	244 100	136 482	107 618	44,1 %	1 619 014

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirktoratet pr. 8. juni 2009

¹ Fangst innenfor bifangstavsetningen er inkludert i fangsttallene, men på kvotenivå bare for gruppen konvensjonelle fartøy samlet

Det er avsatt 300 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levendefanget torsk. Levendefanget torsk skal bare kvoteavskrives med 80 % på fartøyet. Hittil er det levert 276 tonn levendefanget torsk, hvorav 80 tonn kommer fra kommersielt fiske, og dette innebærer en kvotebonus på 16 tonn. Fangsttallene i tabell 3 tar ikke hensyn til dette.

Trålkvoten på 71.343 tonn er fordelt med 70.593 tonn til fartøy med torske-trållatelse, hvorav 2.000 tonn avsettes til distriktskvote og 750 tonn til dekning av bifangst av torsk for fartøy med seitrållatelse. Trålerne har pr. 8. juni 2009 landet vel 19.100 tonn torsk, og det gjenstår således over 73 % og dette utgjør over 52.200 tonn av årets kvote. På tilsvarende tidspunkt i 2007 og 2008 stod henholdsvis 56 % (31.700 tonn) og 60 % (34.400 tonn) av trålerne sine kvoter igjen (jf. tabell 4). Fartøy med seitrållatelse kan ved hver enkelt landing ha en innblanding på til sammen 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst. Så langt i år er det landet 45 tonn torsk av denne fartøygruppen.

Konvensjonelle fartøy har totalt landet 115.904 tonn torsk pr. 8. juni i år, og det gjenstår vel 28 % av kvoten og det vil si over 46.000 tonn. På tilsvarende tidspunkt i 2007 og 2008 stod henholdsvis 5,8 % (7.900 tonn) og 11,6 % (15.900 tonn) av kvoten igjen.

Tabell 4: Kvoter og fangst på ulike fartøygrupper år 2007 til 2009 pr. 8. juni 2009

Kvoter og fangst i fisket etter torsk nord for 62°N om lag 8. juni for årene 2007 til 2009			
	Totalt (inkl. forskningsfangst)		
År	2007	2008	2009
Kvote	199 500	202 413	244 100
Fangst	154 191	148 230	136 482
Rest	45 309	54 183	107 618
Rest (%)	22,7 %	26,8 %	44,1 %
	Trål		
År	2007	2008	2009
Kvote	56 903	57 842	71 343
Fangst	25 176	23 407	19 122
Rest	31 727	34 435	52 221
Rest (%)	55,8 %	59,5 %	73,2 %
	Konvensjonell (totalt)		
År	2007	2008	2009
Kvote	135 596	137 371	161 957
Fangst	127 692	121 460	115 904
Rest	7 904	15 911	46 053
Rest (%)	5,8 %	11,6 %	28,4 %
	Konvensjonelle havfiskefartøy		
År	2007	2008	2009
Kvote	17 370	17 597	20 747
Fangst	7 889	6 788	6 723
Rest	9 481	10 809	14 024
Rest (%)	54,6 %	61,4 %	67,6 %
	Konvensjonelle (lukket gruppe)		
År	2007	2008	2009
Kvote	105 344	100 676	120 027
Fangst	107 120	99 940	100 071
Rest	-1 776	736	19 956
Rest (%)	-1,7 %	0,7 %	16,6 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 8. juni 2009 og gamle ukestatistikker

Konvensjonelle havfiskefartøy har en gruppekvote på 20.747 tonn torsk. Dette utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Pr. 8. juni er det landet 6.723 tonn, og det gjenstår dermed 14.024 tonn (67,6 %) av gruppekvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2007 og 2008 gjenstod henholdsvis 55 % (9.500 tonn) og 61 % (10.800 tonn) av de konvensjonelle havfiskefartøyene sine kvoter.

Lukket gruppe har pr. 8. juni landet 100.071 tonn torsk, og det gjenstår nesten 20.000 tonn (17 %) av kvoten. Til sammenligning var kvotene i denne fartøygruppen på samme tid overfisket med nesten 2 % (1.800 tonn) i 2007, og restkvoten var på nesten 1 % (700 tonn) i 2008.

Tabell 5 viser overreguleringen og kvoteenhetene for fartøy i lukket gruppe med mindre enn 300 m³ lasteromsvolum ved årsskiftet.

Tabell 5: Overregulering og kvoteenheter i lukket gruppe kyst pr. 1. januar 2009

Hj. lengde	St. lengde	Faktorer	%-andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	2 481,42	27,65 %	33 188	25,00 %	16,7183
	Over 11 m				12,50 %	15,0464
11 – 14,9 m	Under 11 m	2 383,59	26,56 %	31 879	10,00 %	14,7118
	Over 11 m				5,00 %	14,0431
15 – 20,9 m	Under 11 m	2 462,61	27,44 %	32 935	10,00 %	14,7114
	Over 11 m				5,00 %	14,0427
> 21 m	Under 11 m	1 647,52	18,35 %	22 025	2,00 %	13,6359
	Over 11 m				1,00 %	13,5023
Totalt		8 975,14		120 027		

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2009

Gruppekvoteene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvoteene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

Tabell 6 nedenfor viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe med lasteromskapasitet under 300 m³ ved årets begynnelse og pr. 9. juni 2009 fordelt etter hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 6: Antall deltakeradganger lukket gruppe kyst fordelt på reguleringsgruppen pr. 1. januar og pr. 9. juni 2009

Hjemmelslengde	Største lengde	Antall deltakeradganger pr. 01.01.09	Antall deltakeradganger pr. 09.06.09
Under 11 m	Under 11 m	1 109	1 092
	Over 11 m	62	73
Totalt		1 171	1 165
11 – 14,9 m	Under 11 m	30	26
	Over 11 m	498	492
Totalt		528	518
15 – 20,9 m	Under 11 m	3	3
	Over 11 m	225	213
Totalt		228	216
> 21 m	Under 11 m		
	Over 11 m	102	102
Totalt		102	102
Totalt		2 029	2 001

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 9. juni 2009

Vi ser fra oversikten i tabell 3 at det er i gruppen med fartøy med hjemmelslengde under 11 meter det største kvantumet gjenstår; nesten 10.000 tonn og det utgjør 30 %. Dette er fartøy som historisk sett fisker lite i andre halvår. Det står igjen mye kvantum i de andre størrelsesgruppene også; opp mot 20 % av kvoten. Slik som markedssituasjonen er, kan det kanskje bli vanskelig å få tatt ut hele gruppekvoteen for lukket gruppe i 2009.

Tabell 7 viser fangst i andre halvår (etter 1. juli) i lukket gruppe for årene 2004 til 2008 fordelt på de ulike størrelsesgruppene. Fangsttallene er fordelt på lengdegrupper (hjemmelslengde) som tilsvarer reguleringsopplegget for 2009. Når vi sammenligner historisk fangst i andre halvår og restkvoter i lukket gruppe pr. 8. juni 2009, bør vi merke oss at fangststigningen i andre halvår i perioden 2004 til 2008 kunne være begrenset av at store deler av kvoten allerede var tatt og at den derfor ikke bare reflekterer dårlig tilgjengelighet, alternative fiskerier etc.

Tabell 7: Fangst i lukket gruppe kyst fordelt på hjemmelslengde i andre halvår pr. 8. juni 2009

Hjemmelslengde	2004	2005	2006	2007	2008
Under 11 m	2 416	2 387	2 359	1 996	1 896
11 - 14,99 m	1 867	2 452	2 552	1 258	2 082
15 - 20,99 m	1 975	3 107	3 353	1 035	2 663
21 m og over	1 380	633	1 006	293	694
Totalt	7 638	8 579	9 270	4 582	7 335

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 8. juni 2009

Under 11 meter:

Vi ser at gruppens fangst har ligget på rundt 2.000 tonn i andre halvår i perioden 2004 til 2008. På bakgrunn av den vanskelige markedssituasjonen og det store restkvantumet (10.000 tonn), virker det lite sannsynlig at denne gruppen greier å ta særlig mye mer av kvoten sin i 2009.

11-14,99 meter:

Det står igjen vel 2.000 tonn for fartøy med hjemmelslengde mellom 11 og 14,99 meter. I snitt har gruppen fisket 2.000 tonn i andre halvår de siste fem årene, så hvis vi ser bort i fra omsetningsproblemer, burde denne fartøygruppen være i stand til å ta kvoten sin i 2009.

15-20,99 meter:

Fartøy mellom 15 og 20,99 meter hjemmelslengde har i gjennomsnitt fisket nesten 2.500 tonn i andre halvår de siste årene. Pr. 8. juni 2009 står det igjen nesten 4.000 tonn i denne fartøygruppen. Hvis vi også tar den vanskelige markedssituasjonen for hvitfisk i betraktning, kan nok denne gruppen ha vanskelig for å komme i mål.

Over 21 meter:

Vi ser at gruppens fangst har ligget på om lag 800 tonn i andre halvår i perioden 2004 til 2008. På bakgrunn av den vanskelige markedssituasjonen og det store restkvantumet (4.200 tonn), kan det bli vanskelig for denne gruppen å ta hele kvoten i 2009.

Det er stor fangstkapasitet lukket gruppe kyst, men mange fartøy har tradisjon for å fiske makrell og sild på høsten. Status i fisket etter norsk vårgytende sild er at kystgruppen i første halvår har fisket en større andel av gruppekvoten enn hva som er vanlig, og at tilgjengeligheten for de minste kystfartøyene har vært god langs kysten. Dette argumentet tilsier at hvis avtakssituasjonen for torsk bedrer seg, kan det være interessant for fartøy i lukket gruppe å fiske torsk til høsten.

Fartøy i åpen gruppe har også fartøykvoter, og gruppekvoten for 2009 er på 14.683 tonn. Pr. 8. juni er det landet 9.110 tonn torsk av denne fartøygruppen, noe som innebærer at det står

igjen 38 % (5.573 tonn) av kvoten. Den gruppen fisker vanligvis lite i andre halvår. I fjor på samme tidspunkt var kvoten overfisket med 4.105 tonn (33 %), og i 2007 stod det igjen 200 tonn (2 %). I tallmaterialet for 2007 og 2008 inngår fiske innenfor fritidsfiske og ungdomsfiskeordningen.

Fiskeri- og kystdepartementet gikk ut med følgende pressemelding 3. april i år:

”Fiskeri- og kystdepartementet har med bakgrunn i mottakssituasjonen og markedspå problemene i de viktigste markedene besluttet at det ikke vil bli foretatt noen refordeling av torsk kvotene for kystflåten.”

Bakgrunnen for beslutningen om å ikke refordele kvotene i kystgruppen, var at problemene i år ikke er knyttet til selve høstingen, men at det er markedsmessige grunner som ligger bak den svake omsetningsutviklingen for torsk fiskeriene da etterspørselen i eksportmarkedene har sviktet. En refordeling kunne ventes å gi ytterligere press på fiskemottakene. Markedssituasjonen tilsa også at en refordeling ville favorisere de som allerede hadde fisket kvotene sine og hadde leveringsavtaler, slik at de som ikke hadde leveringsmuligheter ble mer skadelidende. Fiskerinæringens organisasjoner var enige i denne beslutningen.

Også etter 3. april har avtakssituasjonen vært slik at det ikke har vært hensiktsmessig å refordele kvoten. Fiskeridirektoratet har så langt ikke funnet grunn til å endre bifangstprosenten (30 %).

På bakgrunn av markedssituasjonen og status i fisket så langt, anser Fiskeridirektøren det som mulig at den norske kvoten kanskje ikke blir fisket opp i år.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets mening om hvorvidt og eventuelt i hvilken grad kvotene bør refordelles i lukket gruppe kyst.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtes syn på utviklingen i bifangstprosenten i løpet av året.

1.2 HYSE

1.2.1 FISKET I 2008

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter hyse nord for 62°N. Vi ser at det stod igjen 7 % av totalkvoten ved årsskiftet, og det vil si nesten 5.500 tonn.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi på ulike fartøygrupper år 2008 pr. 29. mai 2009

2008					
Gruppe	Kvote	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (prosent)	Verdi (1.000 kr)
Trål	29 070	27 882	1 188	4,1 %	226 653
Konvensjonelle	47 430	43 994	3 436	7,2 %	396 262
Lukket gruppe:	35 098	25 329	9 769	27,8 %	201 627
U 11 m st.l.		5 278			44 667
11 - 14,99 m st.l.		6 837			55 632
15 - 20,99 m st.l.		7 382			59 964
21 m og over		5 832			41 364
Havfiskefartøy	8 538	16 660	-8 122	-95,1 %	178 708
Åpen gruppe	3 794	2 005	1 789	47,2 %	15 927
Forskning og forvaltning	2 000	963	1 037	51,9 %	6 895
Fritids og ungdomsfiske		157	- 157		1 252
Ufordelt		32	- 32		100
Totalt	78 500	73 028	5 472	7,0 %	631 162

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirktoratet pr. 29.05.09.

1.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2009

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2009

Land	Kvote
Norge	97.050 tonn
Russland	88.050 tonn
Tredjeland	8.900 tonn
Totalt	194.000 tonn

Totalkvoten inkluderer 8.000 tonn hyse til hver av partene som kan disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten har man valgt å disponere 2.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål. Dette innebærer en disponibel kvote for norske fiskere på 95.050 tonn.

Den norske kvoten er videre fordelt med 36.119 tonn (38 %) til trål og 58.931 tonn (69,42 %) til konvensjonelle redskaper.

1.2.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 3 viser fangstutviklingen for hyse i 2009 pr. 2. juni 2009.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi på ulike fartøygrupper år 2009 pr. 2. juni 2009

2009					
Gruppe	Kvote	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (prosent)	Verdi (1.000 kr)
Trål	36 119	13 028	23 091	63,9 %	85 633
Konvensjonelle	58 931	14 256	44 675	75,8 %	98 499
Lukket gruppe:	43 609	8 582	35 027	80,3 %	46 451
U 11 m hj.l.		1 185			7 558
11 - 14,99 m hj.l.		2 196			12 442
15 - 20,99 m hj.l.		3 819			19 991
21 m og over		1 382			6 460
Havfiskefartøy	10 608	5 068	5 540	52,2 %	48 841
Åpen gruppe	4 714	606	4 108	87,1 %	3 207
Forskning- og forvaltn.	2 000	98	1 902	95,1 %	715
Ungdoms-/fritidsfiske		20	-20		121
Ufordelt		14	-14		756
Totalt	97 050	27 416	69 634	71,8 %	185 724

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 02.06.09.

Av trållkvoten på 36.119 tonn er 35.369 tonn avsatt til torsketrålerne, mens 750 tonn er avsatt til å dekke bifangst av hyse i seitrålfisket. Torsketrålerne ble fra årskiftet regulert med en maksimalkvote på 480 tonn, hvorav 400 tonn er garantert. Maksimalkvoten var overregulert med 20 %. Som følge av den vanskelige markedssituasjonen og etter ønske fra næringen, ble maksimalkvotene økt til 560 tonn 15. mai i år. Det vil si at overreguleringen for denne fartøygruppen nå ligger på om lag 40 %. Seitrålerne kan samlet ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse i den enkelte fangst i seitrålfisket. Det er registrert 223 tonn hyse på seitrålerne pr. 2. juni i år. For trålerene totalt er det landet 13.028 tonn, og det gjenstår vel 23.000 tonn av kvoten og det vil si nesten 64 %. På samme tid i 2007 og 2008 stod henholdsvis 56 % (15.760 tonn) og 66 % (19.290 tonn) igjen av kvotene (jf. tabell 4).

Konvensjonelle havfiskefartøy har 18 % av kvoten til konvensjonelle fartøy, det vil si 10.608 tonn. Fartøy med kvotefaktor 1,00 kunne fra årets begynnelse fiske og lande en maksimalkvote på 160 tonn, hvorav 119 tonn er garantert. Det ble åpnet for fritt fiske i denne fartøygruppen 15. mai i år. Pr. 2. juni har denne fartøygruppen landet 5.068 tonn og det betyr at vel 52 %, det vil si 5.540 tonn står igjen. På samme tid i 2007 og 2008 stod henholdsvis 27 % (2.190 tonn) og 32 % (2.730 tonn) igjen av kvotene.

Fartøy i lukket gruppe har 74 % (43.609 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fartøy i denne gruppen har fra årets begynnelse kunne fiske uten begrensning i kvoten. Ved en eventuell stopp kan fartøyene fiske innenfor garanterte kvoter. De garanterte kvotene er uten overregulering. Fartøy i lukket gruppe har hittil i år landet 8.582 tonn, og det gjenstår således 35.027 tonn av kvoten og det vil si over 80 %. Det gjenstod til sammenligning 58 % (19.850 tonn) og 60 % (20.900 tonn) i henholdsvis 2007 og 2008.

Fartøy i åpen gruppe har de resterende 8 % (4.714 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fartøy i åpen gruppe har pr. 2. juni landet 606 tonn. På samme tid i 2007 og 2008 hadde

fartøy i åpen gruppe fisket henholdsvis 697 og 1.305 tonn. Denne fartøygruppen har fritt fiske innenfor gruppeknoten.

Tabell 4: Kvoter og fangst på ulike fartøygrupper år 2007 til 2009
pr. 8. juni 2009

Kvoter og fangst i fisket etter hyse nord for 62°N om lag 2. juni for årene 2007 til 2009			
Totalt (inkl. forskning)			
År	2007	2008	2009
Kvote	73 250	78 500	97 050
Fangst	33 353	31 452	27 416
Rest	39 897	47 048	69 634
Rest (%)	54,5 %	59,9 %	71,8 %
Trål			
År	2007	2008	2009
Kvote	28 139	29 070	36 119
Fangst	12 378	9 784	13 028
Rest	15 761	19 286	23 091
Rest (%)	56,0 %	66,3 %	63,9 %
Konvensjonell (totalt)			
År	2007	2008	2009
Kvote	45 911	47 430	58 931
Fangst	20 726	21 317	14 256
Rest	25 185	26 113	44 675
Rest (%)	54,9 %	55,1 %	75,8 %
Konvensjonelle havfiskefartøy			
År	2007	2008	2009
Kvote	8 264	8 538	10 608
Fangst	6 078	5 807	5 068
Rest	2 186	2 731	5 540
Rest (%)	26,5 %	32,0 %	52,2 %
Konvensjonelle (lukket gruppe)			
År	2007	2008	2009
Kvote	33 974	35 098	43 609
Fangst	14 126	14 204	8 582
Rest	19 848	20 894	35 027
Rest (%)	58,4 %	59,5 %	80,3 %

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret
i Fiskeridirektoratet pr. 2. juni 2009 og gamle ukestatistikker

1.3 SEI

1.3.1. FISKET I 2008

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter og oppfisket kvantum i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei nord for 62°. Tabellen viser at 73 % av kvoten ble utnyttet, og det sto dermed igjen hele 60.152 tonn sei ved årets slutt.

Tabell 1: Gruppekvoter og fangst (i tonn) i fisket etter sei nord for 62°N i 2008

Sei	2008			
Gruppe	Kvote	Fangst (tonn)	Rest	Reguleringsform
Trål	83.250¹	71.209	12.041	
Torske trål oa trålfangst	66.600	55.443	11.157	Maksimalkv. m/garanti
Seitrål	15.650	15.765	- 115	Maksimalkv. m/garanti
Not	56.250	39.151	17.099	Maksimalkv. m/garanti
Konvensjonelle	85.500	54.203	31.297	
Lukket gruppe:				
U 11 m st.l.		6.054		Fritt fiske med garantert kvantum
11 - 14,99 m st.l.	64.125	12.408	27.539	
15 - 20,99 m st.l.		7.743		
21 m og over		10.382		
Åpen gruppe		11.970		5.558
Over 28 m	9.405	12.058	- 2.653	Fritt fiske
Forskning- og forvaltn.	800	480	320	
Agn	350	253	97	
Fritidsfiske		703		
Sum	226.150	165.999	60.151	

¹Av dette kvantumet var 1.000 tonn avsatt til dekning av bifangst i industritrålfisket.
Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 02.06.2009.

1.3.2. KVOTESITUASJONEN I 2009

Tabell 2 viser kvotefordelingen i 2009.

Tabell 2: Seikvoter 2009

KVOTER		Gruppekvoter	
Norge	203.000	Trål	75.110
Tredjeland	20.850	Konvensjonell	77.140
Agn og forskning/skole	1.150	Not	50.750
TAC norsk-arktisk sei	225.000	Totalt	203.000

1.3.3. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabellen nedenfor viser gruppekvoter, oppfisket kvantum og reguleringsform for de ulike gruppene per 3. juni 2009:

Tabell 3: Gruppekvoter og fangst (i tonn) i fisket etter sei nord for 62°N i 2009

Sei	2009			
Gruppe	Kvote	Fangst (tonn)	Rest	Reguleringsform
Trål	75.110	33.188	41.922	
Torsketrål oa trålfangst	60.088	26.068	34.020	Maksimalkv. m/garanti
Seitrål	14.022	7.121	6.901	Maksimalkv. m/garanti
Not	50.750	5.867	44.883	Maksimalkv. m/garanti
Konvensjonelle	77.140	29.145	47.995	
Lukket gruppe:				
U 11 m st.l.	57.855	1.871	40.000	Fritt fiske med garantert kvantum
11 - 14,99 m st.l.		7.844		
15 - 20,99 m st.l.		3.807		
21 m og over		4.333		
Åpen gruppe	10.800	3.198	7.602	Fritt fiske m/garanti
Over 28 m	8.485	8.092	393	Fritt fiske
Forskning- og forvaltn.	800	24	776	
Agn	350		350	
Annet (inkl. fritidsfiske)		100		
Total fangst	204.150	68.324	135.826	

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 03.06.2009.

Gruppekvoten til trål er fordelt med 60.088 tonn til fartøy med torsketråltillatelse, 14.022 tonn til fartøy med seitråltillatelse og det er avsatt 1.000 tonn til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket. Torsketrålere og seitrålere er regulert med maksimalkvoter med garantert kvote. Fartøy med pelagisk trål eller nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst.

12. mai ble det besluttet å øke maksimalkvotene med 25 % for både torsketrålerne og seitrålerne.

Tabell 4: Torsketrålerens kvotefaktorer og fartøykvoter i 2009

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.2009	Herav garanterte	Makskvoter 12.05.2009
Fabrikktrålere	1,32	969	775	1.211
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00	734	587	918
Småtrålere	0,58	425	340	531

Fartøykvotene pr 1. januar innebar en overregulering på 20 %. Etter økningen 12. mai er overreguleringen på ca. 56 %.

Tabell 5: Seitrålernes kvotefaktorer og maksimalkvoter i 2009

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvoter 01.01.2009	Herav garanterte	Maksimalkvoter 12.05.2009
Fartøy med kvotefaktor	0,35	489	391	611
Fartøy med kvotefaktor	0,75	1.048	838	1.309
Fartøy med kvotefaktor	0,85	1.188	950	1.483
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1.396	1.117	1.745

Også seitrålerne sine maksimalkvoter var overregulert med 20 % fra årets begynnelse og en overregulering på ca. 56 % etter økningen 12. mai.

Notfisket er regulert med maksimalkvoter. Fartøy som har adgang til å fiske sei med not er regulert med maksimalkvoter med garantert kvote. Maksimalkvotene er fastsatt med en overregulering på 200 %.

Tabell 3 viser at den totale utnyttelsen er så liten at det er tvilsomt om totalkvoten på 203.000 tonn vil bli fisket opp. Dette reiser spørsmål om begrensningene på fartøynivå i notfisket egentlig er nødvendig, og om ikke det vil være hensiktsmessig å oppheve maksimalkvoten for å bidra til at totalkvoten skal bli utnyttet.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Tidspunktet for refordeling vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. Per 03.06 er det fisket 5.867 tonn sei innenfor denne gruppen. I fjor på samme tidspunkt var det fisket 10.793 tonn, mens det totalt i 2008 ble fisket 39.151 tonn, og det sto dermed igjen hele 30 % av gruppeknoten. Det kan se ut som om årets notfiske går noe tregere enn fjoråret, men på bakgrunn av erfaringene for tre år siden, da det ble et meget godt notfiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at man øker kvotene gjennom små og heller flere refordelinger, fremfor å risikere et stopp i fisket. Dersom fisket stoppes, vil det enkelte fartøy kunne fiske videre innenfor den garanterte kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i seinotfisket økes med 30 %.

Ytterligere økninger vil bli vurdert ved behov.

Kvotefleksibiliteten på gruppenivå innebærer at det kan overføres inntil 10 % av gruppeknoten fra 2009 til 2010. Sei utover dette kan enten bli stående i havet eller bli fisket av andre grupper.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn og har kvotefaktor 1,0, var i utgangspunktet regulert med en maksimalkvote på 500 tonn sei. Som følge av den generelle utviklingen i fisket ble maksimalkvoten opphevet 12. mars, og det har siden vært fritt fiske. Fartøyene har per 3. juni fisket 8.092 tonn av gruppeknoten på 8.485 tonn og det gjenstår 393 tonn. Denne fartøygruppen har sitt hovedfiske før påske. Som følge av den romslige kvotesituasjonen for sei nord for 62°N totalt sett, har en ikke villet stoppe dette fiskeriet. Det direkte fisket skulle vært stoppet når det gjensto 750 tonn slik at en hadde tilstrekkelig kvantum til dekning av bifangst av sei i fisket etter andre arter,

På grunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle fartøy under 28 meter.

OPPDATERTE TALL SEI NORD FOR 62°N

Tabell 3: Gruppekvoter og fangst (i tonn) i fisket etter sei nord for 62°N i 2009.

Sei	2009			
Gruppe	Kvote	Fangst (tonn)	Rest	Regulerings form
Trål	75.110	35.137	39.973	
Torsketrål oa trålfangst	60.088	27.389	32.699	Maksimalkv. m/garanti
Seitrål	14.022	7.748	6.274	Maksimalkv. m/garanti
Not	50.750	9.621	41.129	Maksimalkv. m/garanti
Konvensjonelle	77.140	29.808	47.332	
Lukket gruppe:				
U 11 m st.l.		2.016		
11 - 14,99 m st.l.	57.855	7.905	39.726	Fritt fiske med garantert kvantum
15 - 20,99 m st.l.		3.896		
21 m og over		4.312		
Åpen gruppe		10.800		
Over 28 m	8.485	8.237		Fritt fiske
Forskning- og forvaltn.	800	28	772	
Agn	350		350	
Annet (inkl. fritidsfiske)		110		
Total fangst	204.150	74.704	129.444	

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 16.06.2009.

REFERAT

SAK 2/09

1 BUNNFISK NORD FOR 62°N

1.1 – 1.3 TORSK, HYSE OG SEI

Fiskeridirektøren viste til sak 2/09 og ba om innspill på om torskekvotene bør økes for konvensjonelle kystfartøy, og eventuelt hvor mye. Hun ba også om innspill på hva som eventuelt bør gjøres i forhold til bifangstprosenten.

Norges Fiskarlag viste til at Landsstyret har behandlet spørsmålet om refordeling, og konkludert med at kvotene bør refordeles nå. Landsstyret har ikke sagt noe om hvor stor økningen bør være. Bifangstprosenten bør økes til 45 %, og ordningen bør gjennomføres slik at kun torskeinnblanding som overstiger 45 % på ukesbasis bør være gjenstand for inndragning, slik som ordningen var i Øst-Finnmark høsten 2008. Ordningen må imidlertid være lik for alle, og ikke bare gjelde Øst-Finnmark.

FHL pekte på at det er mye igjen av kvotene spesielt for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og fartøy i åpen gruppe. Kvotene bør økes, avtakssituasjonen bør reguleres av markedet. Det ble foreslått å øke kvotene med 30 – 40 % straks, og å følge opp med fritt fiske fra 1. oktober. Det burde også kunne refordeles på tvers av reguleringsgruppene.

Norges Kystfiskarlag foreslo å gi fritt fiske for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og fartøy i åpen gruppe. Bifangstordningen bør videreføres med 30 % innblanding.

Sametinget ga tilsutning til en refordeling nå, særlig for de minste fartøyene, gjerne fritt fiske. En refordeling bør imidlertid kun skje innenfor de enkelte reguleringsgrupper.

Jarle Glesnes reiste spørsmål om hva som skjer i forhold til spørsmålet om kvotebank.

Fiskeridirektøren poengterte at det i dag ikke er teknisk mulig å innføre kvotebank på fartøynivå, men at det vil være mulig å håndtere en kvotebank på gruppenivå. Før det tas i bruk kvotebankordninger har det imidlertid vært viktig å få kontroll på det omfattende ulovlige fisket som har foregått (IUU-fisket). Det er også en forutsetning at en slik ordning avklares i forhold til Russland.

Norges Fiskarlag ga uttrykk for at man ønsker en kvotebank, i hvert fall på gruppenivå.

Norges Fiskarlag pekte videre på at det er mye igjen av den avsatte kvoten til fritidsfiske/ungdomsfiske, og reiste spørsmål ved om det ikke burde gjøres noe med denne avsetningen.

Fiskeridirektøren kommenterte at ungdomsfiskeordningen ennå ikke er trådt i kraft for 2009, og at hun ikke så noe behov for å gjøre noe med denne avsetningen nå. Hun konkluderte ellers med at det med grunnlag i innspillene vil bli truffet en avgjørelse om refordeling raskt, og at spørsmålet om endringer i bifangstordningen vil bli vurdert.

Fiskeridirektøren viste videre til utviklingen av fisket etter hyse, og ba om eventuelle kommentarer. Norges Fiskarlag ga uttrykk for at det burde være rom for å gi fritt fiske til alle grupper.

Fiskeridirektøren konstaterte at ingen hadde innsigelser mot å gi fritt fiske også til trålerne, og sa at dette vil bli vurdert.

Fiskeridirektøren viste så til utviklingen i fisket etter sei, og ba om kommentarer til forslaget om å øke seinotkvotene med 30 %.

FHL og Norges Fiskarlag støttet forslaget.

Fiskeridirektøren konkluderte med at seinotkvotene vil bli økt med 30 %, og at ytterligere økninger vil bli vurdert etter behov.

2 PELAGISKE FISKERIER

2.1 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.1.1 FISKET I 2008

I 2008 innførte norske myndigheter kvotefleksibilitet på 10 % på gruppenivå i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeri- og kystdepartementet vedtok, etter henvendelse fra næringen, høsten 2008 å utvide ordningen ved å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå for ringnot- og trålgruppen. Ordningen innebar at fartøy kunne overføre inntil 10 % av sin fartøyskvote i 2008 til 2009. Fartøy kunne også forskuttere inntil 10 % av fartøyskvoten i 2008. Den forskutterte delen (på inntil 10 %) ble da regnet som et overfiske og automatisk fratrukket fartøyskvoten i 2009. Dersom et fartøy ikke fisket kvoten sin ble inntil 10 % av kvoten for 2008 automatisk overført til 2009.

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum, fangst relatert til kvotefleksibiliteten og førstehandsverdi i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter norsk vårgytende sild.

Tabell 1: Fordeling og fangst av norsk kvote i 2008

	Gruppekvote (tonn)	Ant. rett. ¹	Ant. brukte rett.	Fangst (tonn)	Forskuttet kvote 2009 ⁴ (tonn)	Verdi (1000 kr)	Snittpris pr/kg
Ringnotgruppen ²	481 273	82	80	515.300	34.027	1.594.999	3,10
Trålgruppen ²	101 418	43	35	106.332	5.138	255.917	2,41
Kyst – lukket gruppe ²	337 289	470	242	337.881		737.040	2,18
Kyst – åpen gruppe ³	2 000		7	610	- 798	1.057	1,73
Forskning/skolekv. ³	3 000		20	2.886		9.633	3,34
Agnkvote ²	1 000		3	1.016		1.490	1,47
Totalt	925 980	595	387	964.025		2.600.136	2,70

Kilde: Norges Sildesalgslag/Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 11. juni 2009

¹ Antall rettigheter ved begynnelsen av 2008.

² Det gikk ut 2 fartøy i ringnotgruppen og 12 fartøy i trålgruppen i 2008 som følge av strukturkvoteordningen. I slutten av 2008 gjenstod det 80 ringnotfartøy og 31 trålere. I slutten av 2008 gjensto det i kystgruppen 406 kystfartøy (aktive/passive)

³ Med antall brukte rettigheter menes for denne gruppen antall deltagende fartøy.

⁴ Fangst relatert til kvotefleksibilitet på inntil 10 %.

2.1.2 TOTALKVOTER OG SONEFORDELING I 2009

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge inngikk høsten 2008 avtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2009. Det var enighet om en TAC på 1.643.000 tonn, som er i tråd med avtalt forvaltningsplan. Norges andel utgjør 1.002.230 tonn (61 %) norsk vårgytende sild for 2009.

Av totalkvoten kan inntil 96.263 tonn fiskes i EU-sonen, inntil 38.508 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone og inntil 115.523 tonn fiskes i Islands økonomiske sone.

EU kan fiske 96.263 tonn norsk vårgytende sild i områder under norsk jurisdiksjon nord for 62°N. Island kan fiske 238.399 tonn i NØS nord for 62°N og fiskerisone ved Jan Mayen. Herav kan 44.361 tonn fiskes i NØS. Russland kan fiske 210.633 tonn norsk vårgytende sild i områder under norsk jurisdiksjon nord for 62°N. Færøyene kunne fra årets begynnelse fiske 50.061 tonn i områder under norsk jurisdiksjon nord for 62°N, herav kunne 37.224 tonn fiskes i NØS nord for 62°N. Fra 11. februar 2009 kan færøyske fartøy fiske ytterligere 30.000 tonn av færøysk kvote i NØS nord for 62°N.

2.1.3 NORSK TOTALKVOTE I 2009

Det er avsatt 1.000 tonn norsk vårgytende sild til agn, samt 3.000 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvoter. Agnkvoten og forsknings- og undervisningskvoten trekkes av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Det står da igjen 998.230 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Kvoten er fordelt som vist i tabell 2.

Tabell 2: Fordeling av norsk kvote i 2009

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	521.076	52,2
Trålere	109.805	11,0
Kystfartøy ¹	367.349	36,8
Agn	1.000	
Forskning og undervisning	3.000	
Totalt	1.002.230	100,0

¹ Av gruppekvoten er 2.000 tonn avsatt til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold av § 29 i deltakerforskriften.

I tillegg kommer kvantum relatert til kvotefleksibilitet. Kystgruppen hadde i 2008 kvotefleksibilitet på gruppenivå. I følge Norges Sildesalgslag per 11. juni 2009 underfisket kystgruppen kvoten sin med ca. 800 tonn i 2008. Dette kvantumet kommer derfor i tillegg til kystgruppens kvote i 2009.

Per 11. juni 2009 er det i følge Norges Sildesalgslag fisket totalt 450.911 tonn norsk vårgytende sild i 2009. I tillegg fisket ringnot- og trålgruppen ca. 39.200 tonn på forskudd av kvoten for 2009, samtidig som mange fartøy ikke utnyttet kvotene sine for 2008.

Til sammenligning var det per 11. juni 2008 sluttseddelført totalt 449.123 tonn norsk vårgytende sild, dvs. 48,5 % av totalkvoten. Norsk kvote i 2009 er økt med 76.250 tonn i forhold til 2008. Hittil i 2009 er det blitt levert ca. 49.500 tonn til oppmaling. På samme tid i fjor ble det til sammenligning levert ca. 59.300 tonn norsk vårgytende sild til oppmaling.

2.1.4 RINGNOTGRUPPENS FISKE HITIL I 2009

Ringnotgruppens kvote økte med 39.803 tonn i 2009 sammenlignet med 2008.

Ved fastsettelsen av ringnotgruppens faktor i januar 2008 ble det, som tidligere år, funnet nødvendig å underregulere ringnotgruppen med bakgrunn i erfaringen om at fartøyene overfiske de individuelle kvotene sine. Imidlertid ble det i løpet av året innført kvotefleksibilitet på fartøynivå, en ordning som i praksis fører til at det ikke skal være nødvendig å benytte underregulering for å hindre overfiske av gruppeknoten. Ubenyttet underregulering for 2008, samt kvantum relatert til andre forhold som påvirket utnyttelsen av ringnotgruppens kvote i 2008, måtte da inngå i ringnotgruppens kvotefaktor for 2009.

Det var derfor ved faktorfastsettelsen i januar 2009 nødvendig å gå grundig gjennom ringnotgruppens fiske i 2008 for å kunne fastsette faktoren for 2009 på riktig grunnlag.

Følgende elementer ble gjennomgått og tatt hensyn til ved faktorfastsettelsen:

1. Underregulering – ubenyttet kvantum i 2008.
2. Avkorting som følge av strukturvoteordning - kvantum relatert til avkortningen av strukturvoter som ikke ble utnyttet.
3. Overfiske av ordinær fartøykvote før kvotefleksibiliteten trådte i kraft 10. november 2008 – fratrekkes gruppekvote før fordeling.
4. Overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet – fratrekkes gruppekvote før fordeling.

Ringnotgruppens faktor ble beregnet som følger:

Gruppekvote 2009 + underregulering 2008 + avkortning 2008 – individuelt overfiske i 2008 - overfiske over 10 % kvotefleksibilitet = korrigert gruppekvote 2009

Korrigert gruppekvote 2009 / sum basiskvote = faktor 2009

På bakgrunn av regnestykket overfor ble kvotefaktoren for ringnotfartøy fastsatt til 12,46, dvs. matematisk faktor.

Per 11. juni 2009 har ringnotgruppen i følge Norges Sildesalgslag hittil fisket 129.703 tonn sild. I tillegg benyttet 68 ringnotfartøy seg av kvotefleksibiliteten i 2008 og fisket ca. 34.000 tonn på forskudd av gruppeknoten for 2009. Totalt 5 fartøy fisket ikke fartøykvoten i 2008, men overførte inntil 10 % av kvoten til 2009.

I følge Norges Sildesalgslag har ingen ringnotfartøy enda benyttet seg av kvotefleksibiliteten for 2010.

2.1.5 TRÅLGRUPPENS FISKE HITTIL I 2009

Trålgruppens gruppekvote økte med 8.387 tonn i 2009 sammenlignet med 2008.

Som for ringnotgruppen var det også for trålgruppen nødvendig med en grundig gjennomgang av trålgruppens fiske i 2008 for å sørge for at faktoren for 2009 ble fastsatt på riktig grunnlag.

Følgende element måtte tas hensyn til ved faktorfastsettelsen for trål:

1. Overregulering - trålgruppen var overregulert med bakgrunn i erfaringen om at flere fartøy ikke utnyttet kvotene sine.
2. Kvoteutnyttelse - enkelte fartøy utnyttet ikke kvotene sine fullt ut. Inntil 10 % av fartøykvoten overføres automatisk til 2009. Det ubenyttede kvantumet (differansen mellom benyttet og ubenyttet kvantum fratrukket 10 % kvotefleksibilitet) må tas i betraktning ved faktorfastsettelsen.
3. Bortfall av rettigheter – ubenyttet kvantum tas i betraktning.
4. Etablering av ny rettighet - et fartøy fikk i 2008 rettighet som erstatning for en flatfisk-/bomtråltillatelse. Dette var ikke kjent ved fastsettelse av faktor for 2008 og derved ikke tatt høyde for i 2008. Rettigheten ble fullt utnyttet i 2008.
5. Overfiske av ordinær fartøykvote før kvotefleksibilitetsordningen trådte i kraft 10. november 2008 – fratrekkes gruppekvote før fordeling.
6. Overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet – fratrekkes gruppekvote før fordeling.

Strukturering av trålgruppen medfører ikke avkortning av basiskvote, slik som for ringnot- og kystgruppen.

Ved fastsettelse av faktor for 2009 ble det derfor tatt hensyn til kvantum relatert til følgende faktorer fra 2008:

Gruppekvote 2009 + slettet rettighet i 2008 + ubenyttet/ikke fullt ut benyttet rettighet i 2008 - overregulering i 2008 - individuelt overfiske av fartøykvoter i 2008 - overfiske av kvotefleksibilitet i 2008 - nyopprettet rettighet i 2008 = Korrigert gruppekvote 2009

Trålgruppens faktor ble derfor beregnet som følger:

Korrigert gruppekvote 2009/sum basiskvote = faktor 2009

Kvotefaktoren for trålfartøyene er i 2009 fastsatt til matematisk faktor dvs. 9,4.

Per 11. juni 2009 har trålgruppen i følge Norges Sildesalgslag hittil fisket 54.776 tonn. I tillegg benyttet 16 trålere seg av kvotefleksibiliteten i 2008 og fisket ca. 5.100 tonn på forskudd av gruppekvoten for 2009. Flere fartøy overførte deler av kvoten for 2008 til 2009.

I følge Norges Sildesalgslag har 7 trålere hittil i 2009 benyttet seg av kvotefleksibiliteten og har fisket totalt 525 tonn av gruppekvoten for 2010.

2.1.6 KYSTFARTØYGRUPPENS FISKE HITTIL I 2009

2.1.6.1 Generelt

Kystgruppen hadde i 2008 kvotefleksibilitet på gruppenivå i fisket etter norsk vårgytende sild. Ordningen innebar at et eventuelt over- eller underfiske av den enkelte gruppekvote skulle belaste evt. godskrive den enkelte gruppekvote i 2009.

Kystfisket etter norsk vårgytende sild ble stoppet 12. desember 2008. Kystfartøyene kunne etter stoppen fortsette fisket innenfor den opprinnelige kvoteenheten på 70 tonn. Ved slutten av året gjensto det ca. 800 tonn sild. Dette kvantumet er overført til 2009.

Fra 2009 er det i kystgruppen innført kvotefleksibilitet på fartøynivå ved at fartøy med adgang til å delta kan overfiske den garanterte kvoten av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2009. Fartøyene som benytter denne adgangen vil bli belastet med tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2010. Det er ikke gitt anledning for kystfartøy å overføre ubrukt kvote til neste år.

Kvotteenheten for beregning av maksimalkvoten ble fra årets begynnelse fastsatt til 90 tonn for kystfartøy. Den garanterte kvoteenheten ble satt til 57 tonn. Dette innebærer overregulering på 59 %. Til sammenligning var overreguleringen ved begynnelsen av 2008 på 54 %. Bakgrunnen for den betydelige overreguleringen er endringen av vandringsmønsteret til norsk vårgytende sild, hvilket de siste årene har medført et senere høstfiske og dårligere tilgjengelighet for den minste flåten, samt økning av kystfartøyenes gruppekvote i 2009. Overreguleringen er ment å sikre at den minste kystflåten får anledning til å fiske sild når den er tilgjengelig for denne delen av flåten. Overreguleringen er beregnet ut fra 6.439,27 kvotefaktorer per 25. mai 2009. Kvotene til deltakeradgangene som inngår i strukturkvoteordningen er avkortet med 20 %.

I 2009 har det pågått et større sildefiske sør for 62°N. I følge Norges Sildesalgslag har det vært fisket på gamle sildeplasser der det ikke har vært slikt fiske siden femtitallet, noe som har vært positivt for den minste kystflåten.

I følge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk per 11. juni 2009 er det totalt fisket ca. 44.500 tonn sør for 62°N. Til sammenligning ble det fisket hhv. ca. 690 tonn og ca. 2.700 tonn norsk vårgytende sild i samme område i 2007 og 2008.

Per 11. juni har kystgruppen, inkludert fartøy som fisker med landnot, i følge Norges Sildesalgslag fisket 265.559 tonn norsk vårgytende sild hittil i 2009, dvs. 72,3 % av gruppekvoten. Her inngår 860 tonn som 12 fartøy har fisket på forskudd av kvoten for 2010. I tillegg har, som tidligere nevnt, denne gruppen ca. 800 tonn til gode fra 2008.

På samme tid i 2008 hadde kystgruppen fisket 208.208 tonn (61,4 %) av gruppekvoten på 339.289 tonn.

2.1.6.2 Fiske i åpen gruppe - landnot og garn

I tråd med anbefalingen fra Reguleringsmøtet høsten 2008 er det avsatt 2.000 tonn til fartøy som fisker i åpen gruppe med landnot eller garn i medhold av § 29 i forskrift av 16. januar

2009 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakerforskriften). Dvs. fartøy som ikke har deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild.

Hittil i 2009 er det registrert 7 deltakende fartøy i åpen gruppe. Per 11. juni 2009 er det totalt fisket 345 tonn norsk vårgytende sild. Til sammenligning ble det fisket ca. 30 tonn sild første halvår 2008.

2.1.7 UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

Fisket i begynnelsen av januar 2009 var preget av dårlig vær. Det gikk også rykter om at fisket foregikk på grensen av det forsvarlige og at det forekom notsprenging særlig blant fartøy i kystnotgruppen. KV Nord fulgte fisket tett frem til 6. januar da de måtte bistå i forbindelse med et forlis i Andfjorden og dermed måtte forlate feltet i flere døgn.

Den 8. januar kom det meldinger om notsprenging og dumping/slipping av sild utenfor Vesterålen. Fiskeridirektoratet region Troms gikk på denne bakgrunn ut med et varsel om stenging dersom det ikke ble utvist større aktsomhet i fisket.

Fiskeridirektoratet gjennomførte i tillegg kontroller på notbøteri langs hele kysten. I følge rapporter fra Overvåkningstjenesten anvendte mange båter for liten tykkelse på notlinene hvilket antagelig forårsaket mange notsprenginger. Fiskeridirektoratet hadde inspektører på kystvaktfartøy og på en rekke fiskefartøy.

Grunnet stor innblanding av sild under minstemål (inntil 50 %) innførte Fiskeridirektoratet forbud mot fiske etter norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen fra 68°33'N (Hadsselfjorden) til 64°05'N (Stoksund) fra 15. januar kl 1600, jf forskrift om regulering av norsk vårgytende sild i 2009 § 22. Det ble samtidig gitt åpning for dispensasjon fra forbudet etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet. Fra 27. januar kl 1200 ble grensen for det stengte området endret til 68°33'N og 65°00'N.

Overvåkningstjenesten har hatt inspektører om bord i sildefartøy i 124 døgn hittil i 2009 og 11 døgn om bord i kystvaktfartøy. Inspektører fra Fiskeridirektoratets regionkontor var i 2009 totalt 33 døgn om bord i sildefartøy og 10 døgn om bord i kystvaktfartøy.

Under fisket av sild utenfor kysten av Møre iverksatte Fiskeridirektoratet i år ingen stenginger av områder. I år som i fjor foregikk det et intensivt fiske i dette området fra midten av februar. På bakgrunn av tidligere erfaringer med neddreping av sild ved notsprenging grunnet tette konsentrasjoner spesielt på dagtid var Kystvakten kontinuerlig tilstede med kontroll på feltet. Fiskefartøyene fremstod også mer oppmerksom på problemet enn tidligere.

På bakgrunn av film og dokumentasjon fra Kystvakten har region Møre og Romsdal fattet vedtak om avkortning av fartøyskvoten på norsk vårgytende sild som følge av forsettelig eller uaktsomt dumping eller på annen måte neddreping av sild i 5 saker, mens 3 saker er til vurdering, jf forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2009 § 26. Disse sakene omfatter til sammen omtrent 230 tonn sild. Region Møre og Romsdal har mottatt totalt 5 meldinger om notsprenging.

Kystvaktens tilstedeværelse på Mørkekysten antas å ha spilt en vesentlig rolle for omfanget av neddreping, samtidig antas anvendelsen av § 26 om avkortning av kvote for enkeltfartøy å ha hatt allmennpreventiv effekt på utøvelsen av fisket.

Som tidligere nevnt var det for første gang på flere tiår et intensivt fiske etter norsk vårgytende sild i Ryfylkebassenget. Fiskeriet foregikk i perioden rundt 10. mars til 3. april og bestod i all hovedsak av mindre kystfartøy som drev samfiske for låssetting.

KV Sør var til stede med ulike fartøy i perioden fisket foregikk og Fiskeridirektoratet hadde inspektør om bord hos Kystvakten. Kystvakten og Fiskeridirektoratet samarbeidet godt om kontrollen med fisket.

Problemer med avtaket og mangel på føringsfartøy medførte at silda i en periode ble stående lengre i lås. Stort omfang av neddreping av sild ble ikke registrert. Kun ett mottak tok i mot sild til konsum, mens resten gikk til mel og olje. I tillegg meldte fiskerne inn mindre fangst enn det som ble satt i nota, andelen sild i lås var derfor større enn antatt.

Fiskeridirektoratet region Sør har sendt ut et forhåndsvarsel om inndragning grunnet manglende påmelding for samfiske til Norges Sildesalgslag før fisket tok til.

2.1.8 BRUK AV FLYTETRÅL/PARTRÅL I RINGNOT- OG KYSTNOTGRUPPEN

På oppdrag fra Fiskeri- og kystdepartementet iverksatte Fiskeridirektoratet i 2007 en prøveordning i fisket etter norsk vårgytende sild. Ringnotfartøy med flytetråltillatelse fikk adgang til å dele fangst ved bruk av partrål og kystfartøy fikk anledning til å søke Fiskeridirektoratet om å bruke flytetrål og tilsvarende adgang til å dele fangst ved bruk av partrål i fisket etter norsk vårgytende sild.

Prøveordningen ble iverksatt ved endring av 6. juli 2007 i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 §§ 7 og 11 og endring vedtatt ved kongelig resolusjon 24. august samme år i konsesjonsforskriften § 2-25 andre ledd. Prøveordningen for partråling er videreført i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2009 §§ 8 og 13.

Vi viser til redegjørelsen i saksdokumentet for norsk vårgytende sild til Reguleringsmøtet høsten 2007, våren 2008 og høsten 2008 vedrørende erfaringer hittil.

Hittil i 2009 er ingen partrållag påmeldt hos Norges Sildesalgslag.

Etter anmodning fra Fiskebåtrederne Forbund er ordningen utvidet til 31. desember 2009 for ringnotfartøy, se forskriftsendring av 2. juni 2009. Ordningen vil deretter bli evaluert. Prøveordningene for kystnotfartøy om å søke tillatelse til å benytte flytetrål og å drive partråling er foreløpig ikke videreført og utløp derfor 31. mai d.å.

REFERAT

SAK 2/09

2 PELAGISKE FISKERIER

2.1 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.1.1 UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

Ole Thorsen fra Kystvakt Sør redegjorde for at de i fisket etter norsk vårgytende sild sør for 65° N hadde observert at fartøy drev uaktsomt fiske. På bakgrunn av sine observasjoner var flere rapporter sendt til Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal for videre oppfølging.

Kystvakten håper at det vil bli avholdt et skippermøte før oppstart av høstens fiske på norsk vårgytende sild.

2.1.2 FISKET AV NORSK VÅRGYTENDE SILD UTENFOR FINNMARK

Norges Fiskarlag gjentok sin anmodning om at deltakerkriteriene for fisket i den nordøstlige del av NØS innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen utenfor Finnmark må endres slik at dette fisket er åpent for alle fartøy som tilhører kystfartøygruppen, jf den årlige deltakerforskriften.

Fiskeri- og kystdepartementet bemerket at ulike tekniske reguleringer innad i fartøygrupper er en konsekvens av den frie utformingen av fartøygruppene som næringen selv har ønsket.

Fiskeridirektøren redegjorde for at eventuelle spørsmål om deltakerkriteriene for dette fiskeriet må tas opp under Reguleringsmøtet til høsten.

Sametinget uttrykte bekymring for åpningen av fisket i den nordøstlige del av NØS da de hevder at det i fjor ble fisket på småsild, og at denne silda er viktig for oppveksten av annen fisk i området. Sametinget mener derfor at dette fisket ikke bør tillates, eventuelt kun for de minste kystfartøyene.

Sametinget stilte også spørsmål ved hvilken type sild dette fisket foregår. Havforskningsinstituttet redegjorde for at de på bakgrunn av prøver tatt i juli og august 2008 hadde funnet at silda i all hovedsak besto av norsk vårgytende sild, nærmere bestemt den store 2004 årsklassen.

2.2 SILD SØR FOR 62°N

2.2.1 FISKET I 2008

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sild sør for 62°N. Vi ser at 100,3 % av totalkvoten ble utnyttet, hvilket innebærer at kvoten ble overfisket med 176 tonn.

Tabell 1: Fangst (tonn) og førstehåndsverdi (1.000 kr) i fisket etter sild sør for 62°N i 2008

Fartøygrupper	Tildelt norsk gruppekvote (tonn)	Antall fartøy som har deltatt i fisket	Oppfisket kvantum (tonn)	Andel fangst	Restkvote (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Ringnot > 90 fot	48.092	79	47121	73,8 %	971	98,0 %	168.244
Ringnot 70 - 90 fot	3.070	10	3.195	5,0 %	- 125	104,1 %	10.032
Trål – direkte fiske	3.378	24	4.593	7,2 %	- 1.215	136,0 %	2,84
Trål – bifangst ¹	1.000		293	0,5 %	- 707	29,3 %	
Kystnot lukket gruppe	6.800	63	7.348	11,5 %	- 548	108,1 %	5.097
Kystnot åpen gruppe	200	78	92	0,1 %	108	46,0 %	5.097
Forskning/skole	1.420		1.483	2,3 %	- 63	104,4 %	5.097
Ufordelt (inkl fritidsfiske)			11	0,02 %	- 11		4
Sum	63.960	254	64.136		- 176	100,3 %	219.345

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 26.05.2009.

¹Kvantum viser estimert innblanding av sild i industritrålfisket 01.01.2008-31.12.2008 og er et resultat av Havforskningsinstituttet sin prøvetaking. Det finnes ingen verditall her.

2.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2009

På grunn av bestandssituasjonen, ble kvoten av sild sør for 62°N kraftig redusert i 2008. Også i 2009 er kvoten redusert. Sammenlignet med kvoten for 2008, ble kvoten redusert med 16 % i Nordsjøen og 27 % i Skagerrak. Tabell 2 viser disponibel kvote for norske fartøy i Nordsjøen og Skagerrak for 2009.

Tabell 2: Kvotesituasjon for 2009 (tonn)

	Nordsjøen	Skagerrak
Norsk kvote	49.590	5.032
Overført til Sverige	846	
Overført til Færøyene	376	
Avsatt til forskning	1.420	
Disponibel kvote til fordeling	46.948	5.032

Det er avsatt 1.420 tonn til forskning i 2009, og etter overføringer til andre land er disponibel kvote på 46.948 tonn i Nordsjøen og 5.032 tonn i Skagerrak. Hele kvoten i Nordsjøen kan også fiskes i EU-sonen. Det har gjennom flere år vært en fleksibilitet med hensyn til hvor kvotene kan fiskes ved at inntil 50 % av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen. I 2007 og

2008 ble denne andelen redusert til henholdsvis 40 % og 30 %, og i år er den redusert ytterligere til 20 %.

Tabell 3 gir en oversikt over hvordan kvotene er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Kvotene er fordelt i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07. Kystgruppen får 8 % eller minst 7.000 tonn og trålerne 7 % av disponibel kvote, mens ringnotgruppen får det resterende, hvorav SUK-gruppen tildeles 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

Tabell 3: Fordeling av norsk kvote for 2009 (tonn)

	Ringnot	SUK	Trål ²	Kyst ³	Totalt
Nordsjøen	36.017	2.481	3.639	4.000	46.949
Skagerrak ¹	2.844	182		3.000	5.032
Totalt	38.861	2.480	3.639	7.000	51.980
Fartøygruppens andel av total kvote	75 %	5 %	7 %	13 %	

¹ Inntil 20 % av Skagerrakkvoten kan fiskes i Nordsjøen

² Av denne kvoten er 1.000 tonn avsatt til dekning av bifangst av sild i industritrålfisket

³ Av denne kvoten er 500 tonn avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 200 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

2.2.3 UTVIKLINGEN I FISKET

Fisket etter sild sør for 62°N er nå kommet godt i gang i forbindelse med matjessesongen som startet 25. mai. Tabell 4 viser fangst og restkvote for de ulike fartøygruppene. Per 3.juni står det igjen 39.646 tonn, det vil si 76,3 % av totalkvoten. Til sammenligning stod på samme tidspunkt i fjor igjen om lag 51.375 tonn, det vil si vel 82 %.

Tabell 4: Fangst og restkvantum per 3.juni 2009

	Gruppekvote	Oppfisket kvantum ¹ per 03.06.2009	Rest i tonn	Rest i prosent
Ringnot	38.861	10.436	28.425	73,1 %
SUK	2.481	256	2.225	89,7 %
Trål	3.639	290	3.349	92,0 %
Kyst	7.000	1.353	5.647	80,1 %
Totalt	51.981	12.335	39.646	76,3 %

¹ Tallmaterialet baserer seg på innmeldinger til Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk

2.2.3.1 Ringnotgruppen

For konsesjonspliktige ringnotfartøy er faktoren satt til 0,84 i Nordsjøen og 0,07 i Skagerrak, hvilket innebærer en underregulering av gruppen på 2,1 %, det vil si 798 tonn. Gjennomsnittlig overfiske av gruppekvoten de siste årene er lagt til grunn ved faktorfastsettelsen.

Ringnotfisket etter sild sør for 62°N er så vidt startet opp, og ved månedsskiftet mai/juni er det meldt inn rundt 10.000 tonn og 73 % av kvoten gjenstår. På samme tidspunkt i fjor gjenstod 86 % av kvoten.

For ikke konsesjonspliktige ringnotfartøy (SUK) er faktoren satt til 0,58 i Nordsjøen og 0,07 i Skagerrak. Gruppen er overregulert med 6,7 %, det vil si 167 tonn. SUK-fartøyene har hatt problemer med å ta opp kvoten sin de siste årene og dette ligger til grunn for årets overregulering. Hovedårsaken til fartøygruppens problem med å ta opp gruppeknoten ligger i at bare halvparten av deltakeradgangene har vært benyttet i fisket etter sild sør for 62°N. I 2007 innførte vi en kvoteskjæringsdato med mulighet for å oppheve/refordele fartøykvotene. Dette har vist seg å være et viktig verktøy for å få avviklet fisket på en effektiv måte. I 2008 opphevet Fiskeridirektøren de garanterte kvotene med virkning fra 1. november og ved årets slutt var gruppeknoten overfisket med 125 tonn eller 4,1 % (jf tabell 1).

Årets fiske er så vidt kommet i gang for SUK-gruppen og 2.225 tonn av kvoten, det vil si knappe 90 % gjenstår. På tilsvarende tidspunkt i fjor stod omkring 2.875 tonn som tilsvarer vel 93 % av kvoten igjen.

Etter forslag fra næringen våren 2008 fremskyndet Fiskeri- og kystdepartementet i vedtak av 24. juni 2008 kvoteskjæringsdatoen for fartøy tilhørende SUK-gruppen fra 1. desember til 1. november. I årets regulering ble det etter forslag fra Norges Fiskarlag (jf landsstyrevedtak av 18. og 19. november 2008) fastsatt en siste frist for innmelding av fangst til 1. august. Formålet var å sikre større forutberegnelighet for fartøyene når det gjelder vurderingen av behovet for en evt. refordeling i løpet av sesongen. Dette kom i tillegg til kvoteskjæringsdatoen 1. november.

Norges Fiskarlag fattet nytt vedtak i saken i landsstyrevedtak av 17. og 18. februar 2009 hvor bestemmelsen om siste innmelding ble anbefalt fjernet og erstattet med første tidspunkt for refordeling satt til 1. oktober. Bakgrunnen for vedtaket var hensynet til de fartøy som tradisjonelt har kombinert turer i Nordsjøen for å fiske makrell og nordsjøsild og at siste frist for innmelding 1. august ville vanskeliggjøre en slik kombinasjon.

Fiskeridirektoratet viser prinsipielt til at reguleringsopplegget for det enkelte år skal behandles i forbindelse med Reguleringsmøtet i november. Dette for å sikre forutberegnelighet både for myndighetene og næringen når det gjelder planlegging og gjennomføring av fisket det kommende året. På bakgrunn av det samlet landsstyrevedtak i Norge Fiskarlag og under forståelsen av at vedtak i saken hastet tok Fiskeridirektoratet kontakt med Norges Sildesalgslag. Som en følge av opplysninger fra Norges Sildesalgslag vedtok Fiskeridirektoratet 20. mai å oppheve siste frist for innmelding og fremskynde kvoteskjæringsdatoen for SUK-gruppen til 1. oktober.

2.2.3.2 Trålgruppen

Av trålernes gruppekvote på 3.639 tonn er 1.000 tonn avsatt til dekning av bifangst i industritrålfisket. Dersom det mot slutten av året viser seg at denne avsetningen er for stor, vil Fiskeridirektøren vurdere å refordele deler av det avsatte kvantumet til direkte fiske i trålgruppen.

Faktoren for fartøy med tillatelse til å fiske med trål i Nordsjøen er satt til 0,27 og fisket er overregulert med 25 %, og det vil si 659 tonn. Bakgrunnen for den relativt store overreguleringen er at få fartøy i denne gruppen har vært aktive de siste årene, og historisk sett har vi vært nødt til å refordele kraftig mot slutten av året. I 2008 ble det derfor innført en kvoteskjæringsdato (1. desember) som videreføres i år, et verktøy som gir oss mulighet til å oppheve/refordele de garanterte kvotene for å få avviklet fisket på en mer rasjonell måte.

Per 3. juni 2009 har fisket i denne fartøygruppen så vidt startet opp og 3.349 tonn, det vil si vel 92 % av kvoten gjenstår. På tilsvarende tidspunkt i fjor stod det igjen vel 85 % som tilsvarer 3.736 tonn av kvoten.

2.2.3.3 Kystfartøygruppen

Maksimalkvotene ble fra årets begynnelse satt til 7,3 tonn med et garantert kvantum på 5,5 tonn, og overreguleringen lå da på 30,5 % eller vel 1.926 tonn. Til sammenligning lå overreguleringen på samme tidspunkt i 2008 på 20 %, men ble senere økt to ganger.

Kystgruppen har kommet i gang med fisket i Nordsjøen og Skagerrak. Per 3. juni 2009 utgjør innmeldt fangst 1.353 tonn, hvilket betyr at vel 80 % av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor stod igjen vel 76 % av gruppens kvote.

Også i år avsettes 500 tonn til et låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Dette fisket åpner 1. september og reguleres med maksimumkvoter på 100 tonn per fartøy. Fartøy med deltakeradgang i lukket gruppe har mulighet til å delta i dette fisket.

OPPDATERTE TALL SILD SØR FOR 62°N

Tabell 4: Fangst og restkvantum per 16.juni 2009

	Gruppekvote	Oppfisket kvantum' per 16.06.2009	Rest i tonn	Rest i prosent
Ringnot	38.861	18.890	19.971	51,4 %
SUK	2.481	1.182	1.299	52,4 %
Trål	3.639	287	3.352	92,1 %
Kyst	7.000	2.413	4.587	65,5 %
Totalt	51.981	22.772	29.209	56,2 %

¹ Tallmaterialet baserer seg på innmeldinger til Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk

REFERAT

SAK 2/09

2 PELAGISKE FISKERIER

2.2 SILD SØR FOR 62 °N

Harald Møgster fra Rederiforeningen for kyststringnot (RFK) påpekte at andelen av sild som kan fiskes i Nordsjøen må økes, da det ellers blir vanskelig å gjennomføre fisket.

Fiskeridirektøren kunne ikke slutte seg til denne anmodningen da andelen av kvoten sild i Skagerrak som kan fiskes i Nordsjøen er fastsatt i kvoteavtalen mellom Norge og EU av 10. desember 2008.

Norges Fiskarlag ba om at Fiskeridirektoratet ser på muligheten for en liten økning av maksimalkvoten på 7,3 for kystfartøygruppen for å sikre at gruppekvoten blir tatt. De garanterte kvotene anbefales ikke endret.

Fiskeridirektøren orienterte om at direktoratet gjør det en kan for at kvoten skal bli tatt. Endring av maksimalkvoten vil bli vurdert, men endring vil ikke bli gjort umiddelbart.

2.3 KOLMULE

2.3.1 FISKET I 2008

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum i 2008.

Tabell 1: Norsk fangst av kolmule i 2008

Fartøygruppe	Område	Kvote	Fangst	Restkvote
Kolmuletrål	NØS		1 546 tonn	
	EU-sonen	244 269 tonn	244 181 tonn	88 tonn
	Færøysonen	51 080 tonn	17 737 tonn	33 343 tonn
	Internasjonalt farvann		64 443 tonn	
Total		323 491 tonn	327 907 tonn	-4 416 tonn
Pelagisk- og Nordsjøtrål	NØS		24 072 tonn	
	EU-sonen	60 000 tonn	61 507 tonn	-1 507 tonn
	Færøysonen	10 000 tonn	1 826 tonn	
Total		101 089 tonn	87 405 tonn	13 684 tonn
Bifangst + forskn.	NØS	5 000 tonn	2 755 tonn	2 245 tonn
Totalt Norge		429 580 tonn	418 067 tonn	11 513 tonn

(kilde: Landings- og sluttseddelregisteret ved Fiskeridirektoratet 5.juni 2009 og Norges Sildesalgslag)

2.3.2 KVOTESITUASJONEN I 2009

Det ble oppnådd enighet mellom kyststatene om forvaltning av kolmule for 2009, etterfulgt av en avtale i NEAFC. På grunn av bestandens situasjon, hvor rekruttering har vært dårlig de siste årene år ble TAC redusert fra 1.150.514 tonn til 590.000 tonn. Norges andel av totalkvoten i 2009, før kvotebytte og overføringer mellom år, er 142.522 tonn. I tabell 2, vises Norges kvote når en tar hensyn til bilaterale avtaler.

Tabell 2: Norsk kolmulekvote i 2009

Kyststatsandel		142 521 tonn
Kvotebytter		
- Til Russland	10 268 tonn	
- Til EU	4 000 tonn	
- Til Sverige	400 tonn	-14 668 tonn
+ Fra EU	63 200 tonn	
+ Fra Færøyene	11 300 tonn	
+ Fra 2008	29 620 tonn	104 120 tonn
Norsk kvote i 2009		231 973 tonn

Kyststatsavtalen åpner for overføring av inntil 10 % av ufisket kvantum mellom år. Norge

kunne derfor overføre 29.620 tonn ufisket kvantum fra 2008 til 2009. Dette var uutnyttede andeler av kvoter som var overført til Russland og Sverige, samt ubenyttet bifangst- eller forskningskvote. I tillegg stod 10.259 tonn kolmule av norske fartøys totalkvote igjen ved årets avslutning.

Norge og EU er enige om økt gjensidig soneadgang for 2009. Dette innebærer at norske fartøy kan fiske 68 % av den norske kyststatskvoten i EU-sona i 2009 mot 65 % i 2008. Norske fartøy kan i tillegg fiske 63 200 tonn kolmule i samme område i medhold av den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2009. Norge kan til sammen fiske 160 114 tonn kolmule i EU-sona.

Norske fartøy har også fått økt soneadgang i færøysk sone i 2009. I medhold av flere bilaterale avtaler mellom Norge og Færøyene kan norske fartøy fiske inntil 76 514 tonn kolmule i færøysk sone i 2009.

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2009 og den norske totalkvoten er på 231 973 tonn kolmule. Det er satt av 1500 tonn til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier, og 2400 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

2.3.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

Den norske kvoten er fordelt mellom to grupper, fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk- eller nordsjøtråltillatelse, jfr. tabell 3.

Tabell 3: Gruppekvoter

Kolmuletrål	165 680 tonn	78 %
Pelagisk- og Nordsjøtrål	62 393 tonn	22 %
Totalt	228 073 tonn	100 %

Fartøy med kolmuletråltillatelse.

Kolmuletrålerne ble i begynnelsen av sesongen regulert med fartøykvoter med en kvoteenhet på 3.250 tonn. Dette tilsvarer ca. 1,5 % underregulering. Delkvoteenhetene i henholdsvis EU-sonen og færøysk sone ble satt til 2.600 tonn og 350 tonn. Det var flat fordeling i EU-sonen mens det var 2 % underregulering i færøysk sone. Ved sesongstart bestod gruppen av totalt 46 fartøy, 42 fartøy med faktor på 1, to fartøy hadde faktor på 1,27 og to fartøy hadde faktor på 1,425. Flåten kan fiske i Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard, fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen, færøysk sone og i internasjonalt farvann. I EU-sonen kunne kolmuletrålerne fiske inntil 123.191 tonn og i færøysk sone 16.943 tonn.

Etter forhandlinger med Færøyene 7.- 8. januar og 3. februar fikk Norge en netto overføring av kolmule og økt sonetilgang. Dette gjorde at kolmuletrålguppen fikk en kvote på 165.680 tonn, hvorav 28.481 tonn kunne fiskes i færøysk sone. Kvoteenheten ble da økt til 3.450 tonn, og delkvoteenheten for Færøysonen ble økt til 600 tonn.

Konsultasjoner med Færøyene 11. februar ga Norge en ytterligere økning i sonetilgangen slik at kolmuletrålguppen kunne fiske 59.681 tonn i færøysk sone. Delkvoteenheten ble da økt til

1.300 tonn.

Ettersom et relativt stort kvantum ble tatt i internasjonalt farvann tidlig i sesongen, ble delkvoteenheten i EU-sonen forhøyet den 19. mars til 3.150 tonn. 25. mars var det fisket tilstrekkelig i internasjonalt farvann til at resten av gruppekvoteenheten kunne fiskes i EU-sonen. Delkvoteenheten i EU-sonen ble derfor økt til 3.450 tonn.

Som oversikten i tabell 3 viser har gruppen per 12.juni 2009 1.561 tonn i rest på gruppens totalkvote og 4.055 tonn i rest på kvoten i EU-sonen. Alle deltakende fartøy med unntak av 6 har overfisket sin fartøykvote med alt fra noen få tonn til nærmere 150 tonn. Norsk fiske etter kolmule i EU-sonen er per 12.juni ikke stoppet.

Fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse

I gruppen av fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse var det i begynnelsen av året 43 fartøy, hvorav 8 med nordsjøtråltillatelse.

Etter sesongen 2008 kom det innspill fra næringen om at det kan være grunn til å revurdere reguleringsopplegget for den pelagiske gruppen, muligens ved å sette egen faktor for EU-sonen. Det ville gjøre planleggingen for hvert fartøy enklere og samtidig ville direktoratet kunne styre avviklingen mer nøyaktig. Et mulig problem man forutså var at en stor del av flåten ikke går eller har mulighet til å fiske i EU-sonen. Forslaget ble likevel tatt til følge og for sesongen 2009 ble fisket for denne gruppen regulert med en egen maksimalkvotefaktor for EU-sonen.

Gruppen ble i begynnelsen av sesongen regulert med fartøykvoter med en kvotefaktor på 2,2. Dette tilsvarer vel 5 % overregulering. Maksimalkvotefaktoren i EU-sonen ble satt til 1,8. Det var nesten 50 % overregulering i EU-sonen. Flåten kan fiske i Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard, fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen, færøysk sone og i internasjonalt farvann. I EU-sonen kunne gruppen fiske inntil 59.775 tonn og i færøysk sone 4.779 tonn.

Etter forhandlinger med Færøyene 7.-8. januar og 3. februar fikk Norge en netto overføring av kolmule og økt sonetilgang. Dette gjorde at gruppen pelagisk trål og nordsjøtrål fikk en kvote på 62.393 tonn. Kvotefaktoren ble 25. februar økt til 2,3 tonn.

Ettersom et relativt stort kvantum ble tatt i internasjonalt farvann tidlig i sesongen, ble maksimalkvotefaktoren i EU-sonen den 25. mars økt til 2,1 tonn.

Gruppen har per 12. juni en rest på kvoten i EU-sonen på 1.213 tonn. Av gruppens totalkvote gjenstår det 11.644 tonn per 12. juni. Dette kvantum vil kunne fiskes i NØS eller i internasjonalt farvann.

Tabell 4 gir en oversikt over status i oppfisket kvantum per 12. juni 2009.

Tabell 4: Kolmulefangst per 12. juni 2009

Fartøygruppe	Område	Kvote	Fangst	Restkvote
Kolmuletrål	NØS		48 tonn	
	EU-sonen	123 597 tonn	119 542 tonn	4 055 tonn
	Færøysonen	28 481 tonn	470 tonn	28 011 tonn
	Internasjonalt farvann		44 059 tonn	
Total		165 680 tonn	164 119 tonn	1 561 tonn
Pelagisk- og Nordsjøtrål	NØS		9 916 tonn	
	EU-sonen	34 861 tonn	33 648 tonn	1 213 tonn
	Færøysonen	8 033 tonn	1 708 tonn	6 325 tonn
	Internasjonalt farvann		5 477 tonn	
Total		62 393 tonn	50 749 tonn	11 644 tonn
Bifangst + forskn.	NØS	3 900 tonn	2 487 tonn	1 413 tonn
Totalt Norge		231 973 tonn	217 353 tonn	14 620 tonn

(kilde: Norges Sildesalgslag)

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 18. JUNI 2009

SAK 2/2009

2.3 KOLMULE

Fiskeridirektør Liv Holmefjord viste til sakspapirene for en orientering om fisket etter kolmule i 2009.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentar til sakspapirene.

2.4 VASSILD NORD FOR 62°N

2.4.1 FISKET I 2008

Kvoten ble fastsatt til 12.000 tonn vassild for 2008. I samsvar med tilrådning fra Reguleringsmøtet høsten 2007 ble kvoten delt i følgende periodiseringer; 9.600 tonn for perioden 1. mars – 18. mai og 2.400 tonn for perioden 19. mai - 31. desember.

Etter henvendelser fra næringen, herunder FHL og Norske Sjømatbedrifters Landsforening, om å endre åpningsdato fra 1. mars til 20. februar, ble saken oversendt til Norges Fiskarlag til uttalelse. Etter samsvar med henvendelser fra næringen ble åpningsdatoen for fisket etter vassild endret fra 1. mars til 20. februar den 8. februar 2008.

I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister pr. 11. juni 2009 fisket norske fartøy med vassildtråltillatelse totalt 11.663 tonn vassild nord for 62°N i 2008. 9.906 tonn ble fisket første periode og 1.757 tonn ble fisket andre periode.

2.4.2 KVOTESITUASJONEN I 2009

Det ble satt en totalkvote på 12.000 tonn vassild i 2009. Innenfor totalkvoten er det avsatt en periodekvote på 2.400 tonn til et fiske etter 17. mai 2009.

Per 11. juni 2009 er det i følge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister fisket totalt 10.199 tonn vassild i 2009.

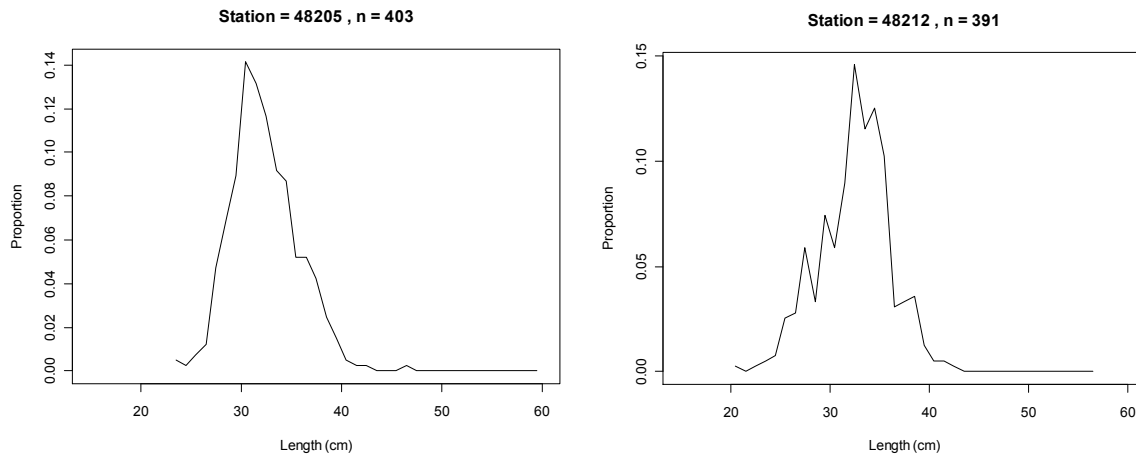
2.4.3 BESTANDSSITUASJONEN

Havforskningsinstituttet uttalte i tilknytning til Reguleringsmøtet høsten 2008 at informasjon om bestandsutvikling og alders- og lengdesammensetning er svært mangelfull for bestanden av vassild. Instituttet viste til at disse spørsmålene må søkes avklart ved blant annet å etablere tidsserier med representativ prøvetaking.

Havforskningsinstituttet uttaler i notat av 5. juni d.å. følgende om status og planer for prøvetaking av vassild:

"Data fra fiskeriene

I 2009 ble i samarbeid med Fiskeridirektoratets regionalkontorer i Nordland, Trøndelag og Møre samlet inn lengde prøver av vassild fra mottakene på Træna, Rørvik, Smøla og Fiskarstrand. Det ble samlet data fra 13 fangster i tidsrommet 18.03.09-22.04.09. Figurene nedenfor viser relativ lengdefordeling fra målingene gjort henholdsvis den 22.03.09 og 22.04.09.

Havforskningsinstituttet har et ønske om å fortsette det gode samarbeidet med direktoratets inspektører for innsamling av lengdeprøver av vassild fra fiskemottakene. Da vassild leveres etter 2-3 dagers fangst til forholdsvis få mottak er dette en meget rasjonell måte å innhente data på.

Fiskeriuavhengige data

Det ble i mars/april 2009 gjennomført tokt der vassild og snabeluer var målarter for akustisk mengdemåling. Analyse av resultatene for vassild er ikke gjennomført men resultatene vil bli sett i sammenheng med tokter i periodene 1980-83, 1989-92 og 2007. Dette er de potensielt sammenlignbare fiskeriuavhengige data som eksiterer for arten. En enkel akustisk mengdemåling vil ikke kunne ses på som pålitelig absolutt biomasse estimat, men kan gi svar på svinginger i biomasse som en del av en tidsserie.

Toktvirksomheten ved HI er under revurdering, herunder tokter for dyphavsarter. Det arbeidet er i en prosess men et forslag er tokt som dekker utbredelsen av vassild hvert andre eller tredje år, som også ses i sammenheng med andre dyphavsarter som uerartene. Slik vil det på sikt kunne danne seg en tidsserie. En kan imidlertid ikke si på nåværende tidspunkt om dette er gjennomførbart i forhold til andre prioriteringer som HI må ha for sin toktvirksomhet.

I en analyse av målinger på vassild fra blåkveitetokt 2003-2005 og uertokt 2008 kunne ikke forandringer i lengdesammensetning spores i denne perioden (Hallfredsson og Svelling 2009). Målestasjonene på disse toktene var på eggakanten ca 61°N-70°N med bunntål og ikke direkte beregnet for prøvetaking av vassild. Spesielt i blåkveitetoktene var stasjonene på et dyp som kan favorisere fangst av større vassild.

Bestandsstruktur

Det bør også nevnes at i ICES betraktes vassild i alle ICES områder unntatt Island som en forvaltningsenhet, inkludert vassild ved Færøyene, Irland og Norge. Dette fordi det ikke foreligger undersøkelser som kan støtte en mer nyansert oppdeling. Bruk av enbestandsanalysemetoder kun for vassild ved Norge er av den grunn ikke mulig med mindre en ved f. eks. genetiske undersøkelser kan avklare bestandsoppdelingen. HI er i gang med å utarbeide søknad om eksternt finansiert prosjekt for genetiske populasjonsanalyser på vassild i internasjonalt samarbeid.”

2.4.4 REGULERINGSOPPLEGG OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

Fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan delta i direktefisket etter vassild nord for 62°N.

I samsvar med tilrådning fra Reguleringsmøtet høsten 2008 ble vassildfisket i 2009 delt opp i følgende periodiseringer: 23. februar – 17. mai og 18. mai – 31. desember 2009.

Fiskeridirektoratet mottok 15. januar en anmodning fra Sør-Norges Trålerlag om å fremskynde åpningen av vassildfisket til 2. februar 2009. Dette hadde bakgrunn i bekymring fra flåten om at vassildfisket ville overlappes loddefisket i tidsrom, noe som ville være uheldig både for flåten og mottakere av vassild. Industrien, herunder FHL og Norsk Sjømatbedrifters Landsforening (NSL), støttet imidlertid ikke forslaget. Anmodningen ble avslått.

Fiskeridirektoratet mottok 9. februar en henvendelse fra Træna Næringsforum vedrørende flytting av oppstartsdato fra 23. februar til 18. februar. Forutsatt at utviklingen i fisket skulle tilsi at dette var fornuftig støttet FHL denne henvendelsen. Etter samsvar med ønskene fra partene ble åpningsdatoen for fisket etter vassild endret fra 23. mars til 18. februar den 13. februar 2009.

Fisket er regulert med maksimalkvoter på 600 tonn vassild. Fisket første periode ble stoppet 6. mai 2009.

Det deltok totalt 19 fartøy i vårfisket i 2009. I 2007 og 2008 deltok 18 fartøy, mens tilsvarende tall for 2006 var 20 fartøy. I 2009 ble det omsatt 1.828 tonn (1.184 tonn i 2008) vassild gjennom Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag og 8.371 tonn (8.696 tonn i 2008) gjennom Norges Råfisklag. Det ble ikke omsatt vassild (26 tonn i 2008) gjennom Norges Sildesalgslag i 2009.

Tabell 1: Fangst (tonn) av vassild fordelt på de første fem månedene i 2006, 2007, 2008 og 2009

Leveringsmåned	2006	2007	2008 ¹	2009 ¹
Januar	0	11	0	0
Februar	803	800	693	1.912
Mars	6.737	6.956	6.409	4.074
April	8.753	2.092	2.663	4.015
Mai	1.292	88	141	198
	17.585	9.947	9.906	10.199

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr. 11.06.09

¹ For 2008 og 2009 gjelder dette fangst første periode.

Norske fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 10.199 tonn i første periode i 2009, dvs. 599 tonn mer enn kvoten på 9.600 tonn. På slutten av perioden foregikk fisket med bunntål. Overfisket av første periodekvote vil trekkes fra kvantumet andre periode.

Vårfisket etter vassild har vært avviklet uten problemer. Det ble levert råstoff i perioden 21. februar til og med 7. mai 2009. I 2007 ble fisket stoppet 12. april mens i 2008 var siste leveringsdato i første periode 5. mai. Fartøy melder om at det har vært et godt fiske, et fartøy

fisket hele kvoten sin på en tur. På grunn av at de fleste fartøyene deltok i loddefisket i Barentshavet i mars ble det fisket mer vassild i april enn det har vært gjort de siste årene.

Flere av fartøyene som tradisjonelt fisker vassild om sommeren har deltatt i fisket i første periode og er ferdige med maksimalkvotene sine. For å legge til rette for fiske av andre periodekvote, var det behov for å justere maksimalkvoten, og med virkning fra 5. juni ble den derfor økt fra 600 tonn til 800 tonn vassild. Fiskeridirektøren vil følge fiskets utvikling og gjøre de nødvendige tilpasninger dersom situasjonen skulle tilsi dette.

REFERAT

SAK 2/09

2 PELAGISKE FISKERIER

2.4 VASSILD NORD FOR 62°N

Fiskeridirektøren redegjorde for utviklingen i vassildfisket hittil i 2009. Det ble informert om at kvoten første periode ble noe overfisket.

Jorulf Straume i Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) beklaget at myndighetene for tredje år på rad må justere maksimalkvotene andre periode for å få oppfisket periodekvoten. FHL mener man bør ta høyde for dette allerede fra årets begynnelse ved å fastsette en lavere kvote andre periode.

Fiskeridirektøren informerte om at vassildreguleringen er basert på ønsket om å dra fisket ut i tid.

Norges Fiskarlag ved Elling Lorentsen spurte om overfisket av første periodekvote ble fratrukket andre periodekvote, noe som Fiskeridirektøren svarte bekreftende på.

Norges Fiskarlag ved Elling Lorentsen etterlyste større kunnskap om vassildbestanden og ba om informasjon om det blir et forbedret rådgivningsgrunnlag de nærmeste år. Han sa videre at det er stor forskjell mellom fiskefelt og fiskeperioder og man ønsker mer samordnet kunnskap.

HI ved Ingolf Røttingen informerte om at det foregår et kartleggingsarbeid. Å sette frem et større program for å kartlegge vassildbestanden vil kreve store ressurser.

Norges Fiskarlag ved Elling Lorentsen sa at ICES betrakter vassild i alle områder som en forvaltningsenhet og at det bør foretas en kartlegging av vassildbestanden på norsk side.

Røttingen informerte om at dette er en sak som er i fokus fra HI sin side. HI holder på å utarbeide søknad om ekstern finansiert prosjekt for genetisk populasjonsanalyser på vassild i internasjonalt samarbeid.

HI ved Kjell Nedreaas informerte om at forskning på vassild har vært lite prioritert siden 1992, men at det arbeides mer med dette nå. I 2009 tok HI kontakt med region Nordland, region Trøndelag og region Møre for å få hjelp til prøvetaking. Regionkontorene har i 2009 vært ute og tatt prøver fra flere anlegg. Man ser at vassilda er gjennomgående mindre enn vassilda var på 90-tallet, men mye tyder på at størrelsessammensetningen i bestanden har holdt seg rimelig stabil de siste fem-seks årene. Det har også vært snakk om bifangst av andre arter i vassildfisket, noe som trolig varierer mellom områder, dette skal HI se nærmere på. HI ønsker prøver fra vassildfangster tatt i andre periode.

Når det gjelder fiskeriavhengige data har HI i 2009 gjennom tokt hatt en satsning på vassild og snabeluer. HI arbeider med å få i stand et regelmessig tokt som dekker utbredelsen av vassild hvert andre eller tredje år, som kan sees i sammenheng med uerartene. HI vil i høst komme med resultatene fra toktet innværende år.

Bortsett fra vassild ved Island ser ICES på vassild som en stor enhet. Det har vært en negativ utvikling i andre områder. HI ønsker bedre dokumentasjon av bestandsstrukturen for vassild og holder som nevnt på å utarbeide en søknad for dette. HI ønsker videre å få en mer regelmessighet vedrørende toktprogram.

2.5 MAKRELL

2.5.1 FISKET I 2008

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter makrell. En ser at total fangst oversteg totalkvoten med vel 1.000 tonn.

Tabell 1: Kvoter, fangst (tonn) og førstehåndsverdi (1.000 kr) i fisket etter makrell i 2008

Fartøygrupper	Kvote	Antall fartøy	Fangst (tonn)	Andel fangst	Verdi (1.000kr)	Gjsn pris
Ringnot > 90 fot	79 550	80	81 084	66,70 %	932 018	11
Ringnot 70 - 90 fot	7 106	17	6 748	5,60 %	72 980	11
Trål	3 724	21	3 159	2,60 %	20 718	7
Kystnot under 13 m. st.l.	4 432	107	3 795	3,10 %	28 641	8
Kystnot 13 m st.l. og over	12 493	57	13 416	11,00 %	136 691	10
Garn/snøre under 11 m st.l.	4 073	80	3 527	2,90 %	22 234	6
Garn/snøre 11 - 14,99 m st.l.	3 042	75	4 035	3,30 %	27 826	7
Garn/snøre 15 m st.l. og over	1 460	23	1 266	1,00 %	9 905	8
Åpen gruppe	400	180	352	0,30 %	3 680	10
Landnot	100		110	0,10 %		
Agnkvote (manuelt NSSL)	1 000	4	1006	0,80 %		
Forsknings- og forv. formål	3 070		2 981	2,50 %		
Ufordelt (inkl. fritidsfiske)			13	0,00 %		
Sum	120 450		121 492	100,00 %	1 290 220	

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet, og NSSL per 28.05.09.

2.5.2 NORSK TOTALKVOTE

Norsk totalkvote i 2009 er 190.802 tonn. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet å avsette 3.000 tonn makrell til forsknings- og forvaltningsformål og 1.000 tonn makrell til agn. Forskningskvoten og agnkvoten trekkes av den norske totalkvoten, og det står da igjen 186.802 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. I tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07 er kvoten fordelt som vist i tabell 2.

Tabell 2: Fordeling av norsk makrellkvote i 2009

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Faktisk andel (%)
Kystfartøy*	18,5 % av totalkvoten	35 558	19,0 %
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	5 978	3,2 %
Ringnotgruppen		145 266	
Overført til kystnotfartøy under 13 meter		1 000	0,5 %
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	11 912	6,4 %
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	133 354	71,4 %
Totalt		186 802	100,0 %

* 1.000 tonn overført fra ringnotgruppen er lagt til her.

2.5.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

2.5.3.1 Generelt

Sesongen 2008 var preget av mye misnøye i kystgruppen, spesielt for garn- og snøregruppen. På denne bakgrunn har Fiskeri- og Kystdepartementet besluttet å gjennomføre en egen høring for regulering av kystfartøygruppen. Foreløpig er det kun fastsatt en generell reguleringsforskrift for makrell i kystgruppen for 2009.

Kystgruppens totale kvote for 2009 er 35.558 tonn. Av dette settes det av 400 tonn til åpen gruppe og 100 tonn til landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere. Kystnot-gruppen og garn- og snøregruppen har til sammen 35.058 tonn i 2009, hvorav 1.000 tonn er overført fra ringnotgruppen til kystnotfartøy under 13 meter største lengde. Dersom overføringen på 1.000 tonn makrell ikke fiskes opp, skal kvantumet tilbakeføres til ringnotgruppen. Norges Fiskarlag anbefaler at en eventuell tilbakeføring ikke gjøres før 10. oktober.

Kystfartøygruppen har per 5. juni 2009 fisket 693 tonn makrell.

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot har en gruppekvote på 100 tonn. Denne gruppen hadde per 2. juni 2009 fisket 126 tonn makrell, hvorav 59 tonn er innmeldt og 67 tonn er sluttседdelført. Fisket ble av den grunn stoppet samme dag. Deltakerne i denne gruppen kan fortsatt fiske innenfor et garantert kvantum på 5 tonn.

2.5.3.2 Særskilt regulering før 10. august 2009

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande inntil 52 tonn makrell.

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande inntil 30 tonn makrell

Fartøy med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre kan fra og med 1. januar fiske og lande inntil 23 tonn makrell.

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fartøyets maksimalkvote.

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot, kan fra og med 1. januar fiske og lande innenfor fastsatt maksimalkvote.

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 18. JUNI 2009

SAK 2/2009

2.5 MAKRELL

Fiskeridirektør Liv Holmefjord viste til sakspapirene for en orientering om fisket etter makrell i 2009.

Fiskarlaget var kritiske til at Fiskeri- og Kystdepartementet fortsatt ikke har fastsatt noen endelig reguleringsforskrift for fisket etter makrell i 2009.

Fiskeri- og Kystdepartementet viste til at årsaken var høringen som er planlagt for hele kystgruppen i dette fiskeriet. Det var forsøkt å sende ut høringen i tide til årets sesong, men det ble etter hvert klart at det ikke vil være nok tid. Dette gjør at høringen kommer i løpet av kort tid og vil gjelde for reguleringen fra og med 2010. Reguleringsforskriften kommer også i løpet av kort tid, og det vil trolig være 2007-modellen som benyttes for kystgruppen sesongen 2009.

Reguleringsmøtet hadde utover dette ingen kommentar til sakspapirene.

2.6 LODDE I BARENTSHAVET I 2009

2.6.1 KVOTESITUASJONEN I 2009

Under den 37. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2009 med en TAC på 390.000 tonn. Det var enighet om å trekke fra 10.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 228.000 tonn (60 %), mens Russland fikk 152.000 tonn lodde (40 %).

Av den norske kvoten på 228.000 tonn, ble det avsatt 2.000 tonn lodde til kartlegging av åpningsdato, samt 1.900 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disse kvantum ble trukket av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Det står da igjen 224.100 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Kvoten er fordelt som vist i tabell 1.

Tabell 1: Norsk kvote og fangst fordelt på grupper i 2009

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	161.352	72	161.695	- 343
Trålere	26.892	12	27.116	- 224
Kystfartøy ¹	35.856	16	35.917	- 61
Kartlegging av åpningsdato	2.000		2.001	- 1
Forskning og undervisning	1.900		1.530	370
Forsknings- og forvaltningsformål	5.000		4.877	123
Totalt	233.000	100	233.136	- 136

Kilde: Norges Sildesalgslag per 11. juni 2009/Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 11. juni 2009.

Per 11. juni 2009 har Norge i følge Norges Sildesalgslag fisket totalt 233.136 tonn lodde i Barentshavet i 2009. Av disse har ringnotgruppen fisket 161.695 tonn lodde, trålgruppen 27.116 tonn lodde og kystgruppen 35.917 tonn lodde. Alle flåtegruppene utnyttet gruppekvote sine i 2009. Norsk kvote ble overfisket med totalt 136 tonn i 2009.

2.6.2 ÅPNING AV FISKET

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet at endelig åpningsdato for loddefisket skulle fastsettes når kartleggings- og prøvefiske viste at den voksne lodda hadde skilt seg fra umoden lodde. Fiskeridirektoratet sendte den 19. desember 2008 ut melding hvor det ble søkt om to ringnotfartøy til prøvefiske. Søknadsfrist ble satt til 5. januar 2009. Innen fristen meldte det seg 45 fartøy hvorav to ble trukket ut ved loddrekning. Hvert av fartøyene fikk tildelt en kvote på 1.000 tonn lodde for å delta i kartleggings- og prøvefiske.

Det ble utarbeidet retningslinjer for kartleggings- og prøvefisket og fartøyene hadde observatør fra Fiskeridirektoratet om bord. Basert på letingen ble loddefisket åpnet 26. januar kl. 15.00 i et område sør for 74°N og vest for 30°Ø, med unntak av fiskerivernsonen ved Svalbard. Den 13. februar ble det funnet grunnlag for å utvide området for fiske etter lodde i Barentshavet. Det ble da tillatt å fiske lodde i NØS sør for 74°N. 16. februar 2009 ble det

tillatt å fiske vinterlodde i området sør for 74°N, dvs. også i RØS, med unntak av i fiskevernsonen ved Svalbard.

2.6.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

For å kunne delta i loddefisket måtte fartøyene være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag innen 12. januar 2009. 80 ringnotfartøy, 27 trålfartøy og 171 kystfartøy meldte seg på til å delta i loddefisket i 2009.

Kvotefaktoren for ringnotfartøy ble fra starten av året fastsatt til 3,86 (uten overregulering). Kvotefaktoren for trålfartøyene ble også fastsatt uten overregulering, til 2,6. Kystgruppen ble regulert med like maksimalkvoter. Maksimalkvoten ble fastsatt til 350 tonn, noe som innebar en overregulering på 67 %, dvs. 23.900 tonn. Man tok da som utgangspunkt at 102 av 171 påmeldte fartøy ville delta i loddefisket i 2009. Fisket ble åpnet 26. januar, første fangst ble innmeldt 27. januar.

Fiskeri- og havbruksnæringenes Landsforening (FHL) innførte 4. februar kjøpestopp på lodde til konsum. Bakgrunnen for dette var at Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening og Norges Sildesalgslag møttes 3. desember 2008 til prisdrøftinger for lodde til konsum for 2009. Partene ble imidlertid ikke enige om minstepriser. Saken ble derfor senere i desember lagt frem for Meklingsnemnda for pelagisk fisk. Heller ikke da ble det enighet om nye priser. Nemda la imidlertid frem et forslag til nye minstepriser, noe som ble akseptert av Norges Sildesalgslag. Norges Sildesalgslag fastsatte nye minstepriser i samsvar med dette forslaget. FHL var imidlertid ikke enig i forslaget og innførte kjøpestopp 4. februar. FHL og Norges Sildesalgslag gjennomførte nye prisdrøftinger og ble enige om minstepriser på lodde, noe som førte til at kjøpestoppen ble opphevet 11. februar.

Norges Sildesalgslag iverksatte 8. mars kl. 12.00 omsetningsregulering i norsk fiske etter lodde. Bakgrunnen til dette var signaler fra kjøpersiden om at de ville begrense innkjøpet av lodde for rognloddeproduksjon til ca. 20.000 tonn produsert vare dvs. det kvantum som kan omsettes i det japanske markedet. Omsetningsreguleringen ble iverksatt for å sikre at deltagende fartøy skulle ha mulighet for omsetning til rognloddeproduksjon. Det enkelte fartøy ble i utgangspunktet gitt en kvote for fiske av lodde for rognloddeproduksjon tilsvarende 18 % av fartøyets loddekvote. Denne kvoten ble 7. mars justert opp til 23 %. Uavhengig av kvotebegrensningen fikk alle deltagende fartøy en minimumskvotepå 100 tonn rognlodde. Omsetningsreguleringen gjaldt kun levering til konsum på strekningen Træna og nordover.

Fiskeridirektoratet sendte 3. mars ut melding om siste frist for utseiling i loddefisket. Siste frist for utseiling ble satt til 10. mars 2009 klokken 24.00. Fartøyene måtte sende melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede hadde fisket og levert lodde, måtte ha avsluttet annet fiske, eventuelt landet annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Fartøyet måtte i tillegg være utrustet for loddefisket. Siste frist for utseiling gjaldt alle fartøygruppene i fisket etter lodde. 80 ringnotfartøy, 23 trålfartøy og 61 kystfartøy meldte utseiling innen fristen.

På bakgrunn av antall fartøy som hadde meldt utseiling innen fristen fant Fiskeridirektoratet det forsvarlig å justere kvotene til trål- og kystgruppen. 11. mars ble kvotene til trål- og kystgruppen justert. Trålgruppens faktor økte fra 2,6 til 2,75 (ingen overregulering).

Maksimalkvoten til fartøy som deltok i kystgruppen ble økt fra 350 tonn til 750 tonn lodde, noe som innebar en overregulering på 25 % basert på utseilte fartøy.

Siden konsumreguleringen innebar at 23 % av disponibel kvote kunne leveres til konsum (ekskl. forsknings-, forvaltnings- og skolekvote), medførte økningen at kvoten som kunne leveres til konsum for kystfartøyene samme dag økte fra 100 tonn til 172,5 tonn. For trål- og ringnotfartøyer gjaldt fortsatt konsumbegrensningen på 23 % i tillegg til at minimumskvantumet på 100 tonn fortsatt besto. Konsumkvotereguleringen ble imidlertid opphevet 17. mars 2009.

Etter samråd med næringen ble kystgruppens faktor justert flere ganger. 17. mars ble maksimumkvoten økt fra 750 til 1.000 tonn lodde og 20. mars ble maksimumkvoten økt fra 1.000 tonn til 1.400 tonn lodde.

Onsdag 25. mars hadde kystgruppen fisket opp gruppekvoten sin, fisket ble derfor stoppet kl. 20.00 med siste frist for innmelding kl. 22.00.

Loddefisket i Barentshavet var slutt 4. april 2009, da ble siste fangsten innmeldt.

2.6.4 OVERVÅKNING

Overvåkingstjenesten region Troms kan melde at loddefisket i Barentshavet i 2009 har blitt avvirket uten behov for å stenge felt. Det har vært tilfeller av for stor innblanding av hyse i Øst-Finnmark og tilfeller av for stor innblanding av torsk i Vest-Finnmark, men dette har vært enkeltstående tilfeller som ikke har gitt grunnlag for stenging av felt eller innføring av andre restriksjoner. Overvåkingstjenesten viser til at det har vært rykter om tilfeller av notsprenging uten at dette har kunnet verifiseres. Det ble brukt relativt store ressurser for å overvåke loddefisket i Barentshavet i 2009.

REFERAT

SAK 2/2009

2 PELAGISKE FISKERIER

2.6 LODDE I BARENTSHAVET I 2009

Fiskeridirektøren informerte om loddefisket.

Norges Fiskarlag ved Arve Myklebust sa at den norske delegasjonen til Russlandsforhandlingene må jobbe for å modernisere rapporteringsregimet til Russland.

Sametinget ved Inge Arne Eriksen informerte om at Sametinget i utgangspunktet var i mot et loddefiske. I den sammenheng var de opptatt av at det ble gjort en bra oppfølging vedrørende kontroll. Når det gjelder forvaltningsmodellen var Sametinget opptatt av å få lodde inn i beitetrykket. Det virker som om Fiskeridirektoratet har brukt store ressurser for å overvåke fisket.

Fiskeridirektøren informerte om at fra Fiskeridirektoratets ståsted gikk fisket så bra som man kunne forvente.

Avdelingsdirektør Aksel Eikemo informerte om at det hadde vært god tilgjengelighet på lodde, noe som krever aktsomhet fra flåten.

Harald Hansen fra Norges Fiskarlag sa at loddefisket var et spesielt fiskeri. Først ble det meldt om innsig, så mistet man kontakten med stimen. Dette viser at loddefisket er en vanskelig øvelse. Fisket og mottak fungerte godt.

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.1 TOBIS

3.1.1 FISKET I 2008 OG 2009

I tabell 1 er oversikt over fisket i 2008 og 2009, både den norske flåten og EU flåten samt fangstene i Norsk og EU soner.

Tabell 1: Fisket i 2008 og 2009 (tonn)

Fangstområde	2008		2009 (pr 8.6)	
	Norske fartøy*	EU fartøy**	Norske fartøy***	EU fartøy**
EU sonen	21.835	****273.425	27.250	****220.913
Norsk sone	59.718	4.675	0	0
Total	81.553	278.100	27.250	220.913

* Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister

**Fiskeridirektoratets, landings- og sluttseddelregister, NSSL, Fiskeridirektoratet Danmark.

***NSSL

**** Landet i Danmark og Norge

3.1.2 TOBISFISKET OG REGULERINGER I 2009

Under kvoteforhandlingene mellom Norge og EU for 2009 ble partene enig om å følge samme metode som året før for å fastsette kvote for et eventuelt kommersielt fiske etter tobis. Det skulle gjøres på bakgrunn av informasjon fra et forsøksfiske i perioden 1. april til 6. mai 2009. Norge tok forbehold om at det ikke ville bli åpnet for forsøksfiske i Norges økonomiske sone, i henhold til rådgivning fra ICES. Forsøksfiske foregikk derfor bare i EU-sonen.

I forbindelse med forsøksfiske skulle bestandssituasjonen kartlegges, særlig antall ettåringer. Forsøksfisket ble gjennomført i henhold til rådgivning fra ICES. I motsetning til tidligere år var ikke innsatsen i forsøksfisket begrenset utover tilgjengelig kvote. Grunnen til det var at totalkvoten ikke var større enn 20.000 tonn og kunnskap om at de norske fartøyene ikke ville starte fisket før seint i april. Det var derfor liten fare for at den innsatsen som skulle begrense norsk fiske (4.013 timer) ikke vill bli nådd. I forbindelse med kvoteforhandlingene med EU i desember 2008, ble det avtalt at Norge hadde adgang til å fiske inntil 20.000 tonn tobis i EU-sonen i 2009. ICES rapporterer at norske fartøy hadde rapportert 5.700 tonn som ble tatt med i beregningene. Etter 6. mai fortsatte fisket som ordinært kommersielt fiske.

Etter at ICES rådet basert på forskningsfisket ble offentliggjort 13. mai fastsatte EU ensidig kvote på 400.000 tonn, som tilsvarer anbefalingen fra ICES. I fortsettelsen fikk

Norge en tilleggskvote på 7.500 tonn i EU sonen, i bytte mot 750 tonn torsk i Barentshavet. Norges totalkvote er dermed 27.500 tonn i 2009.

Alle fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kunne delta i fisket. Fartøyene kunne delta i fisket innenfor en maksimalkvotefaktor på 0,7 som ble økt til 1,0 når kvoten ble økt. Norske fartøy har pr. 5. juni 300 tonn igjen ufisket i EU sonen. I starten foregikk fisket i UK sonen, på Doggerbanken og nord av den. På grunn av lang vei fra Norge til feltet var det først og fremst større fartøy som deltok i dette fisket. Godt tobisfiske kom opp i dansk sone like sør for grensen. Dette åpnet muligheten for mindre båter til å dra til feltet.

Forskningstoktet som Havforskningsinstituttet gjennomførte i mai viste at det ikke var grunnlag for å åpne for et kommersielt fiske etter tobis i Norges økonomiske sone. Det har dermed ikke vært noe tobisfiske i NØS i 2009.

Den 8. juni stoppet Fiskeridirektoratet fisket. Da hadde 30 av 35 fartøy med pelagisk tråltillatelse og 3 av 8 fartøy med Nordsjøtråltillatelse deltatt i fisket. Ifølge Sildelagets tall var det 250 tonn igjen av Norges kvote i EU sonen. I lys av at det ikke var større kvantum igjen ble det bestemt å trekke et fartøy av de som viser interesse til å ta den resterende kvoten i EU sonen.

REFERAT

SAK 2/09

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.1 TOBIS

Sør-Norges Trålerlag uttrykte at det hadde vært godt samarbeid mellom Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet i arbeidet med å gjennomføre fisket etter tobis og utvikling av fremtidig regulering av fisket etter tobis. De la vekt på at det var viktig å fortsette samtalene med EU.

Fiskeri- og kystdepartementet informerte om at det gjennomføres løpende samtaler med EU, men at forvaltning av tobis er komplisert både sett hen til nasjonal regulering og regulering som fellesbestand.

Fiskeridirektoratet pekte på at det arbeides med å fastsette en fremtidig reguleringsform for fisket etter tobis.

3.2 TORSK SØR FOR 62°N

3.2.1 FISKERIENE I 2008

I tabell 1 ser en det norske torskefisket i Nordsjøen sør for 62°N i 2008. Norske fartøy hadde disponible 3.384 tonn.

I 2006 og 2007 ble det gitt fritt fiske fra ca midt i april. I 2007 var fisket imidlertid bedre enn forventet og 9. november ble maksimalkvoten gjeninnført. I 2008 ble det ikke åpnet for fritt fiske, men maksimalkvoten ble økt med 25%. Fisket var godt om sommeren og høsten som resulterte i at den 9. oktober ble Fiskeridirektøren nødt til å stoppe direktefiske etter torsk i Nordsjøen. Samtidig ble tillatt bifangst av torsk i konsumtrålfisket redusert fra 20% til 10%. Den norske fangsten i Nordsjøen ble totalt 3.802 tonn i 2008, som var en økning med 800 tonn fra 2007.

Tabell 1: Norsk torskefangst i Nordsjøen i 2008.

Redskapsgrupper	Konvensjonell	Trål	Totalt
Totalfangst (tonn)	2.682	1.120	3.802

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og slutseddelsregister.

3.2.2 FISKET I NORDSJØEN 2009

Under de bilaterale forhandlingene med EU som ble avsluttet i desember 2008, ble det bestemt å øke torskekvoten i Nordsjøen betydelig eller med 30 % til 28.798 tonn. Norges andel er 4.896 tonn. Bakgrunnen for denne økningen, til tross for at rådgivning fra ICES ikke anbefalte den, var at ved at 2005 årsklassen kommer inn i gytebestanden vokser den raskere enn antatt, det skyldes også større fall i EU flåtens innsats enn antatt og enighet om å redusere utkast. I tillegg ble partene enige om en revurdert gjenoppbygnings- og forvaltningsplan.

Årets reguleringer er videreført fra 2008. I tabell 2 vises disponeringen av Norges kvote:

Tabell 2: Fordeling av den norske kvoten i 2009

Norsk andel av TAC i 2009	4.896 tonn
Avsetning til tredjeland	382 tonn
Avsetning til bifangst til trål	1.500 tonn
Avsetning til bifangst til konvensjonelle	400 tonn
Forskningsfangst	40 tonn
Til fordelingen i et direkte fiskeri	2.574 tonn

I forskrift fastsettes maksimalkvoter for fartøy i lukket gruppe etter fartøyets lengde før 5. juni 2003 (hjemmelslengden) jf. tabeller 3 og eller største lengde i åpen gruppe, jf tabell 4.

Tabell 3: Maksimalkvoter i lukket gruppe

Hjemmelslengde	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 15 m	30	5
15 – 21 m	60	10
> 21 m	120	20

Tabell 4: Maksimalkvoter i åpen gruppe

Største lengde	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 21 m	5	4
=> 21 m	20	4

Totalfangsten i uke 20 i år er knapt 100 tonn over fjorårets fangst på samme tid i fjor og er 1.409 tonn. Konvensjonell redskap står for 1.074 tonn i år, mot 848 tonn i fjor. Trålfangster i år er derimot 334 tonn mot 473 tonn i 2008.

I lys av erfaringen fra forrige år og det faktum at det har vært gode fangster om sommeren og høsten vil Fiskeridirektoratet følge med fisket utover sommeren før beslutning blir tatt om eventuelle endringer i reguleringen.

3.2.3 FISKET I SKAGERAK I 2009

Norge og EU er blitt enige om at Norges kvote på torsk utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2009 er 133 tonn, som er økning med 31 tonn fra fjorårets kvote. Ifølge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister har den norske flåten fisket 48 tonn torsk av denne kvoten.

Reguleringene i år er tilsvarende fjorårets reguleringer, 83 tonn settes av til konvensjonelt fiske mens 50 tonn settes av til bifangst i trålfiske. Direkte fiske er forbudt. I trål- og reketrålfisket er innblanding av torsk satt til maksimum 2,5 %, dog er det tillatt å ha 10 % bifangst i trål hvis minste maskevidde er 90 mm, eller 70 mm hvis det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. I konvensjonelt fiske kan innblanding av torsk være 20 %. Et begrenset antall fartøy kan fiske inntil 7 tonn torsk direkte med konvensjonell redskap.

Av de 30 tonnene som er blitt fisket har ett fartøy tatt som bifangst i trålfisket 16 tonn torsk. De siste årene har denne kvoten vært brukt på en måte som kan antyde misbruk. Fiskeridirektoratet har reagert på de tilfellene, og fangsttallene i år tyder på at aksjonene har hatt effekt. Det er imidlertid nødvendig å følge med utviklingen i dette fisket siden kvoten er liten.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak blir uforandret, men at utviklingen blir fulgt nøye, og hvis det blir sannsynlig at kvoten blir oppfisket, så vil en se på alternativer til å stoppe fisket, først og fremst reduksjon i tillatt maksimal bifangst.

REFERAT

SAK 2/09

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.2 TORSK

Fiskeridirektoratet legger vekt på at fisket etter torsk i Nordsjøen reguleres slik at vi unngår stopp i fisket.

Norges Fiskarlag ønsker at det vurderes tre grupper i åpen gruppe. Videre advarer de mot å redusere adgangen til å bifangst for mye ettersom det umuliggjør enkelte fiskerier. Kystfiskarlaget støttet dette.

3.3 SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2009

3.3.1 FISKET I 2008

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter og oppfisket kvantum i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei sør for 62°N. Tabellen viser at det ved årets slutt gjensto 7.765 tonn av totalkvoten, det vil si at om lag 90 % av totalkvoten ble utnyttet.

Tabell 1: Gruppekvoter og oppfisket kvantum i 2008

Redskap	Gruppekvoter	Fangst ¹	Restkvoter 2009
Not	5.500	1.618	3.882
Konvensjonelle	8.000	4.740	3.260
<i>Over 28 m</i>		2.507	
<i>Under 28 m</i>		2.233	
Trål	54.626	54.003	623
<i>Torsketrålere</i>	36.227	38.302	- 2.075
<i>Seitrålere</i>	9.429	9.912	- 483
<i>Nordsjøtrålere o.a.²</i>	8.970	5.788	3.182
Annet/fritidsfiske		1.024	
Sum alle	68.126	61.385	6.741

3.3.2 KVOTER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2009 enige om TAC for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak på 125.934 tonn, hvorav Norge har en andel på 65.736 tonn sei. Av dette er det avsatt 2.550 tonn til dekning for tredjeland sitt fiske, og 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disponibel kvote for norske fiskere er etter dette 62.936 tonn, som er fordelt på følgende måte:

¹ I henhold til Fiskeridirektoratets registre per 14. mai 2009.

² Herav har fartøy med avgrenset tråltillatelse fisket 2.467 tonn.

Tabell 2: Landet fangst i Nordsjøen og Skagerrak 2009. Tonn rund vekt

Redskap	Gruppekvoter	Fangst ³	Restkvoter 2009
Not	5.500	811	4.689
Konvensjonelle	8.000	4.397	3.603
<i>Over 28 m</i>		3.414	
<i>Under 28 m</i>		984	
Trål	49.436	20.230	29.206
<i>Torsketrålere</i>	32.438	18.009	14.429
<i>Seitrålere</i>	8.443	579	7.864
<i>Nordsjøtrålere o.a.</i> ⁴	8.555	1.642	6.913
Annet/fritidsfiske		34	
Sum alle ⁵	62.936	25.472	37.464

Notfisket avvikles som et fritt fiske innenfor gruppekvoten på 5.500 tonn, og per 3. juni 2009 er det fisket 811 tonn. I fjor på samme tid var det fisket 949 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med en maksimalkvote på 600 tonn og fisket for konvensjonelle havfiskefartøyene kan stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Dette for å sikre fortsatt fiske for kystfartøy. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har per 3. juni 2009 fisket 4.397 tonn av kvoten på 8.000 tonn, hvorav fartøy over 28 meter har fisket 3.414 tonn.

Fartøy med torsketråltillatelse og fartøy med seitråltillatelse var fra årets begynnelse regulert med maksimalkvoter. Disse ble økt med 25 % den 18. februar og deretter med 50 % den 23. april før fartøykvotene ble opphevet for hele trålergruppen 22. mai.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 400 tonn per fartøy.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse var regulert med en maksimalkvote på 60 tonn fra årets begynnelse. Tidlig i januar hadde enkelte fartøy i denne gruppen allerede nådd taket på kvoten. I samråd med Norges Fiskerlag og Sør-Norges Trålerlag ble det 13. februar bestemt at disse fartøyene kunne fiske 100 tonn utover det enkelte fartøys fangst per 13. februar 2009. Samtidig understreket Fiskeridirektoratet at det ikke ville bli aktuelt med ytterligere kvotejusteringer for denne fartøygruppen, med mindre endringene kunne omfatte alle de aktuelle fartøygruppene. For enkelte fartøy i denne gruppen har fisket etter sei vært en viktig del av driftsgrunnlaget de siste årene. Norges Fiskerlag har satt ned en arbeidsgruppe som skal jobbe med problemstillingene knyttet til fartøykvotene for denne gruppen.

³ I henhold til Fiskeridirektoratets registre per 03. juni 2009.

⁴ Herav har fartøy med avgrenset tråltillatelse fisket 1.265 tonn.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse fisker innenfor den samme gruppekvoten på 8.555 tonn hvorav 1.000 tonn er avsatt til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industrifisket. Denne kvoten er redusert med hele 4.000 tonn fra fjorårets sesong. Bakgrunnen for denne reduksjonen er at adgangen til å levere sei til oppmaling er redusert til 5 %. Fartøy som ikke har mulighet til å levere sei til konsum har derfor fått adgang til å benytte sorteringsrist ved fiske etter kolmule, hvor innblandingen av sei kan være stor.

REFERAT

SAK 2/09

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.3 SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2009

Valter Rasmussen satte spørsmålstegn ved frislippet av kvotene for hele trålergruppen og at dette ikke ble tatt opp med Sør-Norges Trålerlag. Problemet er knyttet til de avgrensede nordsjøtrålerne og oppbyggingen av en ny flåtegruppe.

Fiskeridirektøren viste til at frislippet ble gjort etter henvendelse til Norges Fiskarlag, men at man også burde ha kontaktet Sør-Norges Trålerlag før dette ble gjort.

Jan Ivar Maråk meddelte på vegne av Norges Fiskarlag at han ikke var enig med trålerlaget, at det er mye fisk igjen og at det var riktig å slippe fisket fritt for alle trålergruppene i Nordsjøen.

Sak 3/2009

Regulering av fisket etter lodde ved
Grønland, Island og Jan Mayen sesongen
2009/2010

Sak 3/2009

Sak 03/2009

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2009/2010

1 AVTALESITUASJONEN

1.1 ”TREPARTSAVTALEN”

Grønland, Island og Norge inngikk en ny ”Trepartsavtale” 8. juli 2003. Avtalen hadde gyldighet til og med 31. mai 2004, men inneholder en bestemmelse om forlengelse med 1 år av gangen med mindre en av partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens artikkel 13 er den forlenget med ett år, frem til 31. mai 2010.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11 % til Grønland, 81 % til Island og 8 % til Norge.

I henhold til avtalen har Grønland og Norge etter sesongstart 20. juni adgang til å fiske sine respektive andeler av den forventede TAC. Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen anledning til å fiske inntil 12 % av foreløpig TAC om sommeren/høsten, jf. ”Trepartsavtalen” art. 4 punkt 1. Dette tilsvarer 8 % av den forventede TAC.

I Islands økonomiske sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35 % av den kvote som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30’N og i tillegg må fisket avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 9. juli 2003 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote i Grønlands fiskerisone nord for 64°30’N.

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

1.2 ”SMUTTHULLAVTALEN”

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (”Smutthullavtalen”), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning i forhold til den tidligere ”Trepartsavtalen” fra 30 til

35 norske fartøy (20 til 25 fartøy i vintersesongen) som kan fiske i IØS samtidig. Overføringen for sesongen 2009/2010 vil være på 18.031 tonn lodde til Norge.

1.3 NORGE/EU

Til og med 2004 har et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU vært en overføring av lodde i Grønlands fiskerisone til Norge. Kvoten fra EU måtte fiskes innenfor kalenderåret, og var i 2004 fastsatt til 15.000 tonn. Dette loddekvantumet har referanse til Grønlands andel i ”Trepartsavtalen”. På grunn av den spesielle biologiske situasjonen i 2004, hvor en hadde problemer med å estimere bestanden og at TAC på denne bakgrunn ble satt til 335.000 tonn lodde, var det ikke overensstemmelse med Grønlands loddekvote på 36.850 tonn og det kvantumet som ble overført til EU. EU hadde dermed ikke stor nok loddekvote for å oppfylle sine forpliktelser overfor Norge. Dette førte til at Norge og EU ble enig om en løsning hvor overføringen av lodde i Grønlands fiskerisone ble redusert til 7.035 tonn i 2004. Dermed har Norge 7.965 tonn lodde til gode fra 2004. Dersom EU igjen har tilgjengelig loddekvote, skal det legges til rette for at norske fartøy kan fiske denne kvoten ved første anledning. Siden 2004 har det ikke vært åpnet for et sommerloddefiske.

2 LODDEFISKET VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN

2.1 KORT HISTORIKK

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i IØS og GS. Vinterfisket foregår kun i IØS. I 2005 ble det ikke fisket sommerlodde, og vinteren 2006 ble det fisket et svært begrenset kvantum i IØS. Det ble heller ikke fisket lodde sommeren 2006. Vinteren 2007 og vinteren 2008 ble imidlertid hele den norske loddekvoten i IØS fisket av norske fartøy. I sesongen 2008/2009 har det ikke vært grunnlag for å fiske lodde ved Island, Grønland og Jan Mayen. Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen i perioden 1978/1979 til og med 2008/2009.

2.2 LODDESESONGEN 2008/2009

ICES anbefalte i 2008, på bakgrunn av lav gytebestand, at det ikke ble åpnet for loddefiske sesongen 2008/2009. Islandske forskere fant heller ikke grunnlag for å åpne for loddefiske sesongen 2008/2009.

I henhold til avtalen mellom Norge og Island om fiske i Barentshavet skulle Norge få fiske 14.592 tonn lodde av Islands kvote for sesongen 2008/2009. Dette falt bort da det ikke ble åpnet for loddefiske. Sesongen 2007/2008 fisket norske fartøy 4.704 tonn over kvote på bakgrunn av at endelig TAC ble satt adskillelig lavere enn foreløpig TAC.

Differansen er kompensert ved at Norge er tildelt Islands kvote på 334 tonn reke i NAFO-område 3L i 2009.

3 VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 2009/2010

Dette fiskeriet er forvaltet i overensstemmelse med en totrinns forvaltningsplan. Først blir det fastsatt en foreløpig TAC basert på akustiske målinger på den umodne del av bestanden (1- og 2-åringene). Startkvoten blir satt til 2/3 av den foreløpige TAC, basert på forutsetningen av at 400.000 tonn av gytebestanden skal stå igjen for å gyte på slutten av sesongen. Neste trinn er basert på resultatet av målinger gjennomført gjennom sesongen på samme årsklassene. Resultatet blir brukt for å revidere TAC, fremdeles basert på forutsetningen om at det skal stå igjen 400.000 tonn gytemoden lodde på slutten av sesongen.

Gytebestanden er svært variabel fordi denne avhenger av bare to aldersklasser. Det er estimert at det var 328 000 tonn gytemoden lodde våren 2009. Dette er under målet om 400 000 gytemoden lodde for å opprettholde en bærekraftig forvaltning.

På grunn av at 2007-årsklassen er estimert til å være veldig lav anbefaler ICES at det ikke blir åpnet for et loddefiske sesongen 2009/2010. Fisket bør ikke åpnes før ny informasjon om bestanden er tilgjengelig etter planlagte undersøkelser i november 2009. TAC bør settes slik at det er minimum 400 000 tonn gyteklar lodde igjen i mars 2010.

4 KVOTESITUASJONEN 2009/2010

Det er heller ikke for 2009 avtalt lodde til Norge i den bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge og EU. Norge har utestående 7.965 tonn lodde i Grønlands fiskerisone fra 2004 (se pkt. 1.3 NORGE/EU). Dersom bestandssituasjonen og EUs kvote gir rom for det, vil Norge imidlertid få en kompensasjon på 7.965 tonn som vil kunne fiskes i grønlandske farvann i 2009. Videre har Norge, som følge av "Smutthullavtalen", en kvote på 18.031 tonn som også kan fiskes i IØS. I tillegg kommer Norges andel på 8 % av TAC.

5 DELTAKELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det er også fastsatt i Islands nasjonale regulering av utenlandske fartøys fiske i Islands økonomiske sone at fisket er forbeholdt ringnotfartøy.

Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Dersom en ser bort fra de siste fire årene hvor det ikke har vært et ordinært fiske, har deltakelsen de elleve foregående sesongene variert mellom 50 og 80 fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2009/2010.

6 ÅPNINGSDATO

I følge ”Trepartsavtalen” kan fisket begynne 20. juni, jf. avtalens art. 2.

I årene før 1997 ble fisket åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. I perioden 1999 - 2002 ble fisket åpnet 20. juni. I 2003 ble fisket etter lodde for norske fartøy i farvannene ved Jan Mayen, Grønland og Island åpnet 8. juli fordi det ikke forelå noen ”Trepartsavtale” før denne dato. I 2004 hadde en problemer med å estimere bestandsstørrelsen, og fisket etter lodde ble åpnet 9. juli. Estimering av bestanden var også et problem i sesongen 2005/2006 og 2006/2007. Som en følge av dette ble det ikke avvirket sommerfiske etter lodde. Våren 2007 ble bestanden beregnet til å være forholdsvis lav, derfor foreslo ICES at det ikke skulle være tillatt med et sommerfiske. Det ble ikke åpnet for loddefiske sesongen 2008/2009.

ICES har for 2009/2010 anbefalt at det ikke åpnes opp for loddefiske sesongen 2009/2010.

Dersom partene likevel finner grunnlag for å åpne for fiske sommeren 2009 vurderer Fiskeridirektøren det som hensiktsmessig å følge ”Trepartsavtalen” sin bestemmelse om åpningsdato dvs. 20. juni. Dersom fisket åpnes på et senere tidspunkt foreslår Fiskeridirektøren at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen når en foreløpig TAC er klar.

Fiskeridirektøren foreslår at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen når en foreløpig TAC er klar.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen før åpning av fisket innen en nærmere fastsatt frist.

7 MAKSIMALKVOTER OG ØVRIGE REGULERINGSTILTAK

Som nevnt er det usikkert om det blir sommerlodde fiske i 2009, og eventuelt hvor stor kvoten vil bli. I normale år har dette fisket vært fordelt etter ”universalnøkkelen”. Det har vært satt en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt en egen faktor for fisket i IØS. I februar 2006 og i januar 2007 var den norske kvoten så liten at fisket ble regulert med maksimalkvoter. Kvoten for 2007/2008 var også liten. Imidlertid ble dette fisket etter ønske fra næringen regulert med maksimalkvoter fordelt etter ”universalnøkkelen”.

På grunn av den store usikkerheten, vil Fiskeridirektøren foreslå at spørsmålet om kvoteregulering avgjøres når en eventuell foreløpig TAC foreligger.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene per fartøy blir fordelt i samråd med næringen etter universalnøkkelen eller som flate maksimalkvoter når en foreløpig TAC er klar.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at de individuelle kvotene kan oppheves dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

7.1 ADGANG TIL ISLANDS OG GRØNLANDS SONER

Også i kommende sesong vil det være behov for en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i ”Smutthullavtalen” og ”Trepartsavtalen”. For øvrig er adgangen til IØS et forhold som håndheves av islandske myndigheter.

Norges Sildesalgslag har administrert en innseilingsordning i dette fisket de siste årene. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt.

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildesalgslag i reguleringsforskriften bemyndiges til å administrere innseilingen for det enkelte fartøy som kan drive fiske etter lodde i IØS.

7.2 STENGNING AV FELT VED INNBLANDING AV SMÅLODDE

ICES har tidligere anbefalt at områder med mye smålodde bør stenges for kommersielt fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde, og at forvaltningsmyndighetene bør legge til rette for en rask og effektiv prosess for å stenge slike områder.

Fiskeridirektøren foreslår at hun gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde.

7.3 DELEGASJON

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

VEDLEGG

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2008.
KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

År ¹	Jan Mayen sonen	Omtvistet område ²	Herav i Trekanten	Grønlands Sone (GS)	Islands sone (IØS)	Totalt sommerlodde	Totalt vinterlodde (IØS)	Totalt året
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			120		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998				66	22	88		88
1999				11	16	27	15	42
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002				70	50	120	5	125
2003				68	1	69		69
2004				33	1	34	15	49
2005							66	66
2006							2	2
2007							39	39
2008							36	36
2009								
SUM	540	598	130	665	508	2 314	538	2 852

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen -Grønland og Grønlands 200 miles sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

REFERAT

SAK 03/2009

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2009/2010

Fiskeridirektøren redegjorde for anbefalingen fra ICES og påpekte at det er lite trolig at det blir loddefiske ved Grønland, Island og Jan Mayen kommende sesong, men at det likevel bør drøftes forslag til regulering i tilfelle av et eventuelt fiske.

Fiskeridirektøren henviste til saksdokumentene og spurte om noen hadde merknader til forslagene.

Det var ingen merknader.

Sak 4/2009

Regulering av kysttorsk sør for 62°N

HØRINGSNOTAT OM KYSTTORSKFORVALTNING PÅ VESTLANDET

OG LANGS SKAGERRAKKYSTEN

1	INNLEDNING	4
2	FORVALTNINGSMÅL	4
3	BIOLOGI OG BESTANDSSTRUKTURER	4
3.1	Vekstøkning	4
3.2	Gyteområder	5
3.3	Eggfordeling i terskelfjorder	5
3.4	Oppvekstområder	6
3.5	Merking og vandring	6
3.6	Genetikk	6
4	VURDERING AV BESTANDSSITUASJONEN	7
4.1	Nordsjøen - Skagerrak	7
4.2	Torskebestanden på den norske Skagerrakkysten	7
4.3	Torskebestanden mellom Lindesnes og Stad	9
5	GJELDENE REGULERINGER	11
5.1	Kvotereguleringer	11
5.2	Redskapsbegrensninger	11
5.2.1	Forbud mot å fiske torsk med not	11
5.2.2	Fiske med snurrevad	11
5.2.3	Forbud mot å bruke mer enn to tråler	12
5.2.4	Dybdegrense for bruk av trål	12
5.2.5	Tråling etter sjøkreps innenfor 4-milen	12
5.2.6	Bruk av autolinefartøy innenfor 4-milen	12
5.2.7	Bruk av lys i notfisket	12
5.3	Periodebegrensninger	12
5.3.1	Forbud mot tråling om natten	12
5.3.2	Forbud mot å fiske på søndager og helligdager	12
5.4	Regler om minstemål, bifangst og seleksjonsinnretninger o.l.	12
5.4.1	Minstemål	12
5.4.2	Innblanding av fisk under minstemål	13
5.4.3	Maskevidde i trål og snurrevad	13
5.4.4	Minste maskestørrelse i garn	13
5.4.5	Bifangst	14
5.5	Begrensninger i rekreasjonsfisket	14
5.5.1	Regelverket i Norge	14
5.5.2	EU	15
5.5.3	Sverige	15
5.5.4	Danmark	15
6	OVERSIKT OVER FANGST OG VERDI	17
6.1	Innledning	17
6.2	Total fangst av torsk sør for 62°N	17
6.3	Oversikt over norske fartøy hjemmehørende i Sør-Norge	20
6.4	Fangst av norske fartøy under 11 meter største lengde hjemmehørende i Sør-Norge 21	
6.5	Inntekt fra andre fiskerier	22
7	REGULERINGSFORSLAG	23
7.1	Innledning	23
7.2	Minstemål	24

7.3	Seleksjon i garn, ruser og teiner	24
7.4	Redskapsbegrensninger i rekreasjonsfisket (garnlengde, krokantall, ruse-/teinefiske, juksamaskin).....	25
7.5	Lysfiske	26
7.6	Fjordlinjer.....	27
7.7	Verneområder	27
7.8	Notfiske etter torsk (og hyse)	29
7.9	Påbud om sorteringsrist mv i reke- og krepsefiske	29
7.10	Overvåking og stenging av områder	30
8	ANDRE TILTAK.....	31
8.1	Skarv.....	31
8.2	Sel.....	31
8.3	Oppdrett.....	31
8.4	Ivaretagelse av ålegress- og tareområder	32
9	OPPSYN OG HÅNDHEVING	32
10	INFORMASJON.....	33
11	FORSKNINGSBEHOV	34
12	OPPSUMMERING AV FORSLAG TIL TILTAK SOM MÅ DRØFTES.....	35

1 INNLEDNING

Bakgrunnen for dette notatet er rapport nr. 5/2008 Kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerrakkysten fra Havforskningsinstituttet, der det uttrykkes bekymring for kysttorskbestandene på Sør- og Vestlandet, og hvor det foreslås en rekke tiltak. Dette notatet er ment å danne grunnlaget for en høring av forslag til tiltak for å gjenoppbygge kysttorskbestandene i disse områdene. Store deler av notatet bygger på rapporten fra Havforskningsinstituttet.

2 FORVALTNINGSMÅL

Fiskeridirektoratet ønsker å fremme tiltak som har som mål å få til en gjenoppbygging av kysttorskbestandene på Vestlandet og Sørlandet. Det er tale om helt nødvendige strakstiltak, men også mer drastiske tiltak dersom man ikke har klart å snu den negative utviklingen i løpet av en 3 – 5 års periode.

Reguleringstiltakene bør ha som hovedmål å sikre en gjenoppbygging av kysttorskbestandene, men bør samtidig ta hensyn til kystsamfunnene og fiskerinæringen. En full fredning av kysttorskbestandene vil kunne bidra til en rask gjenoppbygging, men vil ikke ta hensyn til kystsamfunnene og kystfiskerne. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning bør en heller bruke noe lenger tid på å gjenoppbygge bestandene slik at også kystfiskeren og kystsamfunnene tas tilbørlig hensyn til.

Driftsgrunnlaget for kystfiskerne på Vestlandet og langs Skagerrakkysten er dels basert på arter/bestander som er i en dårlig forfatning, slik som torsk, hummer og ål. Bestandsutviklingen gjør det nødvendig med stadig strengere regulering, noe som gjør det vanskelig for fiskerne å opprettholde inntektsgrunnlaget. Så langt som mulig bør en ved innføring av nye reguleringstiltak søke å ta hensyn til det samlede fangstgrunnlaget for kystfiskeren på Sør- og Vestlandet for å opprettholde muligheten for næringsfiske i dette området.

3 BIOLOGI OG BESTANDSSTRUKTURER

Havforskningsinstituttet gir i rapport nr. 5/2008 en oversikt over kysttorskens populasjonsstruktur, inkl. fysiske og/eller biologiske sammenhenger mellom kyst- og fjordpopulasjoner av kysttorsk på den ene side, og mellom kysttorsk og nordsjøtorsk, ev. nordøstarktisk torsk på den annen side. Den gir også en enkel oversikt over biologien til torsken i kyst- og fjordstrøk på Skagerrak- og Vestlandskysten. Her skal det bare gis et sammendrag.

3.1 Vekstøkning

Veksten av kysttorsk er svært variabel. I vekstmønstrene for Skagerrakkysten finnes to trender. Lengde og vekt ved alder øker fra perioden 1984–1990 til perioden 2001–2005 og fra øst til vest (tabell 1). Den observerte vekstøkningen hos torsk på hele Skagerrakkysten fra 1980-tallet og frem til i dag (2008) kan ha sammenheng med temperaturøkningen. Det synes å være en noe bedre vekst på ungtorsk langs Skagerrakkysten enn på Vestlandet, men dette utjevnes ettersom fisken blir eldre (tabell 2).

Tabell 1: Vekt i gram av torsk fanget i trollgarn i november 2001–2006.

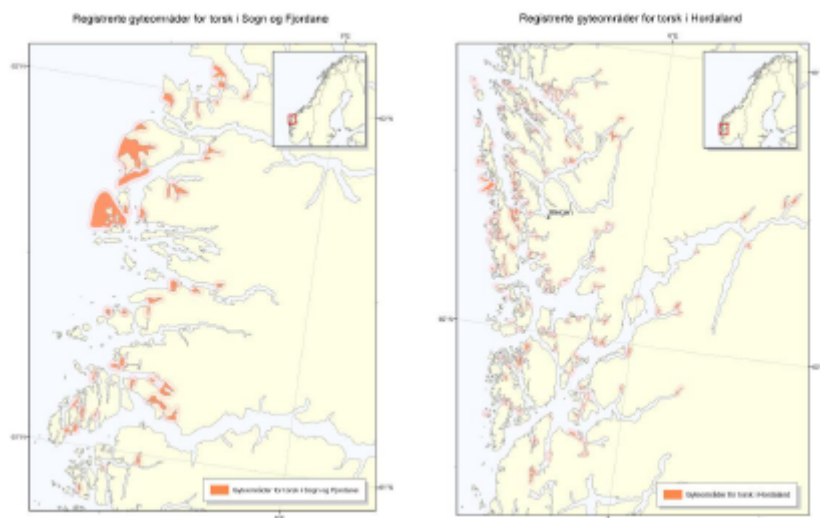
Alder	Hvaler	Hvasser	Jomfru-land	Flødevigen	Høvåg	Mandal	Korshamn	Farsund	Total Skagerrak-kysten
0	75	80	93	105	107	138	210	139	94
1	460	437	561	571	662	792	708	661	645
2	890	825	1008	1045	1219	1228	1247	946	1099
3	1645	1494	1528	2041	2174	2245	2131	1332	1891
4		1523	2334	2733	3530	3381	3963	1849	2688
5									3267
6									3708
7									3900

Tabell 2: Gjennomsnittslengde (cm) og -vekt (kg) av vill torsk Øygarden, Masfjorden (fra Svåsand *et al.* 1998).

Alder:	Lengde:						
	1	2	3	4	5	6	7
Øygarden	26	41	54	64	73	81	87
Masfjorden	27	37	46	55	62	69	75
Alder:	Vekt:						
	1	2	3	4	5	6	7
Øygarden	176	698	1609	2693	4013	5708	6830
Masfjorden	200	519	1004	1724	2467	3123	4004

3.2 Gyteområder

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet er i gang med en omfattende kartlegging av torskens gytefelter, og mange områder er ferdig kartlagt. Eksempler på gytefelter er vist i fig. 1.

Figur 1: Registrerte gyteområder for torsk i Sogn og Fjordane (til venstre) og Hordaland (til høyre). De store gyteområdene i ytre deler av Nordfjord er i perioder kjente gyteområder for bestanden av nordøstarktisk torsk ("skrei"). Kilde: Fiskeridirektoratet.

3.3 Eggfordeling i terskelfjorder

Studier viser at eggene til kysttorsk langs norskekysten er fordelt med høy konsentrasjon inne i fjordene og lavere konsentrasjon utover i fjordene, og med fall i konsentrasjonen over tersklene utover i fjorden. Dette kan tyde på at torsken gyter inne i fjordene med en strategi om å holde eggene beskyttet fra kyststrømmen lenger ute.

3.4 Oppvekstområder

Mange studier viser at det er mest torskeyngel der det er rikelig med skjul og mat, og både områder med makroalger (tang og tare) og ålegressenger er viktige oppvekstområder. Men det er også vist at mergelbunn som har rikelig med byttedyr, kan være attraktivt for torskeyngelen selv om det gir liten beskyttelse. Substratvalget synes i stor grad å være styrt av forekomsten av predatorer, ikke minst eldre torsk. Torskeyngelen slår seg ned på bunnen når den er 3–5 cm, langs Skagerrakkysten hovedsakelig i mai–juni.

Torsken ser ut til å ha en vertikal vandring som er styrt av lys og temperatur. De holder seg på dypere vann om sommeren og om vinteren, mens de kommer inn på grunnere vann om våren og høsten. I grålysningen og i skumringen kommer en del av torsken inn på grunnere vann for å beite, mens den går dypere når det er lyst og når det er mørkt. 0-gruppen og deler av I-gruppen finnes vanligvis grunnere enn den eldre fisken, og det ser ut til at den yngste fisken unnviker habitater som er okkupert av eldre fisk.

3.5 Merking og vandring

Merkeforsøk utført på Møre og Vestlandet i perioden 1956–1995 kan oppsummeres som følger:

- De aller fleste gjenfangstene er tatt mindre enn 10 km fra utsettingsstedet.
- Fisken vandrer lenger når den blir eldre.
- Fisk i ytre strøk vandrer mer enn fisk i indre fjordstrøk.
- Fisk merket på gytefeltene om vinteren vandrer mer enn fisk merket om sommeren.
- Villfisk og pollproduert fisk har stort sett samme vandringsmønster.
- Vandringene skjer hovedsakelig langs kysten. Kun åtte fisker er rapportert fanget i Nordsjøen. Disse gjenfangstene stammer fra utsettinger i ytre strøk på Møre.

Det er noe utveksling mellom forskjellige fjordbestander og også mellom Møre og Vestlandet. Gjenfangster på Møre og lenger nord (helt til Finnmark og Barentshavet) henger nok sammen med at denne fisken har vandret helt til Vestlandet for å gyte, og har da blitt merket på gytefeltet.

Langs Skagerrakkysten er det utført en rekke merkeforsøk over en lang tidsperiode som viser at torsken langs Skagerrakkysten er stasjonær, og selv om det finnes en del utveksling synes hver fjord å ha sin torskebestand.

Merkeforsøk på begge sider av Skagerrak indikerer at det er få individer som krysser Skagerrak. Det er ikke påvist torsk som svømmer fra Nordsjøen til Skagerrak, mens et titalls individer er påvist å krysse fra norsk til dansk side.

3.6 Genetikk

Undersøkelser av genene til torsken langs Skagerrakkysten har avdekket en rekke ulike genvarianter, og resultatene tyder på at vi har å gjøre med ulike biologiske bestander (populasjoner). Dette støttes videre av studier av livshistorietrekk fra den samme kysttorsken.

4 VURDERING AV BESTANDSSITUASJONEN

4.1 Nordsjøen - Skagerrak

Det internasjonale havforskningsråd (ICES) uttaler at torskebestanden i Nordsjøen – Skagerrak ikke blir bærekraftig høstet, og at den lider av sviktende rekruttering. Generasjonstiden har også blitt drastisk redusert de siste årene. Gytebestanden er langt under kritisk nivå på 70 000 tonn. Årsklassene etter 2000 er alle beregnet til å være langt under middels styrke. 2005-årsklassen er noe bedre enn de andre, men likevel under gjennomsnittet. ICES uttaler videre at nåværende gjenoppbyggingsplan ikke inneholder nødvendige og tilstrekkelige tiltak for gjenoppbygging av bestanden fra så lave nivåer som man nå har, og anbefaler derfor fortsatt at fiskeriene etter torsk stanses inntil man kan fastslå at gytebestanden øker. Denne torskebestanden gav på 1970-1980-tallet grunnlag for et årlig fangstuttak på opptil over 300.000 tonn. Noen viktige data og parametere er vist i Fig. 2.

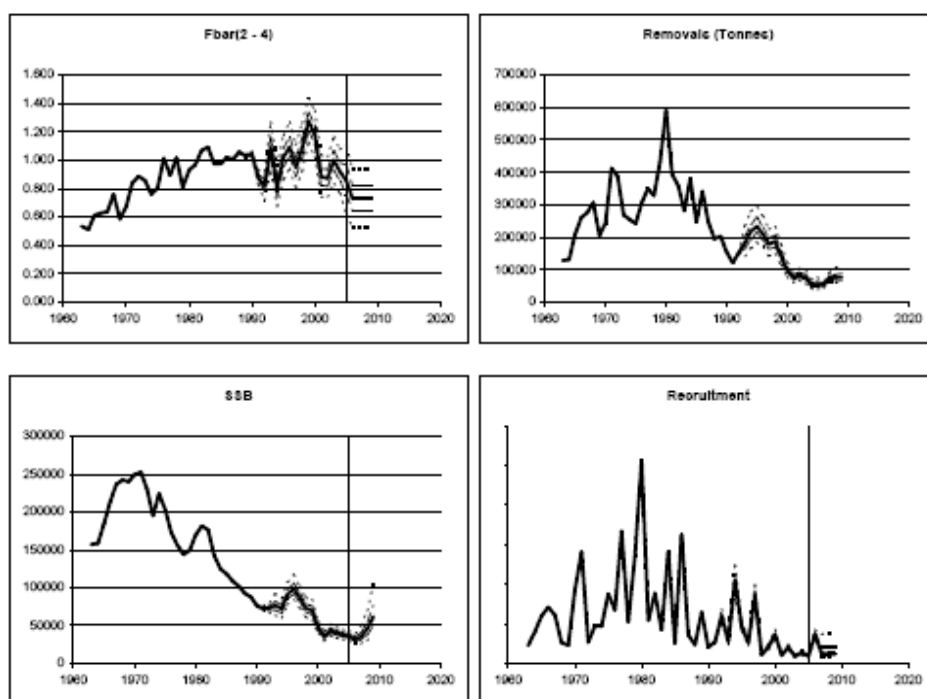

Fig. 2: Bestanden av torsk i Nordsjøen og Skagerrak. Figuren viser hvordan rekruttering, beskatningsgrad (gjennomsnitt for 2-4 åringer), gytebestand og fangstene har utviklet seg etter 1960 (ICES Advice 2008, Vol. 6).

Ifølge Rødlisten for norsk fauna og flora er torskebestanden i Nordsjøen og Skagerrak vurdert som 'nær truet' (NT) ved bruk av kriteriene til Den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN).

4.2 Torskebestanden på den norske Skagerrakkysten

Vurderingen av bestandssituasjonen for kysttorsk i fjordene og langs kysten fra Lindesnes til Svenskegrensen bygger på rekrutteringsindeks (0-gruppe) og fangst av 1 år og eldre fisk i strandnottrekk utført av Havforskningsinstituttet tilbake til 1919, instituttets systematiske forskningsfiske med garn (1984-2008) samt fangstdagbøker (kg torsk pr garn) fra et titalls kystfiskere (2001-2005).

Forekomst av 0-gruppetorsk de siste 10 år ligger gjennomsnittlig vesentlig lavere enn siste 30 års middel (fig. 3).

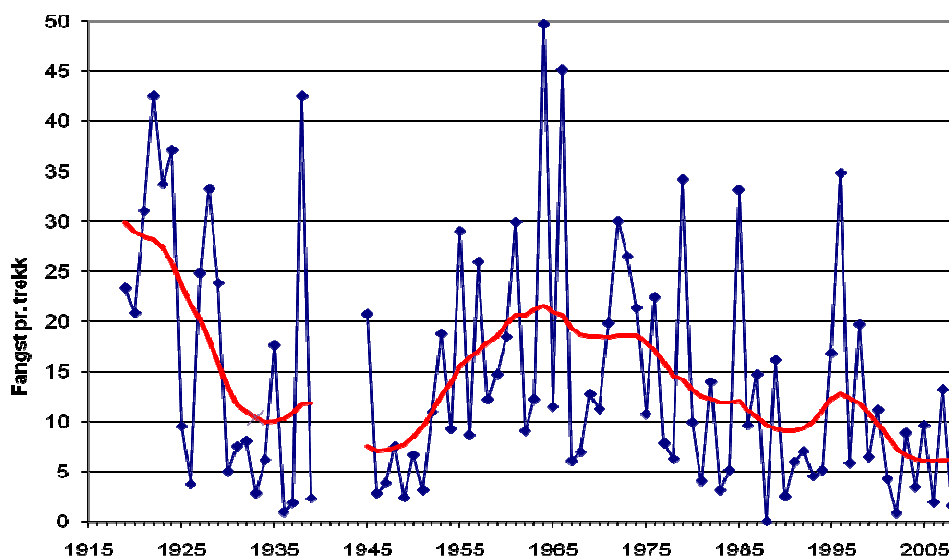

Fig. 3: Fangster av 0-gruppe torsk i strandnottrekk fra 1919 til 2008. Figuren viser gjennomsnitt for alle stasjoner tatt vedkommende år. Den røde kurven viser glidende middel.

Bare i slutten av 1930-årene og på slutten av 1940-tallet har femårs glidende middel av rekrutteringen vært på like lavt eller lavere nivå enn nå.

Tallrikheten av 1 år gammel og eldre torsk, målt ved hjelp av strandnottrekk, har blitt meget sterkt redusert i siste tiårsperiode, og har aldri vært lavere (fig. 4).

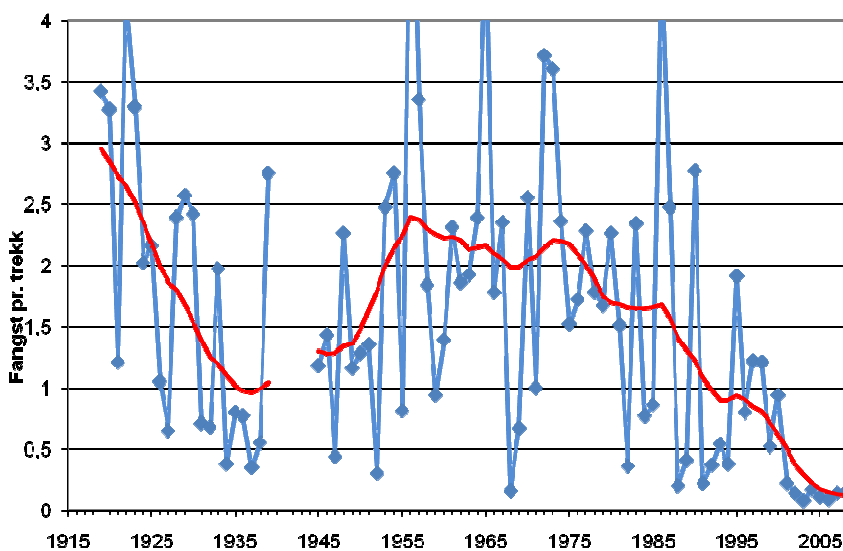

Fig. 4: Fangster av eldre torsk i strandnottrekk fra 1919 til 2008. Figuren viser gjennomsnitt for alle stasjoner tatt vedkommende år. Den røde kurven viser glidende middel.

Den meget kraftige reduksjonen i strandnotfangster av eldre torsk (I-gruppe og eldre) som ser ut til å slå jevnt ut langs hele Skagerrakkysten, gjenspeiles ikke i garnfangstene.

Fangst per enhet innsats i Havforskningsinstituttets systematiske garnfiske av torsk (1 år og eldre) er klart redusert på deler av kysten (fig. 5). Særlig gjelder dette i øst, fra Kragerø til Hvaler. Vest for Kragerø er det imidlertid en stabil og til dels økende fangst per enhet innsats.

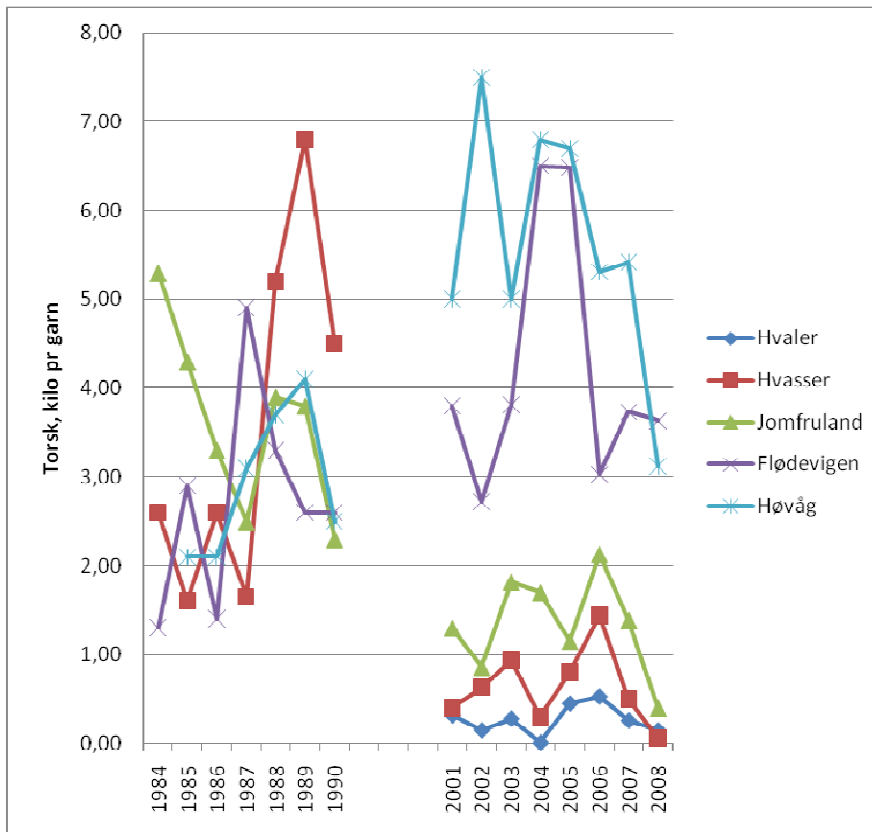

Fig. 5: Fangst av torsk i forskningsfiske med trollgarn på Skagerrakkysten i periodene 1984 – 1990 og 2001 – 2008.

Geografisk sett er det liten forskjell i forekomstene av 0-gruppe torsk i øst og vest, mens det er en svært påfallende geografisk forskjell i mengde av fisk som når en høyere alder enn ett år. Dette indikerer at dødeligheten opp til en alder på ca 1,5 år er svært forskjellig i øst og vest. Det er ikke registrert noen tilsvarende forskjell i dødelighet hos fisk som er eldre enn 1 år. Denne forskjellen, som er meget tydelig i perioden 2001 – 2008, ble ikke observert i perioden 1984 - 1990. Kondisjonen til torsken synes å være konstant eller økende, og en observert mindre størrelse og lavere vekt av fisken som fanges og leveres i noen områder kan derfor indikere en for høy beskatning.

Også denne bestanden (som er fragmentert i flere lokale populasjoner) blir vurdert som 'nær truet' (NT) i Rødlisten ved bruk av kriteriene til den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN). Den klare reduksjonen i det østlige området vektlegges spesielt i denne klassifiseringen for å tilkjenne at bestanden i dagens situasjon er avhengig av forvaltningstiltak.

4.3 Torskebestanden mellom Lindesnes og Stad

Det er ganske sannsynlig at torsken på Vestlandet består av en eller flere separate bestander. Dette synet støttes av en lang rekke merkeforsøk, og undersøkelser som viser at rekrutteringen i Masfjorden og i Nordsjøen ikke følger hverandre, taler i samme retning. Det er sannsynlig at disse bestandene i perioder kan få tilsig av larver og 0-gruppe fra Nordsjøen. Noe av gytetorsken kan også være fisk som kommer inn fra vestkanten av Norskerenna (såkalt oppsigsfisk eller bankfisk).

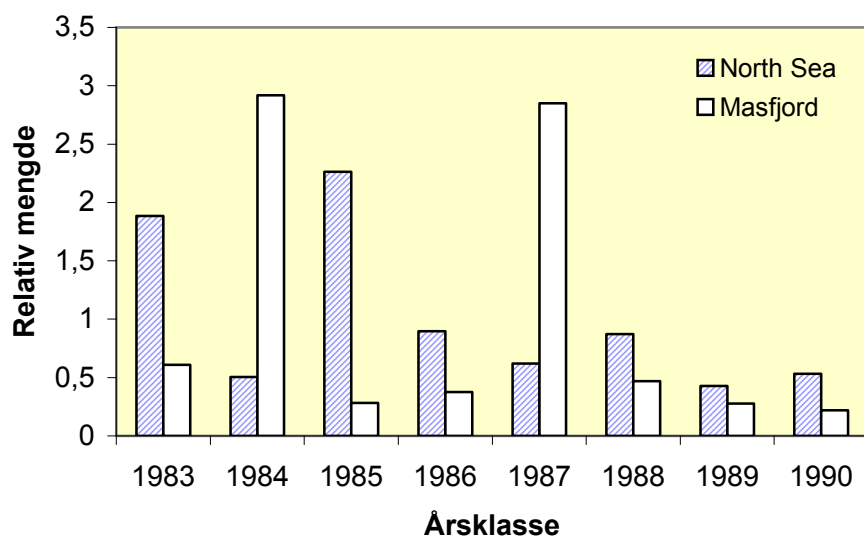

Fig. 6: Relativ årsklassestyrke av ettåringer (årsklassen i forhold til gjennomsnittet for 1983-1990) i Nordsjøen (skravert) (data fra ICES, 2004) og i Masfjorden (data fra Salvenes og Ulltang, 1992, Nordeide et al., 1994).

Det foreligger ikke tidsserier som kan fortelle om bestandssituasjonen for torsk på Vestlandskysten. Figur 6 viser at det til dels er store variasjoner mellom relativ årsklassestyrke i Masfjorden og i Nordsjøen

5 GJELDENDE REGULERINGER

Det er fastsatt en rekke reguleringer som påvirker fisket etter torsk på Vestlandet og langs Skagerrakkysten. I det følgende skal de viktigste reglene påpekes, og for oversiktens skyld grupperes de forskjellige bestemmelsene i kvotereguleringer, redskapsbegrensninger, område- og periodebegrensninger, og regler om minstemål, bifangst og seleksjonsinnretninger. Vi tar også med et eget punkt om rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske).

5.1 Kvotereguleringer

Det fastsettes totalkvoter (TAC) av torsk for Nordsjøen og for Skagerrak utenfor grunnlinjene hvert år etter avtale med EU.

De siste års reguleringer i Nordsjøen har vært fastsatt med sikte på å bevare og gjenoppbygge torskebestanden ved å redusere det totale uttaket, samtidig som en har søkt å unngå å legge for store hindringer i veien for fiske etter andre arter. Tilnærmingen har vært å først avsette et kvantum som dekker behovet for bifangst av torsk i andre fiskerier, og deretter åpne for et direktefiske for resten av den norske kvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Norges kvote i Nordsjøen i 2009 er på 4 514 tonn. Av dette kan konvensjonelle fartøy fiske inntil 2 574 tonn.

I Skagerrak er det utenfor grunnlinjen i utgangspunktet ikke tillatt å drive direktefiske etter torsk. Av Norges kvote avsettes et kvantum for å dekke bifangst i trålfisket. I tillegg gis det torskekvoter til et fåtall fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, og som har dokumentert at dette fiskeriet har vært av stor betydning (gjelder nå 5 – 6 fartøy). Norges kvote i Skagerrak utenfor grunnlinjene i 2009 er på 133 tonn. Av dette kan konvensjonelle fartøy fiske inntil 83 tonn.

5.2 Redskapsbegrensninger

5.2.1 Forbud mot å fiske torsk med not

Det har i mange år vært forbud mot å fiske torsk (og hyse) med not nord for 61°N. Gjennom en endring i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) § 19 ble områdebegrensningen tatt bort med virkning fra 1. januar 2009, slik at det nå har et helt generelt virkeområde.

5.2.2 Fiske med snurrevad

Nord for 62°N er det fastsatt regler som i stor grad begrenser fisket med snurrevad på gytefelt og i kystnære strøk, særlig gjennom bestemmelser om fjordlinjer. Fjordlinjene er trukket langs store deler av kysten fra Stad til Varanger, og innebærer et forbud mot alt fiske med snurrevad innenfor disse linjene (og forbud for fartøy over 15 meter mot å fiske etter torsk med konvensjonelle redskaper).

En lignende regulering gjelder ikke sør for 62°N. Det er kun fastsatt noen enkelte begrensninger for snurrevadfiske i Sogn og Fjordane. Det er således forbudt å fiske med snurrevad i Torskangerpollen i Vågsøy kommune, innenfor en linje trukket fra Hendanes til Søre Oppedal i perioden 1. januar til og med 31. mai, jf. forskrift av 4. oktober 1989 om fiske med snurrevad innenfor 4-mils grensen, Sogn og Fjordane. I tidsrommet 1. mars – 10. april skal fisket med blant annet snurrevad ikke ta til før kl 06.30 og må være avsluttet innen kl 14 innenfor en linje fra Sleneset til Vissholmen i Bremangerpollen, jf. forskrift av 4. oktober 1989 om regulering av fisket etter torsk, Bremanger kommune, Sogn og Fjordane.

5.2.3 Forbud mot å bruke mer enn to tråler

Det er forbudt å bruke mer enn to tråler (dobbeltrål) per fartøy i trålfisket sør for 62°N. Dette forbudet gjelder ikke for trålfisket etter reker og sjøkreps i Skagerrak, og heller ikke for utenlandske fartøy ved fiske i Norges økonomiske sone i Skagerrak (utenfor 12-milen), jf. utøvelsesforskriften § 14.

5.2.4 Dybdegrensning for bruk av trål

Det er forbudt å bruke trål innenfor grunnlinjene på grunnere vann enn 60 meter på strekningen svenskegrensen – Jærens rev, jf. utøvelsesforskriften § 16 bokstav d. Fra Jærens rev og nordover til og med Nord-Trøndelag er grensen 100 meter.

5.2.5 Tråling etter sjøkreps innenfor 4-milen

Det er forbudt å tråle etter sjøkreps innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene utenom Skagerrak, jf. utøvelsesforskriften § 15 bokstav g. Tilsvarende begrensning gjelder altså ikke i Skagerrak.

5.2.6 Bruk av autolinefartøy innenfor 4-milen

Det er fastsatt en grense for hvor kystnært havgående linefartøy kan fiske. Det er således forbudt for fartøy over 21,35 meter som fisker med liner og som har maskinelt egningsutstyr om bord å sette line innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Forbudet gjelder på hele strekningen fra svenskegrensen til grensen mot Russland, jf. utøvelsesforskriften § 32 første ledd. Det er gjort unntak for fiske med flyteline etter hyse.

5.2.7 Bruk av lys i notfisket

Notfiske med hjelp av lys skal skje i betryggende avstand fra utsatt fiske- eller fangstredskap, og ikke nærmere enn 100 meter, jf. utøvelsesforskriften § 22. Lysing er kun tillatt fra lysebåt som har ankret opp, og avstanden til nærmeste lysbåt må være minst 300 meter når ankringen finner sted. Det kan ikke nyttes større lysstyrke enn 330.000 lumen og mer enn en lysebåt for hvert deltakende fartøy.

5.3 Periodebegrensninger

5.3.1 Forbud mot tråling om natten

Innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene på strekningen Stangholmen fyr i Risør kommune til svenskegrensen er det forbudt å fiske etter reker og sjøkreps med trål om natten (mellom kl 20 og 05), med unntak av fiske etter sjøkreps i tidsrommet 1. mai – 31. august, jf. utøvelsesforskriften § 17 tredje ledd.

5.3.2 Forbud mot å fiske på søndager og helligdager

Sør for 62°N er det forbudt for norske fartøy å tråle etter reker på søndager og helligdager (unntatt 2. påskedag og 2. pinsedag), jf. utøvelsesforskriften § 35. I Skagerrak er det dessuten forbudt å fiske makrell, sild og brisling med not på søndager. Fra svenskegrensen til og med Vest-Agder er det i perioden 1. oktober – 31. desember forbudt å sette eller trekke teiner på søndager.

5.4 Regler om minstemål, bifangst og seleksjonsinnretninger o.l.

5.4.1 Minstemål

Det er fastsatt minstemål for en rekke arter, herunder torsk, jf. utøvelsesforskriften § 43. Nord for 64°N er det forbudt å fiske torsk som er mindre enn 47 cm målt fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler. Sør for 64°N ble minstemålet for torsk økt fra 30 til 40 cm med

virkning fra 1. januar 2009. De fastsatte minstemål (unntatt for hummer og kamskjell) gjelder ikke for fisk til bruk i egen husholdning.

5.4.2 Innblanding av fisk under minstemål

I områdene utenom Skagerrak er det en generell adgang til å ha inntil 10 % av den enkelte art under minstemål i antall i de enkelte fangster, jf. utøvelsesforskriften § 46 (gjelder ikke hummer). Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62°N er det adgang til å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster. I Skagerrak kan landinger av bl.a. torsk inneholde opptil 10 % i vekt av fisk under minstemål regnet for hver art.

Ved fiske etter reker skal innblanding av torsk under minstemål ikke overstige 8 eksemplarer per 10 kg reker.

5.4.3 Maskevidde i trål og snurrevad

Sør for 64°N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr er det forbudt å bruke trål eller snurrevad dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn 120 mm, jf. utøvelsesforskriften § 3 nr. 2. Ved fiske etter nærmere bestemte fiskeslag er det likevel adgang til å bruke trål med følgende maskevidder, jf. utøvelsesforskriften § 4:

- Mellom 16 og 80 mm i fisket etter makrell, sild, brisling, vassild, lodde, tobis (mindre enn 16 mm i bestemte perioder), øyepål, kolmule, hestmakrell og polartorsk.
- 35 mm ved fiske etter reker.
- Mellom 35 og 80 mm ved fiske etter kolmule med pelagisk trål.

I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr, er det forbudt å bruke trål eller snurrevad dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn 90 mm, jf. utøvelsesforskriften § 3 nr. 4. Ved fiske etter nærmere bestemte fiskeslag er det likevel adgang til å bruke snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen med følgende minste maskevidder, jf. utøvelsesforskriften § 5:

- 16 mm ved fiske etter brisling, øyepål, kolmule, fjesing, horngjel, bløtdyr, tobis (mindre enn 16 mm i bestemte perioder), knurr og ål.
- 30 mm ved fiske etter vassild
- 32 mm ved fiske etter sild, makrell og hestmakrell.
- 35 mm ved fiske etter reker.
- Mellom 38 og 80 mm ved fiske etter kolmule med pelagisk trål.
- 70 mm ved fiske etter hvitting. Det samme gjelder ved fiske etter sjøkreps dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen.

5.4.4 Minste maskestørrelse i garn

Det er forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn 148 mm ved fiske etter torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr og lysing utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 62°N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes og Hanstholmen fyr, jf. utøvelsesforskriften § 23 andre ledd bokstav f. I Skagerrak er det ikke fastsatt krav til maskestørrelsen i garn, bortsett fra slike som er fastsatt for hele kysten, slik som ved fiske etter kveite, breiflabb og rognkjeks.

5.4.5 Bifangst

I Nordsjøen og i Skagerrak utenfor grunnlinjen kan fartøy som fisker med trål eller reke-trål ha inntil 2,5 % bifangst av torsk. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter kan ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål i Nordsjøen med en minste maskevidde på 120 mm kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 20 % bifangst av torsk. Ved fiske med konsumtrål i Skagerrak utenfor grunnlinjen med en minste maskevidde på 90 mm eller ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen, kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 10 % bifangst av torsk.

Bifangst som nevnt ovenfor skal regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/ landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag 24.00, jf. forskrift av 12. desember 2008 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 § 5.

I tillegg gjelder følgende:

- Ved fiske med småmasket trål sør for 64°N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr skal bifangst av torsk, hyse og sei til sammen ikke overstige 20 % i vekt i de enkelte fangster og ved landing, jf. utøvelsesforskriften § 37. Slik bifangst er imidlertid forbudt ved fiske etter norsk vårgytende sild. Ved fiske etter tobis med mindre maskevidde enn 16 mm er det forbudt å ha mer enn 10 % bifangst i vekt av andre fiskearter i de enkelte fangster og ved landing.
- Ved fiske etter reker sør for 62°N og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr kan bifangst av torsk og hyse ved fiske utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene til sammen ikke overstige 10 % i vekt i de enkelte fangster og ved landing, jf. utøvelsesforskriften § 38.
- I Skagerrak skal bifangsten av torsk og en rekke andre bestemte arter ikke overstige 10 % i vekt av den totale fangst ved bruk av redskap med maskevidde mindre enn 80 mm, jf. utøvelsesforskriften § 41. Ved fiske etter hvitting skal slik bifangst ikke overstige 30 %.
- Ved fiske etter sjøkreps i Skagerrak med redskap med maskevidde på minst 70 mm, skal bifangst av torsk og en rekke andre arter ikke overstige 70 % i vekt av den totale fangsten, jf. utøvelsesforskriften § 42 bokstav a.
- Ved fiske etter reker med redskap med maskevidde på minst 35 mm skal bifangsten av torsk og en rekke andre arter ikke overstige 50 % av den totale fangsten, jf. utøvelsesforskriften § 42 bokstav b.

5.5 Begrensninger i rekreasjonsfisket

5.5.1 Regelverket i Norge

Når det fiskes med fartøy som ikke er registrert i merkeregisteret eller fra land, kan det ikke brukes andre redskaper enn håndsnøre, fiskestang og lignende redskaper, én maskindrevet jukse/dorg, garn med samlet lengde på inntil 210 meter, liner med inntil 300 angler og inntil 20 teiner eller ruser, jf. lov av 6. juni 2008 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressursloven) § 22. Begrensningene gjelder også når samme person eller de samme

personene bruker flere fartøy. Det skal også nevnes at det fra 1. januar 2009 gjelder en omsetningsgrense på kr 50 000 per person og per fartøy, jf. havressursloven § 23. Videre kan ikke-manntallsførte fiskere maksimalt levere 2 000 kg torsk rund vekt per kalenderår for omsetning, jf. forskrift av 22. desember 2005 om begrensninger i fisket for ikke-manntallsførte fiskere i fiske etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe § 2.

Av hensyn til hummeren gjelder det strengere regler for bruk av torskeruser på kyststrekningen fra svenskegrensen til og med Møre og Romsdal enn det som følger av den alminnelige regelen. Her er det forbudt å sette ut torskeruser fra og med 1. mai til og med 31. desember. Det er likevel adgang til å fiske med inntil 10 torskeruser per person og per fartøy fra og med 1. oktober til og med 31. desember, men begrenset slik at totalt antall torskeruser og teiner for hummerfiske til sammen ikke overstiger 10 stk per person og per fartøy. Det kan gis dispensasjon fra torskeruseforbudet til manntallsførte fiskere som skal fiske torsk for omsetning med merkeregistrert fartøy.

Personer som ikke er norske statsborgere, og som heller ikke er likestilt med norske statsborgere (ikke bosatt i Norge), kan kun drive sportsfiske med håndholdt redskap i norsk territorialfarvann, jf. lov av 17. juni 1966 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 3. Salg av fangsten er forbudt.

5.5.2 EU

Reguleringen av rekreasjonsfisket varierer blant landene i EU, men det pågår arbeid blant annet med sikte på å etablere et kontrollsystem for å sikre samsvar med reglene i den felles fiskeripolitikken. En del av diskusjonen om dette kontrollsystemet har dreid seg om elementer knyttet til rekreasjonsfisket. Det er blant annet tale om å etablere ordninger som skal gjøre det mulig å estimere hvor mye som fiskes på ulike bestander, og der fangster fra rekreasjonsfisket skal gå til fradrag på medlemslandenes kvoter når de antas å ha en vesentlig påvirkning. Det foreligger også forslag om at det skal være forbudt å selge fangst fra rekreasjonsfiske (unntatt til veldedige formål). Kommisjonen har dessuten foreslått at rekreasjonsfiske fra båt på bestander som er omfattet av en flerårig (gjenoppbyggings)plan ikke skal kunne foregå uten en fisketillatelse fra det aktuelle medlemslandet, men dette har blitt forkastet av Europaparlamentet.

5.5.3 Sverige

I Sverige er den generelle redskapsbegrensningen i fritidsfisket slik at det kun er adgang til å fiske med garn på inntil 180 meter, line med inntil 100 kroker, ruser, teiner, håndredskap og håv. I hummerfisket kan man maksimalt bruke 14 teiner. Ved fiske med garn, line, ruser og teiner får man sammenlagt ikke bruke mer enn 6 redskap samtidig, jf. förordning (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen § 13. Ved fiske etter sjøkreps kan det maksimalt brukes 6 teiner, jf. Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön kap. 3 § 7a.

Det gjelder et minstemål på torsk i Skagerrak og Kattegatt på 30 cm. Ved fiske etter torsk med garn i dette området skal minste maskestørrelse være 120 mm. Det er dessuten forbudt å fiske torsk innenfor trålgrensen¹ i Skagerrak og Kattegatt i perioden 1. januar – 31. mars.

5.5.4 Danmark

Fritidsfisket i sjøen i Danmark kan, foruten fiske med stang eller lignende lette håndredskaper, foregå med inntil 6 redskaper av følgende typer: line med inntil 100 kroker,

¹ Fra grensen mot Norge og til Tylögrund, Halmstad, går trålgrensen 4 nautiske mil utenfor grunnlinjen, derfra varierer den fra 1 til 3 nautiske mil utenfor en forenklet strandlinje.

garn, ruser og teiner, jf. bekendtgørelse nr. 1199 av 11. desember 2008 om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri mv. i ferskvand § 20. Fiske med ruser er forbudt i perioden 10. mai – 31. juli, og krokliner er forbudt i perioden 1. mai – 30. september. Det er forbudt å selge fangsten.

Det kan maksimalt brukes 3 garn, og hvert garn kan maksimalt være 45 meter langt og ha en høyde på inntil 1,5 meter (bunngarn) eller 3 meter (flytegarn). I perioden 1. juli – 15. november er det forbudt å bruke garn med masketørrelse over 100 mm og mindre enn 130 mm.

Minstemålet på torsk er fastsatt til 30 cm i Skagerrak/Kattegat og 35 cm i Nordsjøen.

Ellers må man for å fiske i sjøen i Danmark som hovedregel være i besittelse av et fiskekort ("fisketegn", gjelder ikke for personer under 18 og over 65 år). Dette kan kjøpes for en dag, en uke eller et år. For fiske med stang trenger man lystfiskertegn (140 DKR per år), for fiske med garn, ruser e.l. må man ha fritidsfiskertegn (275 DKR per år).

6 OVERSIKT OVER FANGST OG VERDI

6.1 Innledning

I punkt 6.2 nedenfor skal det gis en oversikt over total fangst av torsk sør for 62°N i perioden 2000 til 2008, dvs torsk fisket i hovedområdene 8, 9, 28, 40, 41 og 42. Deretter spesifiseres fangsten i 2008 på redskap, fangstområde og fylket fartøyet er hjemmehørende i.

En går så videre og ser på hva norske fartøy hjemmehørende i Sør-Norge har fisket av torsk sør for 62°N (se punkt 6.3). Fylkesbokstaven i registreringsmerket benyttes til å definere hvor fartøyet er hjemmehørende, og fartøy hjemmehørende i Sør-Norge er fartøy fra Østfold (Ø), Akershus (A), Oslo (O), Aust-Agder (AA), Vest-agder (VA), Rogaland (R), Hordaland (H), Vestfold (V), Buskerud (BD), Telemark (TK) og Sogn- og Fjordane (SF). Det gis også en oversikt over hvor mye torsk sør for 62°N norske fartøy under 11 meter største lengde hjemmehørende i Sør-Norge har fisket.

Vi ser så på den totale fangsten til fartøy hjemmehørende i Sør-Norge i 2008 (punkt 6.4). Her inngår alle fangster uavhengig av fiskeslag og fangstområde. I 2008 er det totalt fisket 4.906 tonn torsk sør 62°N. I hht. Fiskeridirektoratets sluttseddelregister er 1.222 tonn torsk fisket innenfor 12 mil (kyst) og 3.683 tonn torsk er fisket utenfor 12 mil (hav).

Til slutt prøver vi å gi en oversikt over inntektsgrunnlaget til fartøy hjemmehørende i Sør-Norge (punkt 6.5).

6.2 Total fangst av torsk sør for 62°N

Tabellene nedenfor inneholder opplysninger hentet fra Sluttseddelregister per medio mai 2009.

Tabell 3 gir en oversikt over hvor mye torsk norske fartøy har fisket i perioden 2000 – 2008 sør for 62°N.

Tabell 3: Norske fartøys fangst av torsk sør for 62°N i perioden 2000 - 2008.

År	Rundvekt i tonn	Verdi i 1000 kroner
2000	7 337	105 153
2001	5 130	78 471
2002	5 861	84 942
2003	5 243	75 754
2004	4 079	69 414
2005	3 645	65 008
2006	3 377	64 363
2007	3 752	80 996
2008	4 906	97 760

Som vi ser av tabell 1 ble det i 2008 fisket 4.906 tonn torsk sør for 62°N til en verdi av knappe 98 millioner kroner.

Tabell 4 gir en oversikt over norske fartøys omsatte fangst av torsk sør for 62°N, fordelt på fartøy som er registrert i merkeregisteret og fartøy som ikke er registrert i merkeregisteret det aktuelle året.

Tabell 4: Fangst av torsk tatt av norske fartøy fordelt på merkeregistrerte fartøy og ikke-merkeregistrerte fartøy i perioden 2000-2008.

År	Rundvekt i tonn		Verdi i 1000 kroner	
	Merke-registrerte fartøy	Ikke-merke-registrerte fartøy	Merke-registrerte fartøy	Ikke-merke-registrerte fartøy
2000	7 165	172	102 966	2 187
2001	4 970	160	76 180	2 291
2002	5 723	137	82 942	2 000
2003	5 142	101	74 295	1 459
2004	3 977	103	67 937	1 477
2005	3 548	97	63 587	1 421
2006	3 282	95	63 006	1 357
2007	3 674	78	79 640	1 356
2008	4 830	75	96 430	1 330

Ikke-merkeregistrerte fartøy er en sekkepost for fartøy vi ikke har opplysninger knyttet til. I hovedsak vil dette være fritidsfiskefartøy. Fangst og fangstverdi på ikke-merkeregistrerte fartøy vil derfor være et estimat på omsatt fangst gjennom salgslagssystemet fra fritidsfartøy. Som vi ser av tabell 4 så er dette falt fra 172 tonn i 2000 til 75 tonn i 2008. Fangstverdien er falt fra 2,2 millioner kroner i 2000 til 1,3 millioner kroner i 2008.

Tabell 5 gir en oversikt over hvordan fangst av torsk sør for 62°N fordeles på fartøy etter største lengde, grafisk fremstilt i fig. 7.

Tabell 5: Fangst (rundvekt tonn) av torsk sør for 62°N fordelt på største lengde i årene 2000 – 2008.

Største lende	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Under 11 m	1551	1 337	1 130	1 139	1 044	1 049	944	925	817
11 - 14,9 m	1 008	743	715	522	367	292	312	327	446
15 - 20,9 m	169	104	149	140	209	237	167	122	269
21 - 27,9 m	1 201	901	1 080	889	1 107	966	696	1 174	1 706
28 m og over	3 229	1 882	2 512	2 431	1 237	988	1 153	1 113	1 586
Totalt	7 157	4 968	5 586	5 120	3 964	3 532	3 272	3 661	4 824

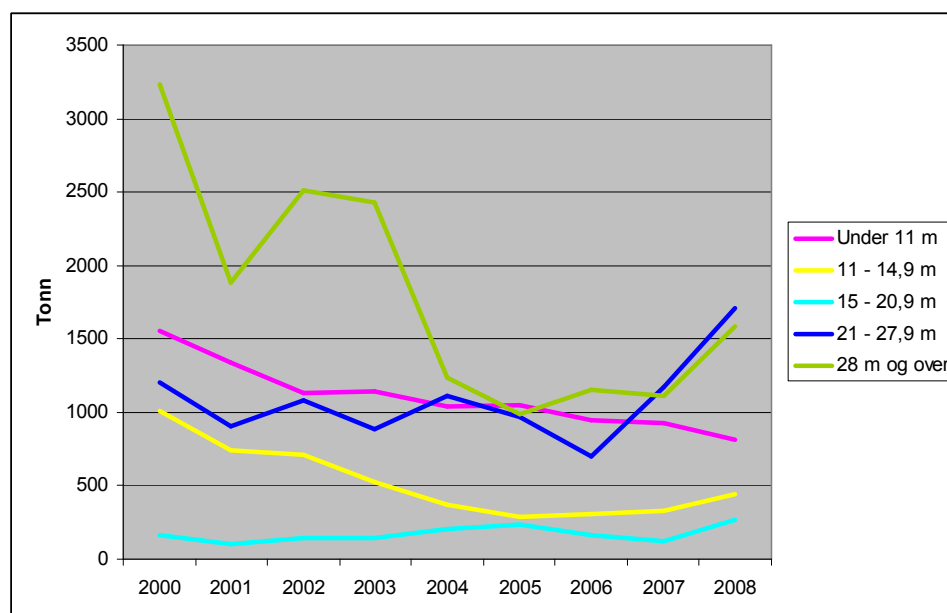

Fig 7: Fangst (rundvekt tonn) av torsk sør for 62°N fordelt på største lengde i årene 2000 – 2008.

Av tabellen/figuren over kan vi se at fartøy mellom 15 og 28 meter har økt sin fangst fra 2000 – 2008, mens de øvrige gruppene har en lavere fangst i 2008 enn i 2000.

Tabell 6 og 7 gir en oversikt over redskap og fangstområde for fangst av torsk sør for 62°N i 2008. Redskap er gruppert i redskapsgruppene konvensjonelle, not og trål og fangstområdene er fordelt etter hovedområde.

Tabell 6: Fangst og verdi av torsk sør for 62 °N i 2008 fordelt på redskapsgruppene konvensjonelle, not og trål.

Redskap	Rundvekt tonn	Verdi i 1000 kr
Konvensjonell	3 358	69 834
Trål	1 548	27 920
Not	0	6
Totalt	4 906	97 760

Tabell 7: Fangst i 2008 fordelt på fangstområde(hovedområde) og redskapsgruppene trål og konvensjonelle.

Hovedområde	Konvensjonell	Trål	Totalt
Egersundsbanken-Nordsjøen sør (8)	474	605	1 079
Skagerrak/Kattegat (9)	413	367	779
Vikingbanken-Nordsjøen (28)	663	191	855
Sørlige Nordsjøen (40)	0		0
Sentrale Nordsjøen (41)	1 226	77	1 303
Shetland -Nordsjøen nord (42)	582	307	889
Totalt	3 358	1 548	4 905

Ser en på fangst av torsk sør for 62°N fisket med konvensjonelle redskap finner vi fordelingen på de ulike redskapstypene i tabell 7. Totalt har 802 fartøy (antall unike registreringsmerker) deltatt i fisket etter torsk sør for 62°N med konvensjonelle redskap i 2008 og fisket totalt 3.283 tonn. Ikke-merkeregistrerte fartøy er utelatt. Et registreringsmerke kan ha levert fangst fisket med flere typer konvensjonelle redskap. Summen av antall fartøy i tabell 6 er derfor høyere enn antall fartøy som total har deltatt.

Tabell 8: Fangst av torsk sør for 62°N fordelt på konvensjonelle redskap, 2008.

Redskap	Rundvekt tonn	Verdi i 1000 kr	Antall fartøy
Garn	2 032	44 801	705
Krokredskap	1 042	20 168	113
Snurrevad	173	2 673	43
Bur og ruser	33	836	121
Annet	2	36	4
Totalt	3 283	68 514	

Som vi ser av tabell 8 er garn det dominerende redskap i fisket etter torsk sør for 62°N, etterfulgt av krokredskap (line).

Tabell 9: Fangst og verdi av torsk sør for 62°N i 2008 fordelt på fylket fartøyet er hjemmehørende i.

Fylke	Rundvekt tonn	Verdi i 1000 kr
Sogn og Fjordane (SF)	1 087	19 832
Vest-Agder (VA)	1 003	23 788
Møre og Romsdal (M)	746	12 664
Rogaland (R)	649	12 707
Finnmark (F)	540	11 741
Aust-Agder (AA)	205	4 691
Hordaland (H)	161	3 374
Nordland (N)	128	2 077
Telemark (TK)	105	1 965
Vestfold (V)	77	1 349
Ikke-merkereg. (ZZ)	75	1 330
Østfold (Ø)	74	1 076
Troms (T)	34	538
Akershus (A)	11	253
Oslo (O)	6	256
Buskerud (BD)	4	118
Totalt	4 906	97 760

Som vi ser av tabell 9 er Sogn og Fjordane og Vest-Agder de fylkene som har mest fangst av torsk sør for 62°N.

6.3 Oversikt over norske fartøy hjemmehørende i Sør-Norge

Tabellene nedenfor inneholder opplysninger hentet fra Fiskeridirektoratets sluttseddelregister per 16. juni 2009.

Tabell 10: Fangst og verdi av torsk sør for 62°N for fartøy hjemmehørende i Sør-Norge i perioden 2000 til 2008.

År	Rundvekt tonn	Verdi i 1000 kr
2000	5 048	71 525
2001	3 445	53 159
2002	3 281	49 505
2003	2 977	46 854
2004	2 801	49 227
2005	2 596	46 455
2006	2 427	48 170
2007	2 772	61 555
2008	3 383	69 409

Tabell 11: Fangst av torsk sør for 62°N (tonn) fisket av fartøy hjemmehørende i Sør-Norge fordelt på fylker, 2000 – 2008.

Fylke	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Totalt
A	23	23	16	15	20	13	15	15	11	153
BD	4	5	2	4	4	5	5	5	4	38
H	330	241	223	175	194	139	115	122	161	1 700
O	3	5	2	2	2	2	2	4	6	29
R	1 100	680	567	612	597	546	562	640	649	5 955
SF	2 353	1 302	1 191	971	610	535	553	676	1 087	9 279
TK	101	98	84	104	129	139	104	112	105	975
V	116	105	80	90	125	107	85	73	77	859
VA	780	743	891	712	789	796	718	823	1 003	7 255
Ø	83	92	77	124	161	147	115	83	74	956
AA	155	151	144	167	171	167	152	219	205	1 532
Totalt	5 048	3 445	3 281	2 977	2 801	2 596	2 427	2 772	3 383	28 730

Som vi ser av tabellen nedenfor er det flest fartøy i gruppen mellom 7 og 11 meter. Dette bildet gjenspeiler seg i samtlige fylker. Flest fartøy med fangst av torsk i 2008 finner vi i Rogaland.

Tabell 12: Antall fartøy med fangst av torsk sør for 62°N fordelt etter fartøyets største lengde, 2008.

Største lengde	Fylke											Totalt
	A	BD	H	O	R	SF	TK	V	VA	Ø	AA	
Opplysn. Mangler	1		6		8	6		2	1			24
Under 6 m			11		10	11	3	5	25	2	8	75
7 - 10,9 m	6	3	135	4	123	113	33	36	106	35	44	638
11 - 14,9 m	1	1	13	1	25	17	10	5	24	14	8	119
15 - 20,9 m			6		9	6			12	3	2	38
20 - 27,9 m			3		16	3			13		2	37
28 m og over			2		11	13			2			28
Totalt	8	4	176	5	202	169	46	48	183	54	64	959

6.4 Fangst av norske fartøy under 11 meter største lengde hjemmehørende i Sør-Norge

Tabell 13: Fangst og verdi av torsk sør for 62°N for fartøy hjemmehørende i Sør-Norge og største lengde under 11 meter i perioden 2000 til 2008.

År	Rundvekt tonn	Verdi i 1000 kr
2000	1 519	19 909
2001	1 333	19 196
2002	1 127	16 851
2003	1 135	16 552
2004	1 040	15 850
2005	1 049	16 926
2006	942	16 065
2007	925	18 262
2008	804	15 550

Som vi ser av tabell 13 har fangsten under 11 meter blitt nesten halvert siden 2000. Fangstverdien har imidlertid ikke blitt redusert like mye.

6.5 Inntekt fra andre fiskerier

Tabell 14 gir en oversikt over totalfangsten til fartøy hjemmehørende i Sør-Norge, hvor de viktigste fiskeslagene (i verdi) er spesifisert. Tilsvarende tabell med fangst og verdi for fiskeslagene fisket av fartøy under 11 meter hjemmehørende i Sør-Norge finner en i tabell 15. Det er ingen begrensning mht. hvilket område fangstene er tatt. Ferskvannsfisk og pattedyr er holdt utenfor. Fartøy uten opplysninger om største lengde er ikke inkludert i gruppen under 11 meter.

Tabell 14: Oversikt over fartøy hjemmehørende i Sør-Norge sine fangster i 2008 sortert etter verdi.

Fiskeslag	Rundvekt tonn	Verdi i 1000 kr
Norsk vårgytende sild	405 815	1 124 349
Makrell	63 570	673 483
Torsk	19 740	351 218
Reke	7 646	249 788
Kolmule	240 069	247 691
Andre fiskeslag	26 476	169 508
Sei	23 428	117 450
Nordsjøsild	32 541	110 805
Hyse	8 747	91 571
Lange	6 773	88 608
Taggmakrell	9 151	76 846
Tobis og annen sil	54 716	63 868
Brosme	6 854	58 266
Breiflabb	1 219	33 170
Lodde IØS/ØGRL/JM	17 894	30 579
Sjøkreps	297	23 187
Totalt	924 937	3 510 387

Torsken utgjør som vi ser ca 10 % av total fangstverdi.

Tabell 15: Oversikt over fartøy hjemmehørende i Sør-Norge under 11 meter største lengde sine fangster i 2008 sortert etter verdi.

Fiskeslag	Rundvekt tonn	Verdi i 1000 kr
Reke	1 513	41 888
Torsk	2 283	40 043
Makrell	5 339	39 986
Breiflabb	568	15 246
Andre fiskeslag	1 046	9 469
Sjøkreps	115	9 239
Sei	1 899	8 619
Taskekrabbe	768	8 300
Lyr	569	6 119
Kystbrisling	1 025	5 660
Ål	127	5 338
Hummer	19	4 744
Lysing	263	4 667
Hyse	460	3 762
Lange	271	2 347
Pigghå	227	1 691
Totalt	16 493	207 117

Torsken utgjør som vi ser ca 19 % av total fangstverdi.

7 REGULERINGSFORSLAG

7.1 Innledning

I norske farvann forvaltes torsk som fire forskjellige bestander: nord for 62°N som nordøstarktisk torsk og kysttorsk, og sør for 62°N som nordsjøtorsk og kysttorsk på strekningen Lindesnes – svenskegrensen.

Nord for 62°N (Stad) skilles det ved praktisk rådgiving om kvoter og forvaltning mellom nordøstarktisk torsk og kysttorsk. Ved undersøkelse av biologi/genetikk kan torskefangstene splittes fra hverandre i fjordene og langs kysten innenfor et området som strekker seg 12 nautiske mil ut fra kysten. Selv om man gjennom undersøkelser kan skille kysttorsk fra nordøstarktisk torsk, tildeles fiskefartøylene hvert år kvoter som ikke skiller mellom ulike torskebestander. I stedet er det fastsatt reguleringer som skal redusere uttaket av kysttorsk, og bidra til at fisket i større grad foregår på nordøstarktisk torsk.

Sør for 62°N til Lindesnes har torsken i fjordene og langs kysten blitt inkludert i bestandsberegningene av nordsjøtorsk, og har blitt forvaltet og regulert på samme måte som nordsjøtorsk, fordi man har ment at forvaltning av lokale kysttorskpopulasjoner på Vestlandet har vært sterkt påvirket av, og underordnet atferd og forvaltning av nordsjøtorskbestanden.

På strekningen Lindesnes – svenskegrensen har man gjennom genetiske analyser dokumentert at mye av kysttorsken i fjordene og langs kysten tilhører egne genetiske populasjoner, og i praksis forvaltes disse som en egen kysttorskbestand ved at all torsk som registreres og fiskes innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen holdes utenfor ved beregning av torskebestanden i Nordsjøen og Skagerrak.

Som fremstillingen ovenfor viser, er det vesentlige forskjeller i reguleringen av fiskeri som påvirker uttaket av (kyst)torsk i henholdsvis Nordsjøen og Skagerrak.

I rapport 5/2008 uttaler Havforskningsinstituttet at det ikke er noen biologiske grunner til å forvalte kysttorsk på Vestlandet og Skagerrak på ulike måter, og foreslår at fiskeriene langs hele kysten fra Stad til svenskegrensen bør forvaltes med like tekniske reguleringer, og som en egen enhet uavhengig av Nordsjøtorsk, likevel slik at det tas hensyn til tilførsel av yngel fra Nordsjøen når dette observeres.

Fiskeridirektoratet er enig i at reguleringer som skal bidra til oppbygging av kysttorskbestanden(e) fra Stad til svenskegrensen i utgangspunktet i størst mulig grad bør være like langs hele kyststrekningen. I forbindelse med kvoteforhandlingene mellom Norge og EU for 2009 ble EU informert om at Norge vil harmonisere de tekniske reguleringene i Nordsjøen og Skagerrak. Dette innebærer at det tekniske regelverket i Skagerrak skal gjennomgå med sikte på å bringe det opp på samme nivå som i Nordsjøen.

Fiskeridirektoratet arbeider for tiden med dette harmoniseringsarbeidet, som blant annet vil bety at minste tillatte maskevidde ved fiske med stormasket trål i Skagerrak vil være på 120mm. Det er foreløpig ikke tatt stilling til hvilke tekniske reguleringer som skal gjøres gjeldende innenfor grunnlinjen eller innenfor 4 nautisk mil fra grunnlinjen.

Hovedmålsettingen med dette arbeidet er å sikre at de tekniske reguleringene i Skagerrak løftes til et forsvarlig nivå, og de skal gjelde for alle fartøy som fisker i Norges økonomiske

soner i Skagerrak. Det vil imidlertid være en naturlig følge av dette arbeidet at også tekniske reguleringer innenfor grunnlinjen i Skagerrak revideres.

7.2 Minstemål

Havforskningsinstituttet foreslår at minstemålet for all torsk som fiskes sør for 62°N bør økes fra 30 cm til 36 cm, uavhengig om det er i hav- eller kyst-/fjordområder, og at minstemålsbestemmelser for yrkesfiskere innføres også som (anbefalte) minstemål for fritids- og turistfiskere.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Som nevnt tidligere ble minstemålet for torsk sør for 64°N økt fra 30 til 40 cm med virkning fra 1. januar 2009.

Diskusjonen om å innføre minstemål også i fritids- og turistfisket har hatt stor aktualitet de senere år, blant annet som følge av et stadig sterkere fokus på at ressursene skal utnyttes på en bærekraftig måte. Det har dessuten vokst frem en ny næring knyttet til et voksende turistfiske i Norge, noe som fører til økt press på fiskeressursene i fjorder og kystnære strøk.

Selv om det hittil ikke er fastsatt formelle regler om minstemål i fritids- og turistfisket, har fiskerimyndigheter og forskjellige organisasjoner og tjenestetilbydere innenfor fritids- og turistfiskesegmentet oppfordret til å utøve fisket slik at man så langt som mulig unngår uttak av fisk under det minstemålet som gjelder for fangst som skal omsettes. Mange rekreasjonsfiskere ser også verdien av å spare småfisk, og heller dreie fangsten over mot større individer.

Det kan imidlertid oppfattes som et paradoks at denne tankegangen ikke reflekteres direkte i regelverket, ettersom reglene om minstemål ikke gjelder for fisk til egen husholdning. Fra flere hold er det pekt på at det vil styrke arbeidet med å fremme holdninger om bærekraftig fiske dersom reglene om minstemål også gjøres gjeldende i fritids- og turistfisket.

Spørsmålet om å innføre minstemål i fritids- og turistfisket bør imidlertid ikke vurderes kun i forhold til kysttorskforvaltningen sør for Stad, men for hele kysten, og også for andre fiskeslag enn torsk. Havforskningsinstituttet gjennomfører for tiden et treårig kartleggingsprogram for å utvikle kostnadseffektive metoder for å estimere fiskeinnsatsen, hvilke arter som fanges og størrelsen av fangstene (antall og vekt) tatt av fisketurister i ulike regioner. Kartleggingen startet i januar 2007, og utføres gjennom et samarbeid med turistfiskebedrifter langs norskekysten. Blant annet med utgangspunkt i resultatene fra dette prosjektet vil det være naturlig å vurdere minstemål i fritids- og turistfisket. Forslag om minste maskestørrelse i garn og om fluktåpninger i ruser og fisketeiner (se nedenfor) vil uansett kunne bidra til å redusere fangst av torsk under minstemål.

7.3 Seleksjon i garn, ruser og teiner

Havforskningsinstituttet foreslår at minste maskestørrelse i alle bunn-garn (inkl. trollgarn) settes til 63 mm stolpelengde/halvmaske (10 omfar) hele året. Dette tilsvarer en strekt maske/maskestørrelse på 126 mm, og det påpekes at slike garn vil beskatte 2 år gammel torsk, hvor bare enkelte individer har rukket å bli kjønnsmodne. Garn med maskestørrelse på 126 mm kan fange 10 % av fisk som er mindre enn 44 cm, noe som synes å passe bra i forhold til minstemålet på 40 cm og en adgang til innblanding av inntil 10 % av torsk under minstemål.

I faststående redskap (f.eks. torskeruser, fisketeiner) med mindre halvmaske/stolpelengde enn 63 mm monteres minst to fluktåpninger med minst 63 mm diameter/stolpelengde på hver side i bakerste kammer.

Fiskeridirektoratets kommentar:

I kapittel 6 (tabell 8) så vi at garn er et nokså dominerende redskap når det gjelder registrerte torskefangster sør for 62°N. Som Havforskningsinstituttet påpeker, foregår mye av fisket på gytemoden torsk (dvs mest 4 år og eldre) i perioden januar - april. Det er imidlertid uheldig at det i Skagerrak og innenfor 4-milen på Vestlandet er anledning til å fiske med garn uten noen minste maskestørrelse, og som dermed også kan fange torskeyngel/småtorsk.

Fiskeridirektoratet anser forslaget om å innføre en minste maskestørrelse på 126 mm i alle bunn garn i hele området, for både yrkes- og fritidsfiske, som et viktig tiltak for å redusere fangst av torsk under minstemålet.

For å redusere fangst av torsk under minstemålet, er Fiskeridirektoratet også enig i at fiske med ruser eller fisketeiner bare bør tillates dersom det er innmontert fluktåpninger i tråd med forslaget fra Havforskningsinstituttet, dvs minst en fluktåpning på minst 63 mm i diameter på hver side i bakerste kammer. Det bør åpnes for å kunne gjøre unntak ved fiske etter leppefisk.

7.4 Redskapsbegrensninger i rekreasjonsfisket (garnlengde, krokantall, ruse-/teinefiske, juksamaskin)

Havforskningsinstituttet anbefaler å redusere samlet lengde på garn i fritidsfisket fra nåværende 210 meter (7 garn) til 150 meter (5 garn). Det anbefales videre å redusere totalt antall kroker i fritidsfisket med line fra 300 kroker til 120 kroker per båt/mann. Det bør dessuten vurderes forbud mot juksamaskin i fritidsfisket sør for Stad.

Havforskningsinstituttet anbefaler videre å redusere antall torskeruser i fritidsfisket til maksimum 5 stk. per båt/mann, og å la forbudet mot torskeruser i sommermånedene gjelde hele kysten. Det foreslås forbud mot bruk av åluser, slik at det eventuelt bare blir tillatt å fiske etter ål med teiner. Alternativt foreslår HI at det blir tillatt for et begrenset (lisens) antall yrkesfiskere med et begrenset antall ruser. Alt fritidsfiske må skje med åleteiner.

Havforskningsinstituttet viser til undersøkelser som indikerer at norske fritidsfiskere årlig fisker ca 30 000 tonn fisk fra Stad til svenskegrensen, hvorav anslagsvis 9 000 tonn er torsk. Årlige torskefangster i turistfisket på Vestlandet og Skagerrak anslås til henholdsvis ca 3 100 eller 1500 tonn torsk, avhengig av hvilke beregninger som legges til grunn.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Det hefter noe usikkerhet ved beregningene av omfanget av fritids- og turistfisket, men det er likevel en klar indikasjon på at fangstene av torsk samlet sett er forholdsvis store. Til sammenligning tildeles det for 2009 kvoter til yrkesfiskerne på til sammen ca 4 500 tonn torsk i Nordsjøen og 133 tonn torsk i Skagerrak.

Det er således grunn til å tro at den uregistrerte fangsten av torsk i fritidsfisket er større enn den registrerte fangsten (yrkesfisket). Fritidsfiskerne må derfor være beredt til å ta en vesentlig del av belastningen ved gjenoppbyggingen av kysttorskbestandene. For å redusere fiskepresset er det nødvendig med strengere innsatsregulering, og ikke minst er det behov for en god håndheving og tilstedeværelse av kystvakt og Fiskeridirektoratets kontrollorgan i regionene. Under Fiskeridirektoratets oppsynsvirksomhet avdekkes for eksempel ikke sjelden

fiske som utøves i strid med gjeldende redskapsregulering. Erfaringer fra kontroll fra Fiskeridirektoratet Region Vest på gytefelt for kysttorsk har vist at et stort flertall av de kontrollerte fritidsfiskerne bruker mer enn den maksimalt tillatte grensen for garn. Et viktig tiltak for å redusere fiskeinnsatsen på kysttorsk vil derfor være å sikre at den maksimalt tillatte redskapsmengden blir fulgt.

Det bør derfor være et mål å bidra til at fiskerne i større grad etterlever de fastsatte reguleringer. Samtidig kan det fastslås at gjeldende regelverk åpner for at en kan ta i bruk en relativt betydelig mengde redskaper i rekreasjonsfisket. Det handler altså dels om å tilpasse innsatsen til et nivå som er rimelig, sett hen til den vanskelige bestandssituasjonen for kysttorsk, og dels om å utøve kontroll med at gjeldende redskapsbegrensninger følges i praksis.

Fiskeridirektoratet mener at det sør for 62°N kan være grunn til å begrense bruken av garn til maksimalt 150 meter per person og per båt som ikke er i merkeregisteret. Når det gjelder bruk av torskeruser, så er det som nevnt ovenfor allerede innført forbud mot å bruke slike fra 1. mai til 1. oktober fra og med Møre og Romsdal til svenskegrensen. Videre er det i brev fra Fiskeridirektoratet til Fiskeri- og kystdepartementet av 14. april 2009 av hensyn til ålbestanden foreslått et midlertidig totalforbud mot å fiske ål.

Fiskeridirektoratet er i tvil om hensiktsmessigheten av å begrense antall kroker på line til 120 per fisker og per båt og å forby bruk av juksamaskin i rekreasjonsfisket. Rekreasjonsfiske etter torsk med line foregår så langt Fiskeridirektoratet kjenner til i meget lite omfang sør for Stad, og bruk av juksamaskin er heller ikke vanlig. Forslagene vil i så fall ha en minimal effekt på kysttorskfangstene. Det er imidlertid ønskelig med innspill på disse forslagene.

Fiskeridirektoratet mener dessuten at det kan være grunnlag for å begrense eller ta bort dagens ordning med adgang for fritidsfiskere til å fiske inntil 2 000 kg torsk (rund vekt) for omsetning per kalenderår.

7.5 Lysfiske

Havforskningsinstituttet foreslår forbud mot fiske med lys på grunnere vann enn minimum 100 meters dyp for å redusere bifangsten av bunnfisk inkl. torsk. Det bør heller ikke tillates bruk av lys i forbindelse med landnotkast. For ikke å påvirke gytevandring og gyting til bunnfisk i området, som foregår om vinteren/våren, bør det bare blir tillatt med lysfiske i månedene august–desember. Statistikken viser at en slik avgrensning ikke vil hindre det pelagiske lysfiskeriet med not etter makrell og sild. Fiskeridirektoratet bør ved kontroller og stikkprøver av notfangster kartlegge arts sammensetning og kvantum av bifangstarter utenom målarten.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Lysfiske etter sild og brisling har foregått i fjordene på Skagerrakkysten siden 1950-tallet. På det meste var det rundt 50 notbruk som drev dette fisket fra utpå høsten til tidlig vår. De siste årene har det vært 3 fartøy i Region Sør i lysfisket. Enkelte år når fisket er godt, kommer inntil 4 fartøy fra Vestlandet til fjordene i Vestfold og Telemark for å delta i fisket. Fartøyene som deltar har fått særskilt godkjenning for å drive fiske etter brisling, og det stilles krav om at eier har minimum 2 års erfaring fra brislingfiske. Lysebåten er også godkjent av Fiskeridirektoratet, og må være ankret opp under fisket. Det er også begrensninger i lysstyrken som kan benyttes. Lysfiske etter makrell foregår på Vestlandet, men ikke på Skagerrakkysten.

Et forbud mot lysfiske på grunnere vann enn 100 meter vil i praksis antakelig bety slutt på lysfisket, og således brisling- og sildefisket i fjordene på Skagerrakkysten. På dypere vann og uten bruk av lys vil forekomstene bli for spredte for at et fiske vil lønne seg.

Forrige gang det ble foretatt en kartlegging av fangstsammensetningen i lysfisket var på 1960-tallet, og det ble den gang registrert bifangst av torsk på rundt 1 %. Tilstanden på bestandene av kysttorsk i de aktuelle områdene har forverret seg siden den gang, noe som tilsier at bifangsten burde være lavere i våre dagers fiske. Den samlede bifangsten av torsk i det begrensede lysfisket som foregår på Vestlandet og Skagerrakkysten er antakelig meget liten, men det er samtidig uheldig om dette fisket bidrar til nedfisking av lokale sårbare kysttorskbestander. Fiskeridirektoratet mener derfor det er behov for å kartlegge fangstsammensetningen i lysfisket, slik at en kan få bedre kunnskap om dette.

7.6 Fjordlinjer

Havforskningsinstituttet mener at regelverket i forbindelse med fjordlinjer nord for 62°N også bør innføres sør for 62°N ved at grunnlinjen får samme status som fjordlinjene. Det vil bl.a. medføre at det blir et generelt forbud mot fiske med snurrevad innenfor grunnlinjene sør for 62°N. Som vi ser av kapittel 6 fiskes det imidlertid relativt lite torsk med snurrevad sør for 62°N sammenlignet med nord for 62°N.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Begrensningene i fisket med snurrevad nord for Stad skyldes at den over tid er utviklet til et svært effektivt redskap som primært bør nyttes til fiske på store vandrende bestander som nordøstarktisk torsk, hyse og sei. Det er knyttet store utfordringer til å beskatte kystnære lokale bestander bærekraftig ved bruk av moderne snurrevad, og slikt fiske bør ikke foregå på gytefelt for kysttorsk. Fiskeridirektoratet er derfor enig i at snurrevadfiske sør for 62°N bør foregå utenfor grunnlinjen.

Videre innebærer fjordlinjer at kun fartøy under en viss størrelse har anledning til å drive et direkte fiske etter torsk innenfor fjordlinjen. Nord for 62°N gjelder dette fartøy under 15 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap. Det vurderes å senke grensen til 11 meter, og en slik grense bør også gjelde sør for 62°N.

7.7 Verneområder

Kysttorsken er strukturert i separate bestander, som bare i begrenset omfang blander seg med hverandre. Dette innebærer at bestandsutviklingen i stor grad påvirkes av lokale forhold. Videre er det påvist at torskeyngel fra Nordsjøen bunnslår seg i hele Skagerrak. Det er imidlertid usikkert hvor vanlig dette fenomenet er.

Det bør tas hensyn til dette i forvaltningen av kysttorsk og ved utarbeiding av lokale og regionale planer for kystsonen. Spesielt bør fisketrykket tilpasses rekrutteringsgrunnlaget i den eller de lokale bestandene, og viktige lokale gyte- og oppvekstområder bør identifiseres og sikres mot utilsiktede inngrep.

Havforskningsinstituttet påpeker at det bør vurderes begrensninger i fisket om vinteren på gytefelt til torsk. Dette kan gjøres ved å forby alt fiske unntatt fiske med håndsnøre i utvalgte fjordområder innenfor grunnlinjene i gyteperioden for torsk (15. februar – 15. april). Dette bør være terskelfjorder der det er dokumentert at gyteproduktene i stor grad blir værende i fjorden. Havforskningsinstituttet vil være behjelpelig med utvalg av noen slike fjordsystemer, og det må årlig følges opp med eggundersøkelser, ev. prøvefiske i instituttets regi for å

dokumentere virkningene/effektene av en slik regulering, som gjerne kan begrenses til å gjelde for 5 år om gangen.

Det foreslås totalvern av noen gytefelt i hvert fylke (f.eks. 1–2 per kommune) som referanseområder for å se om slike geografisk begrensede reguleringer kan ha noen effekt. Også dette må følges opp med eggundersøkelser, evt. et begrenset og planlagt prøve- og overvåkingsfiske.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Nord for 62°N er det av hensyn til kysttorskbestanden allerede etablert et par verneområder hvor alt fiske er forbudt i gyteperioden unntatt fiske med håndsnøre/fiskestang. Det ene ligger i Lofoten ("Henningsværboksen") og det andre ligger i Borgundfjorden i Møre og Romsdal.

Det er også eksempler på bruk av verneområder på Skagerrakkysten. I 2002 startet Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet arbeidet med å etablere særskilte bevaringsområder for hummer. I samarbeid med lokale fiskere valgte man ut egnede lokaliteter. Prosjektet fikk stadig oppmerksomhet i lokal media og engasjementet fra lokalbefolkningen for øvrig ble etter hvert stort. Da forslagene ble sendt på ordinær høring, var høringssvarende utelukkende positive og for etablering. Erfaringene i ettertid har også vært positive og flere kommuner har kontaktet Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet med ønske om å få etablert bevaringsområde for hummer i sin kommune.

Lokal brukermedvirkning helt fra starten anses som en sentral suksessfaktor ved etablering av bevaringsområdene for hummer. Gjennom å integrere samfunn og biologi, og gjøre lokalbefolkningen til aktive deltakere gjennom hele prosessen, kan reguleringenes legitimitet øke.

Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet har i samarbeid med fylkeskommunene og fylkesmennene i Aust- og Vest-Agder og Tvedestrand kommune, etablert et pilotprosjekt for soneplanlegging av sjøområdene i Tvedestrand kommune. Hensikten med prosjektet er å utvikle et verktøy (soneplanen) som kan bidra til en aktiv, bærekraftig og fremtidsrettet forvaltning av kystområdene. Soneplanen vil være et "lappeteppe" av ulike arealbaserte reguleringer, bestående av områder med ulik regulering eller vern.

Kysttorsken er en av artene som vil bli viet oppmerksomhet i prosjektet, og basert på kunnskap om gytefelt, oppvekstområder og fiskeplasser, vil det i prosjektet bli drøftet mulighetene og verdien av å opprette bevaringsområder for kysttorsk og områder som stenges for fiske i perioder (for eksempel i gytetida).

I tillegg til å bruke ny og eksisterende naturtypekartlegging, skal berørte i lokalsamfunnene gi innspill på hvilke arter og habitater som bør være i fokus. De berørte skal kunne uttale seg om hvilke områder de finner viktige å beskytte og hvilke områder som er viktige bruksområder. Det skal legges til rette for en bred deltakelse i soneplanleggingen. Erfaringene som høstes gjennom dette prosjektet antas å få overføringsverdi for en arealbasert forvaltning av kysttorsken i andre områder.

Fiskeridirektoratet er således enig i at det bør innføres verneområder hvor alt fiske er forbudt i gyteperioden unntatt fiske med stang/håndsnøre. Den nærmere fastleggningen av slike områder bør skje etter forslag fra Havforskningsinstituttet, og i samarbeid med lokale aktører. Det vil

være en forutsetning at slike tiltak følges opp med undersøkelser og nødvendige kontrollinnsats, slik at effekten av vernetiltakene kan dokumenteres.

7.8 Notfiske etter torsk (og hyse)

Havforskningsinstituttet foreslår i rapporten å utvide forbudet mot fiske av torsk og hyse med not nord for 61°N til å gjelde helt til svenskegrensen. Fra 1. januar 2009 er det innført et generelt forbud mot fiske etter torsk og hyse med not, jf. utøvelsesforskriften § 19.

7.9 Påbud om sorteringsrist mv i reke- og krepsefiske

Havforskningsinstituttet tilrår at alt fiske etter reker og sjøkreps sør for 62°N, både innenfor og utenfor 12 nautiske mil, må foregå med sorteringsristsystem innmontert i trålen, og innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene skal det ikke kunne brukes mer enn én trålpose (enkeltrål).

I trålfisket etter sjøkreps med konsumtrål skal spileavstanden i sorteringsristen være maksimum 35 mm. Ved fiske etter sjøkreps foreslås det minimum 120 mm maskevidde i trålposen vest for 7°Ø, og minimum 90 mm maskevidde øst for 7°Ø. Gjeldende adgang til å fiske etter sjøkreps i Skagerrak med maskevidde ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen foreslås videreført.

Havforskningsinstituttet mener at krepsefisket innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene bør foregå med krepseteiner.

Ved fiske etter reker med trål skal maskevidden være minimum 35 mm. I alt rekefiske skal spileavstanden i sorteringsristen være maksimum 19 mm. Det påpekes at disse forslagene medfører en standardisering og likhet med de norske rekereguleringene nord for 62°N, og de svenske reke- og sjøkrepsreguleringene.

Fartøy større enn 15 (11) meter skal etter Havforskningsinstituttets forslag ikke kunne fiske etter reker med trål innenfor grunnlinjene (sml. ordningen med fjordlinjer nord for 62°N).

Havforskningsinstituttet peker på at data og opplysninger fra det svenske sjøkrepsefisket viser at det før det kom påbud om sorteringsrist var til dels store bifangster av fisk, og at f.eks. bare ca. 1/3 av torsken ble landet. Det er også dokumentert at mens ca. 60 % av samlet fangst i enkeltrål bestod av sjøkreps, utgjorde sjøkreps bare ca. 20 % av samlet fangst i dobbeltrål. Bifangst/utkast av fisk utgjorde altså relativt sett mye mer ved bruk av dobbeltrål enn enkeltrål. Med en registrert norsk torskefangst på ca. 30 tonn med krepsetrål som oppgitt redskap, tilsier det ca. 60 tonn utkast av torsk. Det er da ikke tatt hensyn til torsk som kan være fisket med "krepsetrål", men rapportert under annen trål

Resultat fra svenske forsøk med trålfiske etter reker med og uten sorteringsrist viser at det uten sorteringsrist fanges 4–7 ganger mer fisk i kg per tråltid enn reke, og at ca. 10 % av fisken er torsk. Havforskningsinstituttet påpeker at med en total årlig rekefangst innenfor 12 nautiske mil langs kysten av Vestlandet og Skagerrak på vel 5000 tonn (2006), gir et slikt regnestykke over 2000 tonn torsk. Til sammenligning ble det registrert landet og omsatt ca. 320 tonn torsk fra reketrål dette året. Havforskningsinstituttet påpeker behov for å utføre norske forsøk for å få gode tall på bifangsten av bl.a. torsk i rekefisket, særlig i Skagerrak, inkl. kyst- og fjordstrøk.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Fiskeridirektoratet foreslår å innføre påbud om bruk av sorteringsrist i trålfisket etter reker med maksimal spileavstand 19 mm i områdene sør for 62°N. Det skal heller ikke være tillatt med bruk av oppsamlingspose. Fiskeridirektoratet vil dessuten foreslå et forbud mot tråling etter sjøkreps innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, og kun tillate fiske etter sjøkreps med teiner innenfor denne grensen.

Når det gjelder forslaget om forbud mot å tråle etter reker med fartøy større enn 15 (11) meter innenfor grunnlinjen, så ser ikke Fiskeridirektoratet noe særlig behov for dette dersom det innføres påbud om sorteringsrist.

7.10 Overvåking og stenging av områder

Havforskningsinstituttet foreslår at trålfelt for sjøkreps og reke blir overvåket og midlertidig stengt etter tilsvarende regler for bifangst av fiskeyngel som nord for 62°N. Arbeidsgruppen foreslår at det av hensyn til torskerekrutteringen tillates maksimalt tre torskeyngel per 10 kg reker før et felt stenges. Fiskeridirektoratet må tilføres personell og midler for å kunne overvåke og regulere disse fiskeriene på samme måte som nord for 62°N. Nåværende regler for bifangst og fangst/innblanding av fisk under minstemål må revideres i samsvar med vedtatte nye reguleringer.

Fiskeridirektoratets kommentar:

I forhandlingene om en bilateral fiskeriavtale for 2009, ble Norge og EU enige om flere tiltak for å redusere utkast av fisk. Blant annet er Norge og EU enige om å etablere et system for stenging og åpning av fiskefelt i Nordsjøen. Fiskeridirektoratet følger opp denne saken med sikte på å finne frem til en hensiktsmessig ordning.

8 ANDRE TILTAK

8.1 Skarv

Havforskningsinstituttet viser til at det er dokumentert at en økende skarvbestand langs kysten kan være den enkeltfaktor som påfører kysttorsken størst naturlig dødelighet, og anbefaler arbeidsgruppen derfor å åpne for jakt på all skarv på hele kyststrekningen fra Stad til svenskegrensen i perioden 21.08.– 28.02./29.02. Dette samsvarer med jakttiden for flere måkearter i hele landet.

Fiskeridirektoratet er enig i forslaget fra HI, og vil følge opp saken overfor Direktoratet for naturforvaltning.

8.2 Sel

Havforskningsinstituttet peker på at steinkobbe ifølge den norske rødlisten klassifiseres som en ”sårbar” art langs norskekysten. Havert er klassifisert som ”nær truet”. Dette tilsier at ingen av disse sjøpattedyrene har store nok bestander til å tåle en utvidet jakt uten at det kan medføre en viss risiko for utradering av enkelte populasjoner. Siden selens torskekonsum på denne kyststrekningen ikke kvantifiseres blant de største dødelighetsfaktorene for torsk, tilrår HI at man i første omgang gjennomfører regelmessige tellinger av både steinkobbe og havert for å overvåke bestandsutviklingen til disse artene. Man bør også vente med utvidet jakt til man registrerer økte bestander. Et passende forvaltningstiltak vil derfor være å ”fryse” disse sjøpattedyrbestandene på dagens (2005) nivå. I enkelte områder har en sett en betydelig bestandsøkning, e.g. i Kragerøområdet, og da bør det være muligheter for å sette i verk tiltak for å begrense veksten.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Det fastsettes årlige kvoter for kystsel. Fiskeridirektoratet har valgt å følge tilrådingene fra Sjøpattedyrrådet, noe som har gitt noe høyere kvoter sammenlignet med rådene fra Havforskningsinstituttet. Fiskeridirektoratet er for øvrig enig i Havforskningsinstituttets tilnærming.

8.3 Oppdrett

Havforskningsinstituttet viser til at oppdrettsanlegg påvirker nærområdene på ulike måter, og at slike anlegg også kan påvirke torsk som er på gytevandring. Oppdrettsanlegg bør derfor ikke plasseres over eller i nærheten av kjente gytelokaliteter, eller oppstrøms i nærheten av en slik lokalitet (slik at en risikerer at avfall fra oppdrettsanlegget transporteres over gytelokaliteten). Det må dessuten iverksettes tiltak mot overføring av oppdrettsfisk.

Instituttet påpeker i rapporten at genetisk påvirkning på ville bestander er en av de viktigste miljøutfordringene ved oppdrett. Torskeoppdrett øker med 20–25 % hvert år, og det haster med å finne løsninger på de viktigste miljøutfordringene denne voksende næringen representerer. Siden torsk kan ”rømme” ved naturlig gyting, må også forskning på å produsere en steril torsk prioriteres. Der er viktig å få kunnskap om normalsituasjonen i havet og i oppdrettsanlegg før torskeoppdrettet brer om seg, slik at det blir mulig å måle eventuelle effekter av torskeoppdrett. Basisnivå for utvalgte parasitter, bakterier og virus bør derfor kartlegges og overvåkes systematisk i utvalgte bestander med ulik eksponering for oppdrett.

Innen denne kunnskapen er på plass, mener Havforskningsinstituttet at det vil det være en god strategi ikke å legge oppdrettsanlegg i viktige gyteområder eller i områder med sårbare

torskebestander, samt bruk av lokal stamfisk. Det må defineres (bl.a. basert på merking og vandring av villfisk) hvor stor en region kan være. Det må ikke tillates oppdrett av torsk uten at oppdretter kan fremvise et veterinær-bekreftet ”datablad” om hvilken stamme man har i anlegget. For å hindre genetisk drift er det viktig å bruke et tilstrekkelig stort antall stamfisk.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Regjeringen har nylig lansert en strategi for bærekraftig torskeoppdrett, hvor det blant annet tas til orde for følgende tiltak:

- Kartlegge miljømessige risikofaktorer i torskeoppdrett, blant annet genetisk påvirkning og smitteoverføring til villfisk.
- Skaffe oversikt over områder med spesielt sårbare torskebestander.
- Systematisk kartlegging av gytefelt.
- Vurdere torskfjorder/verneområder som virkemiddel for forvaltningen.
- Forskriftsfeste gjeldende praksis om ikke å tillate torskeoppdrett i gyteområder for villtorsk.
- Endre akvakulturloven for å bremse eller stanse tildeling av nye tillatelser til torskeoppdrett i påvente av utvikling av teknologi som sikrer miljømessig bærekraft.

8.4 Ivaretagelse av ålegress- og tareområder

Havforskningsinstituttet viser til at områder med makroalger (tang og tare) og ålegress er de viktigste oppvekstområder for torskeyngel. Ålegresset finnes som oftest grunnere enn taren, og er derfor i tillegg til ovenfor nevnte påvirkningsfaktorer direkte utsatt for menneskelig mekanisk påvirkning i forbindelse med f.eks. båthavn- og veiutbygging. Det tilrås at områder med ålegress inntegnes og inkluderes i kommunale arealplaner, og skjermes i størst mulig grad.

Havforskningsinstituttet peker videre på at tilbakegangen i bestandene av sukkertare og butare på Skagerrakkysten og indre deler av Vestlandet mest sannsynlig skyldes klimatiske endringer som økt sjøtemperatur, men at nedslamming av sjøbunn og overgjødning hindrer ny gjenvækst av disse artene. Fjordene og kysten må derfor overvåkes med hensyn til dette, og kilder til slik nedslamming og overgjødning må oppspores og reduseres.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Som en oppfølging av St.meld.nr.42 (2000-2001) Biologisk mangfold – Sektoransvar og samordning), pågår det et stort arbeid gjennom ”Nasjonalt program for kartlegging og overvåking av biologisk mangfold”. I programmerperioden 2007-2010 fokuseres det på naturtypekartlegging i kystsonen og arbeide for at overvåking av biologisk mangfold i havet og langs kysten blir innarbeidet i andre relevante overvåkingsprosesser. Som en del av programmet kartlegges det ålegressforekomster og større tareskogforekomster.

9 OPPSYN OG HÅNDHEVING

Fiskerimyndighetene har tidligere blitt kritisert av de lokale fiskerlagene, særlig langs Skagerrakkysten, for manglende oppsyn og kontroll. Tidligere var fiskerioppsynet organisert med bl.a. lokale oppsynsmenn. Fiskerimyndighetene hadde imidlertid blandende erfaringer med denne formen for oppsyn, og ordningen ble avvirket. Frem til høsten 2006 var oppsynsvirksomheten på Skagerrakkysten begrenset, men etter at indre kystvakt har satt inn

sitt nye fartøy ”KV Nornen” er overvåkingen av disse områdene blitt betydelig styrket. Fartøyet opererer i de indre kystområder fra svenskegrensen til Egersund. Dessuten opererer ”KV Tor” i området fra Egersund til Stad. I fiskerioppsynet fra svenskegrensen til og med Trøndelag benytter Fiskeridirektoratet dessuten oppsynsbåten ”Munin”.

Det er totalt sett et sterkt fokus mot ulovlig fiske både fra fiskerimyndighetene, kystvakten, politi, oppsynstjeneste utført av andre sektormyndigheter, påtalemyndighet, miljøorganisasjoner, og fra ulike interesseorganisasjoner. Det er viktig at det også i fremtiden bygges brede relasjoner ikke minst for å fremme holdningskapende arbeid og forståelse for behovet for vern. Sett fra Fiskeridirektørens ståsted er det imidlertid nesten selvsagt at det er ønske om enda bedre kontrollordninger. I dag drives det oppsyn og kontroll med K/O ”Munin” langs store deler av kysten, fra svenskegrensen til Trøndelag, og det er derfor nødvendig med en streng prioritering av ulike innsatsområder.

10 INFORMASJON

Bestandssituasjonen for kysttorsk sør for Stad er dårlig. Det er grunn til å anta at en relativt betydelig medieomtale og informasjon har ført til større bevissthet om denne situasjonen, også blant fritidsfiskere. Fiskeridirektoratet mener det er viktig å styrke informasjonen om utfordringene knyttet til kysttorsk, men også andre arter som er truet, og de tiltak fiskeriforvaltningen innfører for å gjenoppbygge bestandene.

Fiskeridirektoratet vil aktivt benytte sine internettsider til å informere om bestandssituasjon og gjeldende reguleringer for fiske etter torsk, hummer, ål mv. Det ble nylig lansert en ny samleside for regler knyttet til rekreasjonsfiske, og det er fra før opprettet en samleside for barn og unge. Publikasjonen ”Kysten er din” er under oppdatering og vil være gjenstand for en omfattende distribusjon. Det vil dessuten bli laget plakater, klistremerker og hjelpemidler for å bidra til å redusere fangst av fisk under minstemål gjenutsetting av levedyktig småfisk.

Fiskeridirektoratet har gode erfaringer med informasjons- og holdningskampanjer knyttet til hummer på Sørlandet, og slike kan også tas i bruk i andre områder og i forhold til kysttorsk. Slike kampanjer bør dessuten rette oppmerksomhet mot fritidsfiske generelt og mot ulovlig fiske. Et aktivt informasjonsarbeid og synlighet langs kysten utgjør et viktig bidrag for en bedre ressursforvaltning.

11 FORSKNINGSBEHOV

Havforskningsinstituttet påpeker behov for mer forskning på en rekke punkter:

- Utvide de systematiske undersøkelsene med trollgarn og strandnot på Skagerrakkysten med utvalgte lokaliteter mellom Lindesnes og Stad.
- Gjenta tidligere arbeid med kartlegging av fiskeressursene og økosystemene i Masfjorden og Hardangerfjorden med jevne mellomrom for å påvise eventuelle forandringer.
- Gjennomføre merkeforsøk for få bedre innsikt i absolutte bestandsstørrelser og estimater av dødelighet.
- Utvikle bedre metoder for å estimere innsats og fangst når det gjelder beskatning av torsk, særlig i forhold til fritidsfisket.
- Undersøke grundigere hva rusefisket betyr for torskebestandene.
- Øke kunnskapen om hvor store bestander av sel, nise og skarv som til enhver tid finnes innenfor utbredelsesområdet til torsk, slik at deres uttak av torsk kan anslås mer nøyaktig.
- Følge opp med innsats mot gytefelt og eventuelle verneområder for å undersøke effekten av reguleringstiltak.
- Gjennomføre videre analyser på, og publisere resultater fra innsamlet genetisk materiale på Vestlandet og i Skagerrak.
- Vesentlig satsing på aktivitet/kunnskap for å forstå sammenhengen mellom hydrografi, planktonproduksjon, predatorer og rekruttering. Det vil være viktig å skaffe seg slike grunnlagsdata og tidsserier blant annet for å kunne vurdere effekter av den voksende oppdrettsnæringen av torsk.
- Øke fokuset på oppvekstforholdene for torskelarver. Det foreligger allerede et betydelig materiale om rekruttering på ulike bunntyper, og det vil være ønskelig med en nærmere analyse av dette materialet.
- Iverksetting av rutinemessig overvåking av temperatur, saltholdighet og vannkvalitet (forurensning) i fjordene. Mengder og sammensetning av plankton (alger og zooplankton) må også inkluderes for å se på sammenhenger mellom mattilbud/predatorer i forhold til rekruttering gjennom larvestadiene. Dette vil kunne resultere i en økt og mer detaljert forståelse av sammenhengene mellom hydrografi og rekruttering. En økt forståelse av disse sammenhengene vil f.eks. være uvurderlig i forhold til den forventede økningen av torskeoppdrett i fjordene og effekter av gyting i merd.

Fiskeridirektoratets kommentar:

Fiskeridirektoratet mener det er meget viktig å følge opp strengere reguleringstiltak med innsats på forskning for å øke kunnskapen om torsken og de omgivelser den lever i. Dette er nødvendig for å kunne gjennomføre en god og legitim forvaltning.

12 OPPSUMMERING AV FORSLAG TIL TILTAK SOM MÅ DRØFTES

Rekreasjonsfiske:

- Minstemål
- Redusere tillatt redskapsmengde
- Omsetningsforbud for torsk
- Forbud mot torskeruser
- Fluktåpninger i teiner og ruser (63 mm. på hver side i bakerste kammer)

Garnfiske:

- Minste tillatte maskevidde i garn settes til 126 mm (også i rekreasjonsfisket).

Rekefiske:

- Påbud med sorteringsrist med 19 mm spileavstand
- Forbud mot oppsamlingspose

Sjøkrepsefiske:

- Kun teinefiske innenfor 4-milen

Fjordlinjebegrepet innføres

- Grunnlinjen gis fjordlinjestatus
- Forbud mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjen
- Kun tillatt for fartøy under 11 meter å fiske direkte etter torsk innenfor grunnlinjen

Lysfisket:

- Kartlegge fangstsammensetningen i fangsten når det brukes lys
- Kartlegge omfanget av lysfisket

Verneområder:

- Det bør vurderes innført nye verneområder etter forslag fra Havforskningsinstituttet
- Nye verneområder bør vurderes i samarbeid med lokalbefolkningen og det bør legges stor vekt på at det er mulig å holde kontroll med verneområdene

Skarv:

- Åpne for jakt på all skarv i området sør for 62°N i perioden 21.08-28.02/29.02. noe som samsvarer med jakttiden for flere måkearter.

Sel:

- Regelmessige tellinger av både steinkobbe og havert for å overvåke utviklingen
- Vurdere utvidet jakt i områder med sterkt voksende bestander

Oppsyn og håndheving

- Ønskelig med bedre dekning av oppsynsfartøy i området sør for Trøndelag.
- Holdningskapende arbeid og forståelse for behovet for kontroll

Overvåking og stenging av fiskefelt

- Følge opp med utgangspunkt i prosess med EU.

Oppdrett

- Implementere regjeringens strategi for bærekraftig torskeoppdrett

Informasjon

- Videreføre og styrke arbeidet med informasjon om bestandssituasjon og reguleringer

Forskningsbehov

- Bidra til synliggjøring av behov for forskning for å øke kunnskapen om torsken og dens omgivelser

REFERAT

SAK 4/09

REGULERING AV KYSTTORSK SØR FOR 62°N

Fiskeridirektøren pekte på at det er laget et eget høringsnotat med forslag om regulering av kysttorsk sør for 62°N med grunnlag i rapport nr. 5/2008 Kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerrakkysten fra Havforskningsinstituttet. Ettersom notatet ble lagt frem kort tid før reguleringsmøtet, ble det ikke forventet noen umiddelbar tilbakemelding på forslagene. Notatet vil bli gjenstand for alminnelig høring, og Fiskeridirektoratet vil i samarbeid med Havforskningsinstituttet avholde folkemøter om saken i Fredrikstad, Arendal, Lindesnes, Stavanger og Måløy.

Norges fritids- og småfiskerforbund pekte på at bestemmelser om minstemål og seleksjonsordninger kunne være gode tiltak i reguleringen av kysttorsk. Det var imidlertid ikke grunnlag for å begrense bruken av fiskeredskap ytterligere, og det bør fremdeles være adgang til å omsettes torsk. Det ble pekt særskilt på at adgangen til å bruke inntil 210 meter garn må videreføres.

Norges Fiskarlag pekte spesielt på forslagene som berører bruk av rist i reke- og trålfisket, som organisasjonen er sterkt i mot. Den antydende høringsfristen (slutten av juli) er også for kort.

Fiskeridirektøren signaliserte at høringsfristen kunne utsettes til 1. september.

Sak 5/2009

Regulering av fiske etter blålange

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅLANGE

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å innføre forbud mot direkte fiske etter blålange i Norges økonomiske sone. Fiskeridirektøren vil vurdere ytterligere bevaringstiltak, som for eksempel vern av gyteområder, dersom bestandsutviklingen tilsier det.

2 FISKET ETTER BLÅLANGE

Tabell 1 viser fangst og verdi av blålange fisket av norske fartøy i norske farvann i perioden 2000 og frem til i dag, fordelt på trål og konvensjonelle redskap.

Tabell 1: Fangst og verdi av blålange i perioden 2000-2009, fordelt på redskap.

År	Rundvekt (tonn)			Verdi (1000 kr)		
	Konvensjonelle	Trål	Totalt	Konvensjonelle	Trål	Totalt
2000	800	34	834	6 524	230	6 754
2001	998	28	1 027	10 876	194	11 070
2002	260	15	275	2 049	99	2 148
2003	184	11	195	1 101	66	1 167
2004	208	14	222	1 311	82	1 393
2005	188	14	202	1 068	79	1 147
2006	191	17	208	1 110	103	1 213
2007	189	10	199	1 156	67	1 222
2008	242	6	249	1 431	31	1 463
2009 *	117	2	119	665	8	673

* per 11. juni 2009.

I henhold til kvoteavtaler med EU, Færøyene og Island har norske fartøy til disposisjon kvoter av bunnfisk, herunder blålange i de respektive sonene. Fisket etter blålange er ikke regulert i norske jurisdiksjonsområder.

Tabell 2: Norske fartøys fangst av blålange fordelt på norske og andre farvann, 2000 - 2009.

År	Norske farvann	Andre farvann	Totalt	Andel i norske farvann
2000	834		834	100 %
2001	1 027		1 027	100 %
2002	275	627	902	30 %
2003	195	357	552	35 %
2004	222	72	295	75 %
2005	202	79	281	72 %
2006	208	159	367	57 %
2007	199	268	467	43 %
2008	249	159	407	61 %
2009	119	46	164	72 %

Blålange beskattes i hovedsak med konvensjonelle redskap. Et viktig gyteområde i norske farvann er områdene langs Storegga. Den fiskes normalt på dybder fra 350 – 500 meter, men finnes på områder fra 200 – 1500 meter dyp.

2.1 Bestandsgrunnlaget

ICES viser til at bestanden av blålange ligger på et stabilt lavt nivå i ICES områdene I – XIV. Det er ikke gitt kvoteråd, men det anbefales stopp i det direkte fisket etter blålange. Videre tilrås det å stenge gyteområder og at det innføres øvrige forvaltningstiltak for å redusere bifangst av blålange i blandingsfiskerier.

Blålange er kategorisert som sårbar (VU) på den norske Rødlisten. Begrunnelsen er i følge Artsdatabanken at fangsten av blålange er redusert fra over 2.000 tonn (ca 1960) til ca 500 tonn i 2004.

3 REGULERINGSTILTAK

På bakgrunn av at blålangebestanden(e) åpenbart er i dårlig forfatning foreslår Fiskeridirektøren at en reduserer fisket så mye som mulig. I første omgang foreslår en å forby direkte fiske etter blålange.

Fiskeridirektøren vil tilrå at direkte fisket etter blålange forbys og at en søker å redusere bifangst av blålange så mye som mulig.

REFERAT

SAK 05/2009

REGULERING AV FISKE ETTER BLÅLANGE

Fiskeridirektøren redegjorde for utviklingen i fisket etter blålange det siste tiåret og påpekte at fisket etter blålange er et marginalt fiskeri. Etter råd fra ICES tilrår Fiskeridirektøren at direkte fiske etter blålange i Norges økonomiske sone forbys og at en søker å redusere bifangst av blålange så mye som mulig.

Det var noe usikkerhet blant deltagerne på reguleringsmøtet i hvilken grad det i dag ble drevet direkte fiske etter blålange. Fiskeridirektøren uttalte at det ikke utøves direkte fiske etter blålange i særlig grad.

Det ble både fra Norges Fiskarlag og Sametinget stilt spørsmål om hva man egentlig vet om bestanden og om man ikke burde avvente et eventuelt forbud til man har bedre kunnskap.

Havforskningsinstituttet uttalte at blålange i dag anses for å være sårbar for konsentrert fangst på gytedefeltene.

Fiskeridirektøren og representant fra Fiskeri- og kystdepartementet uttalte begge at ut fra "føre var prinsippet" i havressursloven skal en bestand reguleres med mindre man har kunnskap om at det ikke er nødvendig.

Norges Fiskarlag uttalte så at de kunne støtte forslaget om forbud mot direkte fiske av blålange. Det var ikke andre innspill til forslaget.

Sak 6/2009

Oppfølging av forvaltningsprinsippet

OPPFØLGING AV FORVALTNINGSPRINSIPPET

1. INNLEDNING

Havressursloven tråde i kraft 1. januar 2009. Et viktig spørsmål i forbindelse med arbeidet med den nye havressursloven var hvilket prinsipp som skulle ligge til grunn ved forvaltningen av de viltlevende marine ressursene. Saltvannsfiskeloven bygde på et prinsipp om at høsting av viltlevende marine ressurser var tillatt, så lenge det ikke var begrensninger med hjemmel i loven. I den nye havressursloven finner en begrepet forvaltningsprinsipp. I henhold til forvaltningsprinsippet skal forvaltningen følge med på utviklingen i bestandene og kontinuerlig vurdere om beskatningen er bærekraftig eller om det er behov for å innføre nye eller endrede forvaltningstiltak. Forvaltningsprinsippet stiller altså nye og strengere krav til forskning og forvaltning.

De kommersielt og økonomisk viktige bestandene er kvoteregulerte. Det er disse bestandene som har vært prioritert med hensyn til å fremskaffe forskningsbasert kunnskap og å iverksette tiltak for å sikre en bærekraftig utvikling. Frem til nå har denne prioriteringen oftest gitt seg selv. Både på forvaltnings- og forskningssiden har innsatsen vært styrt ut fra der hvor behovet har vært mest påtrengende. Forvaltningsprinsippet innebærer at en også for de uregulerte artene skal vurdere om uttaket er bærekraftig og hvorvidt det er behov for eventuelle forvaltningstiltak. Vi er dermed i en situasjon hvor det kan komme mange innspill på arter hvor forvaltningstiltak bør vurderes, og spørsmålet om hva som skal prioriteres gir seg ikke like enkelt.

Det høstes av en rekke ikke-kvoteregulerte bestander, og listen over arter som skal vurderes i forhold til bærekraftig beskatning kan derfor bli svært lang. Spesielt i kystsonen vil vi kunne bli stilt overfor mange og krevende forvaltningsutfordringer som verken Fiskeridirektoratet eller Havforskningsinstituttet vil ha tilstrekkelige ressurser til å følge opp. Da blir det viktig å kunne synliggjøre hva som faktisk prioriteres, og hvorfor. Som et styringsverktøy for forskning og forvaltning arbeides det nå med å utvikle en oversiktstabell. Oversiktstabellen skal være et redskap til hjelp for å avklare hvordan vi skal prioritere i den videre utviklingen av norsk ressursforvaltning. Denne tabellen vil fortelle hvilke arter som i øyeblikket prioriteres høyest i forvaltningsutviklingen og som en derfor setter inn ressurser på. Men minst like viktig er det at listen også vil beskrive hvilke arter som i øyeblikket ikke har samme prioritet med hensyn til forvaltningsutvikling. Tabellen vil således kunne gi grunnlag for gode prioriteringsdiskusjoner mellom forskning, forvaltning, berørte interesser på nærings- og miljøsidene og de politiske myndigheter.

Oversiktstabellen er en forlengelse av en énbestandstilnærming og tar ikke opp alle problemstillinger knyttet til forvaltningsprinsippet. I forhold til en økosystembasert forvaltning vil det være problemstillinger som knytter seg til redskapsbruk og fiskeri, og i mindre grad til den enkelte art. Eksempler på dette er påvirkning av bunnhabitat, fangst av undermåls fisk, bifangst og utkast. Slike problemstillinger omfattes og ivaretas ikke av denne tabellen. En egen oversiktstabell er tenkt utarbeidet for utviklingsarbeidet på dette området.

2. FORVALTNINGSPRINSIPPET

Utgangspunktet for forvaltningsprinsippet er at de villlevende marine ressursene skal forvaltes på en ansvarlig og god måte. Forvaltningsprinsippet innebærer at forskning og forvaltning overvåker bestandene og med jevne mellomrom vurderer tilstanden. På dette grunnlag iverksettes de reguleringer som anses nødvendig for å gjennomføre en ansvarlig forvaltning. Bestandene skal holdes under observasjon, men nødvendigvis ikke med samme omfang og hyppighet. Nødvendige reguleringer kan være adgangs- eller kvotereguleringer, tekniske reguleringer eller andre former for tiltak. I noen tilfeller kan det for eksempel være tilstrekkelig at det innføres økte rapporteringskrav. Ved utnytting av nye arter kan en for eksempel vurdere registrerings- og rapporteringsordninger for å fremskaffe mer informasjon om arten. På grunnlag av innsamlede data kan ytterligere reguleringstiltak innføres dersom det skulle være nødvendig.

I forvaltningen av bestandene veies en rekke hensyn opp mot hverandre. I havressurslovens § 7 annet ledd utdypes formålet med loven ved at sentrale og grunnleggende hensyn som skal vektlegges i forvaltningen av villlevende marine ressurser spesifiseres:

- a) ei føre-var-tilnærming i tråd med internasjonale avtaler og retningslinjer
- b) ei økosystembasert tilnærming som tek omsyn til leveområde og biologisk mangfald
- c) ein effektiv kontroll med hausting og anna utnytting av ressursane
- d) ei formålstenleg fordeling av ressursane, som mellom anna kan medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna
- e) ei optimal utnytting av ressursane som er tilpassa marin verdiskaping, marknad og industri
- f) at haustingsmetodar og reiskapsbruk tek omsyn til behovet for å redusere moglege negative verknader på levande marine ressursar
- g) at forvaltningstiltak er med og sikrar det materielle grunnlaget for samisk kultur

At forvaltningstiltak skal være med og sikre det materielle grunnlaget for samisk kultur er nevnt som et eget punkt. Dette styrker samiske interesser sammenlignet med saltvannsfiskeoven. I Norge har samene gjennom mange århundre utviklet metoder, høstingstradisjoner og kunnskap som har gjort det mulig å utnytte ressursene på en bærekraftig måte, og det er viktig at disse tradisjonene kan videreføres. Arter av særskilt betydning for samiske interesser vil bli merket med SAM i kolonne 17 i oversiktstabellen.

De kommersielt viktige bestandene, som torsk og hyse nord for 62°N, sei, makrell, nvg-sild og kolmule er regulert med kvoter, og er bestander som har vært prioritert over lang tid med hensyn til forskning og utvikling av reguleringsregimer. For de fleste av disse bestandene har en i løpet av de siste 20 år lyktes med å utvikle en mer bærekraftig forvaltning. Det drives imidlertid kommersiell høsting på omtrent 90 bestander og en utfordring er hvordan forvaltningsprinsippet skal gjennomføres for de artene som beskattes og som det i dag ikke er fastsatt kvote eller eventuelt fangstforbud for. Dette dreier seg både om arter som det i dag fiskes på og arter som det potensielt kan utvikles beskatning av, i stor eller liten skala. For disse artene innebærer forvaltningsprinsippet at fiskeriforvaltningen ut i fra hensynet til en bærekraftig forvaltning kontinuerlig vurderer om det er behov for å innføre tiltak. Oversiktstabellen er altså tenkt å være et redskap i det videre arbeidet med å vektlegge de ulike grunnleggende hensyn som er opplistet i havressurslovens § 7.

3. OVERSIKTSTABELLEN

3.1. INNLEDNING

Hvilke arter som skal prioriteres med hensyn til nye eller reviderte tiltak vil fremkomme etter en helhetsvurdering, hvor reguleringsbehovet for de enkelte artene er veid mot hverandre. Inn i vurderingene tas det hensyn til en rekke ulike faktorer som har betydning for hvordan en velger å prioritere. Det er denne forvaltningsrelaterte informasjonen om arter underlagt norsk marin ressursforvaltning en prøver å registrere og systematisere i oversiktstabellen. Tabellen er bygget opp slik at man enkelt skal få oversikt over hver arts tilstand, betydning, beskatning, forvaltningsmål og prioritering av tiltak. Tabellen skal være et ”levende” dokument som årlig revideres og oppdateres med ny kunnskap og på denne måten vil den være et dynamisk styringsverktøy for den videre utviklingen av ressursforvaltningen. Tabellen vil kunne bygges ut med nye kolonner etter hvert som nye ideer og initiativer kommer til. Oversiktstabellen og tema knyttet til denne vil derfor årlig være oppført på Reguleringsmøtets saksliste i juni.

Oversiktstabellen er foreløpig etablert som et excel-regneark. I oppbygningsfasen forsøkes det å lage fleksible løsninger for å møte eventuelle nye utfordringer som en vil kunne få i forbindelse med dette arbeidet. Tabellen slik den presenteres nå vil videreutvikles etter hvert som en tar den i bruk og ser hvordan den fungerer i praksis.

Utfylling av tabellen krever at det formuleres forvaltningsmål og at en tar stilling til hvor aktuelt det er med nye eller reviderte reguleringstiltak. I alle kolonnene er informasjonen registrert som tallverdier. Hvordan tallverdien skal tolkes fremkommer i vedlagte veileder. Vurdering av hvilke arter som skal prioriteres med hensyn til nye forvaltningstiltak vil skje på bakgrunn av informasjonen i tabellen, annen relevant informasjon, samt eventuelle politiske føringer.

Tabellen over arter/bestander har følgende inndeling av kolonnene:

Kolonnennummer	Innhold
1:	Art/bestand
2 – 8:	Tilstandsvariabler
9 – 12:	Beskatningsvariabler
13:	Delt bestand?
14:	Forvaltningsmål
15 - 16:	Tiltaksvariabler
17:	Merknader

De enkelte variablene er detaljert forklart i veilederen til oversiktstabellen som finnes vedlagt. Nedenfor gjengis kort innholdet i de enkelte kolonnene.

3.2. ART/BESTAND

Disse kolonnene inneholder identifikasjon av art/bestand, økosystem, nord/sør og kyst/hav.

I utgangspunktet inneholder tabellen alle arter som er registrert med fiskekode i Fiskeridirektoratets sluttseddelregister. Dette inkluderer, i tillegg til de kommersielt utnyttede fiskeslag, også fiskeslag som ikke har registrert fangst på eller som kun har registrert fangst på i enkelte år. Oppsplitting på arter/bestander foretas så langt dette er praktisk hensiktsmessig og det er opprettet samlegrupper for arter i de tilfellene hvor det er hensiktsmessig. Arter innenfor en samlegruppe kan tas ut av denne gruppen etter hvert som en måtte ønske å spesifisere flere arter/bestander. Tabellen omfatter også bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO.

Tabellen har en egen kolonne som henfører bestanden til økosystem. De fleste bestander vil i praksis både kunne ha tilhold og bli beskattet i flere av økosystemene. Hvordan dette best skal reflekteres må det tas stilling til. Samme problemstilling gjelder når en opererer med en inndeling langs aksene nord/sør og kyst/hav. Inndelingen vil måtte være et kompromiss mellom bestandenes faktiske fysiske utbredelse og det som er operasjonelt relevant og forvaltningsmessig håndterbart.

3.2. TILSTANDSVARIABLER

Tilstandsvariablene tar sikte på å gi oversikt over hvilken tilstand arten/bestanden har.

2. **Kunnskapsgrunnlag** sier noe om hvor god kunnskap vi har om bestanden.
3. **Trofisk nivå** sier noe om på hvilket trofisk nivå arten befinner seg.
4. Variabelen **nøkkelrolle** har som formål å identifisere de bestandene som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte.
5. **Tilstand** identifiserer tilstanden for bestanden.
6. **Fiskedødelighet** angir fiskedødeligheten bestanden er utsatt for.
7. **Rødliste** gir informasjon om arten/bestanden er oppført på den offisielle norske Rødliste. Tabellen under gir en oversikt over arter/bestander i oversiktstabellen som også er oppført på Rødlisten.

Tabell 1. Oversikt over arter/bestander oppført på den norske Rødliste.

Kritisk truet	Sterkt truet	Sårbar	Nær truet
Pigghå	Torsk Kyst Nord	Blålange	Brisling
Ål		Håbrann	Havert
		Klappmyss	Hummer
		Steinkobbe	Kveite
		Tobis	Lange
		Uer snabel	Torsk Nordsjøen
		Uer vanlig	Øyepål

8. **Forurensning** gir informasjon om det er påvist forurensning som kan ha konsekvenser for forvaltningen av bestanden.

3.3. BESKATNINGSVARIABLER

Beskatningsvariablene har som formål å gi informasjon om hvor viktig bestanden er i nasjonal sammenheng for kommersielt fiske og fritidsfiske.

9. **Fangstverdi** er en rangering etter førstehåndsverdi. Grensene i den foreslåtte inndelingen er satt med referanse til en samlet førstehåndsverdi på ca. 12 milliarder kroner. Andre

gruppeinndelinger kan være mer hensiktsmessige, dette er noe som må vurderes etter hvert.

10. **Antall fartøy** indikerer hvilken betydning bestanden har nasjonalt mht. for eksempel sysselsetting og antall fartøy som vil kunne bli berørt av eventuelle reguleringstiltak.

11. Kolonnen **rekreasjon** sier noe om hvilken betydning bestanden har for rekreasjon i nasjonal målestokk. Med rekreasjonsfiske tenker en her både på turistfiske, fritidsfiske og ikke-manntallsførte fiskeres fangst for omsetning. Hensikten er å identifisere hvilken relativ betydning bestandene har for fritidsutfoldelse og rekreasjon i Norge. En bestand kan ha stor betydning lokalt uten å være viktig i nasjonal sammenheng. Utfylling av kolonnen vil måtte baseres på en skjønnsmessig vurdering.

12. **Fritidsandel** sier noe om hvilken andel fritidsfiske antas å utgjøre av den samlede beskatningen av bestanden. Ved innføring av eventuelle reguleringstiltak for en bestand vil det kunne ha en meget stor innflytelse på selve utformingen av tiltakene dersom fritidsfiske antas å utgjøre en viktig del av den totale beskatning. På grunn av mangelfulle data vil også dette måtte bli en skjønnsmessig vurdering.

3.4. DELT BESTAND

Prosessene og utfordringene knyttet til innføring og revisjon av forvaltningstiltak vil være vesensforskjellige for bestander Norge kan forvalte fullt ut på egen hånd, sammenlignet med bestander som må/bør forvaltes ut fra bilateralt eller multilateralt omforente tiltak. Kolonnen skal kartlegge status for de ulike bestandene. Det skilles mellom bestander der det er etablert fellesforvaltning, bestander der en har kunnskap nok til å si at bestanden burde være forvaltet i fellesskap med andre, men er uten fellesforvaltning, bestander som anses som norske bestander, og ikke-norske bestander.

3.5. FORVALTNINGSMÅL

Naturen setter grenser for hvor mye som kan høstes av en bestand. Innenfor denne begrensningen er det likevel mange alternative måter å utnytte ressursen på. Avhengig av hvilket forvaltningsmål som er satt kan det fastsettes tiltak som er tilpasset dette. Tiltakene kan være tidsavgrensede eller permanente. Permanente tiltak kan være en vedtatt forvaltningsstrategi som tar sikte på å beskatte bestanden med en gitt høstingsgrad, mens et tidsavgrenset tiltak kan for eksempel være tiltak som tar sikte på å bygge opp en bestand til et bestemt nivå.

I de senere år er det utviklet forvaltningsstrategier for våre økonomisk viktigste ressurser. En konsekvens av forvaltningsprinsippet er at det nå også er naturlig og nødvendig å konkretisere hva vi vil med våre øvrige ressurser. Det er derfor behov for å utvikle operasjonelle forvaltningsmål. Forvaltningsmål er konkrete operative mål for bestander, for definerte økosystemer eller for en definert aktivitet. Forvaltningsmålet kan variere fra økosystem til økosystem og fra bestand til bestand. Etter FAO sine retningslinjer for økosystembasert ressursforvaltning kan aktuelle forvaltningsmål være å forbedre helsetilstanden i økosystemet,

bygge opp nedfiskede bestander, opprettholde reproduksjonspotensialet til målartene, opprettholde biologisk mangfold, verne viktige habitat osv. I vår sammenheng her er oppgaven å formulere forvaltningsmål for den enkelte art eller bestand.

I tabellen skal det angis hvilket **forvaltningsmål** vi de facto har for vedkommende art/bestand. Det må altså være samsvar mellom de tiltak vi faktisk har gjennomført, og eventuelt ønsker å gjennomføre, og den målsettingen vi angir for utnyttelsen av bestanden. Forvaltningsmålet er gitt fire verdier, hvor 1 er det mest ambisiøse og 4 det minst ambisiøse målet. Arter vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål for, har vi gitt verdien 6. Det er imidlertid en målsetting at prosessen rundt denne tabellen skal bidra til å avklare og fastsette forvaltningsmål også for bestander der vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål. Hvilket forvaltningsmål en fastsetter for de enkelte artene får betydning for hvor strenge reguleringstiltak som kan tenkes å være nødvendig å iverksette for å nå målsettingen.

Dette kan illustreres med et eksempel. Pigghå er en bestand som vurderes å være i en dårlig forfatning. På den norske Rødlisten er den plassert i kategorien ”kritisk truet”. Fisket er strengt regulert. Det er imidlertid ikke innført et totalforbud mot direktefiske for kystflåten. I forhold til en målsetting om å sikre biodiversitet og økosystemets funksjonsmåte kan det tenkes at iverksatte tiltak vil vise seg tilstrekkelige til å få en forsiktig vekst i bestanden. Tiltakene er imidlertid neppe tilstrekkelige dersom målet er å oppnå en høy og stabil avkastning fra fisket innen eksempelvis de neste 20 årene.

3.6. TILTAKSVARIABLER

15. **Tiltak iverksatt** skal gi informasjon om særlige reguleringstiltak som er iverksatt for å nå forvaltningsmålet. Dette er tiltak ut over generelle tiltak vedrørende redskap (maskevidde, stengning av områder for kortere eller lengre tidsrom osv.).

16. **Nye tiltak** gir en oversikt over hvor aktuelt det er med nye eller reviderte reguleringstiltak. Det tenkes her på tiltak utover ordinære årlige kvoteendringer. Foruten konkrete reguleringstiltak omfattes for eksempel behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR. Merk at reviderte tiltak i prinsippet kan bety behov for så vel tilstramming som liberalisering av eksisterende tiltak.

Det må antas at antall bestander som har høyt behov for nye tiltak vil være større enn det forvaltningen vil ha kapasitet til å få gjort noe med på kort sikt. Det vil derfor være nødvendig å foreta en streng og realistisk prioritering. Den endelige prioriteringen vil måtte skje i en dialog mellom Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet.

3.7. MERKNADER

17. I kolonnen **merknader** kan det gis en stikkordsmessig beskrivelse av et problem, type tiltak eller lignende. I denne kolonnen kan en også legge inn referanser til hvilke spesielle hensyn en bør være spesielt oppmerksom på (jfr. havressurslovens § 7 annet ledd).

4. INNSPILL FRA NÆRINGEN

Tabellen er utfylt av Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektøren ønsker tilbakemelding på innholdet i den utfylte tabellen. Tilstandsvariablene er i sin helhet gjennomgått av Havforskningsinstituttet. Beskatningsvariablene fangstverdi og antall fartøy har en informasjon om i sluttseddelregisteret. Beskatningsvariablene rekreasjon og fritidsandel er utfylt på bakgrunn av tilgjengelig kunnskap, men en ønsker tilbakemeldinger fra næringen dersom verdiene i kolonnene gir et unyansert bilde av rekreasjon og fritidsandel.

Kolonnene 14 – 16, forvaltningsmål og tiltaksvariabler er sentrale elementer i den fremtidige diskusjonen om prioritering av bestander. Fiskeridirektøren ønsker spesielt tilbakemeldinger fra Reguleringsmøtet på innholdet i disse kolonnene.

4.1. REKREASJON OG FRITIDSANDEL

Tabellen nedenfor gir en oversikt over arter som er oppført med stor og middels betydning for rekreasjon i nasjonal målestokk og arter hvor det antas at andelen av fritidsfiske utgjør mer enn 1 prosent av samlet beskatning.

Tabell 2. Oversikt over arter ført opp med betydning for rekreasjon og en andel fritidsfiske av samlet beskatning.

REKREASJON		FRITIDSANDEL		
Stor	Middels	Meget stor (> 25%)	Stor (10 - 25%)	Middels (1 - 10%)
Andre skalldyr og bløtdyr	Annen flatfisk	Andre skalldyr og bløtdyr	Kveite Nord	Annen flatfisk
Hummer	Breiflabb	Hummer	Lyr	Kamskjell
Lyr	Brosme	Steinkobbe	Taskekrabbe	Makrell
Makrell	Hyse Nordøstarktisk	Torsk Kyst Sør	Torsk Kyst Nord	Sei Nordsjøen
Sei Nordsjøen	Kamskjell	Ål		Sei Nordøstarktisk
Sei Nordøstarktisk	Kongekrabbe			Sjøkreps
Taskekrabbe	Kveite Nord			Steinbiter
Torsk Kyst Nord	Lange			Uer vanlig
Torsk Kyst Sør	Leppefisker			Østers
	Rødspette Nord			
	Sild NVG			
	Sild sør for 62°N			
	Sjøkreps			
	Steinbiter			
	Steinkobbe			
	Torsk Nordsjøen			
	Torsk Nordøstarktisk			
	Uer vanlig			
	Østers			
	Ål			

Andre skalldyr og bløtdyr er en samlegruppe for blant annet akkar, albuskjell, blåskjell, haneskjell, hjerteskjell, kråkebolle, oskjell, rød sjøpølse og strandsnegle.

4.2.FORVALTNINGSMÅL

I tabell 3 gis en oversikt over de artene som i tabellen er oppført med de mest ambisiøse målsettingene, optimalt økonomisk langtidsutbytte og høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte.

Tabell 3. Arter/bestander med forvaltningsmål 1 og 2; optimalt økonomisk langtidsutbytte og høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte.

1. Optimalt økonomisk langtidsutbytte	2. Høyt (stabilt) langtidsutbytte
Hvitling	Krill Antarktisk
Hyse Nordsjøen	Reker 3LM
Hyse Nordøstarktisk	Reker Barentshavet
Kolmule	Reker Øst Grønland
Lodde Barentshavet	Rognkjeks
Lodde Island	Stortare
Makrell	Vassild
Reker Nordsjøen	Vågehval
Rødspette Nordsjøen / Skagerrak	
Sei Nordsjøen	
Sei Nordøstarktisk	
Sild NVG	
Sild sør for 62°N	
Torsk Nordsjøen	
Torsk Nordøstarktisk	

Arter/bestander merket med optimalt økonomisk langtidsutbytte er bestander med analytisk bestandsvurdering og en vedtatt forvaltningsstrategi/HCR som direkte eller implisitt har optimalt økonomisk langtidsutbytte som mål. Med unntak av nordøstarktisk sei er dette delte bestander der forvaltningsstrategiene er vedtatt etter internasjonale forhandlinger.

Arter/bestander merket med høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte er bestander uten kunnskapsgrunnlag til å foreta en analytisk bestandsvurdering, men der en har samme mål som for bestander merket med optimalt økonomisk langtidsutbytte.

Fiskeridirektøren foreslår at artene/bestandene som er listet opp i tabell 3 er de artene/bestandene som skal forvaltes med målsettingen om optimalt økonomisk langtidsutbytte og høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte.

I tabell 4 finnes en oversikt over arter/bestander med forvaltningsmål 3 og 4, som er å øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå og sikre biodiversitet og økosystemets funksjon.

Tabell 4. Arter/bestander med forvaltningsmål 3 og 4; øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå og sikre biodiversitet og økosystemets funksjon.

3. Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	4. Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
Blåkveite	Andre håer og haier
Breiflabb	Andre sjøpattedyr
Hummer	Andre skalldyr og bløtdyr
Kveite Nord	Annen fisk
Makrellstørje	Annen flatfisk
Torsk Kyst Nord	Annen tang og tare
Torsk Kyst Sør	Blålange
Uer snabel	Brugde
Uer vanlig	Dyphavsarter
	Grønlandssel Vestisen
	Grønlandssel Østisen
	Havert
	Hvalross
	Håbrann
	Klappmyss
	Leppefisker
	Pigghå
	Polartorsk
	Raudåte
	Ringsel
	Sild Trondheimsfjord
	Skater og rokker
	Tobis Nord
	Ål

Arter/bestander hvor en vil øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå er arter som er/har vært overbeskattet og der en har et mål om gradvis bestandsoppbygging for å kunne øke avkastningen. Ofte er tidshorisonen for oppbygging upresis. Arter/bestander hvor målet er å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon, er arter der en ikke har et eksplisitt mål med hensyn til økonomisk avkastning. Disse vil omfatte flere kategorier. Leppesfisker er eksempler på arter i antatt god forfatning, men der en ikke har noen målsettinger knyttet til økonomien i fisket. Ål, brugde og håbrann er i dårlig forfatning og forvaltningstiltak er begrunnet ut fra biodiversitetsbetraktninger. Raudåte reguleres strengt på grunn av sin økologiske nøkkelrolle.

Fiskeridirektøren foreslår at artene/bestandene opplistet i tabell 4 reguleres ut i fra gitte forvaltningsmål, øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå og sikre biodiversitet og økosystemets funksjon.

Tabell 5 lister opp artene/bestandene som har forvaltningsmålene 5 og 6; fremmede arter som ønskes begrenset, redusert eller utryddet og bestander der vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål.

Tabell 5. Arter/bestander med forvaltningsmål 5 og 6, desimere bestanden og uavklart.

5. Desimere bestanden	6. Uavklart
Amerikansk hummer	Brisling Hav
Stillehavsøsters	Brisling Kyst
	Brosme
	Kamskjell
	Kongekrabbe
	Kongsnegl
	Kveite Sør
	Lange
	Lyr
	Lysing
	Rødspette Nord
	Sjøkreps
	Snøkrabbe
	Steinbiter
	Steinkobbe
	Taggmakrell
	Taskekrabbe
	Tobis Sør
	Uer Irmingerhavet
	Østers
	Øyepål

Arter/bestander merket med uavklart er arter som vi ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål for. En ønsker imidlertid at denne prosessen skal bidra til å avklare og fastsette forvaltningsmål for artene i kolonnen uavklart i tabell 5.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsmøtet komme med innspill på hvilke forvaltningsmål arter/bestander i kolonnen uavklart i tabell 5 bør ha.

4.3. NYE TILTAK

Tabell 6 gir en oversikt over hvor aktuelt det er med nye eller reviderte reguleringstiltak for den enkelte art/bestand. Med reguleringstiltak menes her tiltak utover ordinære årlige kvoteendringer. Foruten konkrete reguleringstiltak, omfattes også for eksempel behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR.

Arter/bestander i kolonnen merket med høy, er arter hvor det er konstatert et behov for nye eller reviderte tiltak. I kolonnen middels finner en bestander som er til ”observasjon”. Arter som det er ingen registrert bekymring/ikke registrert behov for er plassert i kolonnen lav.

Tabell 6. Oversikt over hvilke arter/bestander det er aktuelt med nye eller reviderte tiltak.

Høy	Middels	Lav
Blålange	Amerikansk hummer	Andre håer og haier
Brosme	Andre sjøpattedyr	Andre skalldyr og bløtdyr
Kveite Sør	Annen tang og tare	Annen fisk
Lange	Blåkveite	Annen flatfisk
Lodde Barentshavet	Breiflabb	Brisling Hav
Reker Nordsjøen	Brisling Kyst	Grønlandssel Vestisen
Sjøkreps	Brudge	Grønlandssel Østisen
Stillehavsosters	Dyphavsarter	Hvalross
Tobis Sør	Havert	Hyse Nordøstarktisk
Torsk Kyst Nord	Hummer	Leppefisker
Torsk Kyst Sør	Hvitting	Lodde Island
Torsk Nordsjøen	Hyse Nordsjøen	Lyr
	Håbrann	Makrellstørje
	Kamskjell	Polartorsk
	Klappmyss	Reker 3LM
	Kolmule	Reker Barentshavet
	Kongekrabbe	Reker Øst Grønland
	Kongsnegl	Ringsel
	Krill Antarktisk	Rognkjeks
	Kveite Nord	Rødspette Nord
	Lysing	Sei Nordsjøen
	Makrell	Sei Nordøstarktisk
	Pigghå	Sild NVG
	Raudåte	Sild sør for 62°N
	Rødspette Nordsjøen / Skagerrak	Sild Trondheimsfjord
	Snøkrabbe	Skater og rokker
	Steinbiter	Taskekrabbe
	Steinkobbe	Tobis Nord
	Stortare	Torsk Nordøstarktisk
	Taggmakrell	Vågehval
	Uer Irmingerhavet	Østers
	Uer snabel	
	Uer vanlig	
	Vassild	
	Øyepål	
	Ål	

For 12 arter/bestander har en påvist et høyt behov for nye eller reviderte tiltak. Artene med høyt behov for nye eller reviderte tiltak har ulike forvaltningsmål. Disse er vist i tabell 7.

Tabell 7. Forvaltningsmål for arter/bestander med høyt behov for nye eller reviderte tiltak.

Forvaltningsmål	Art/bestand
1. Optimalt økonomisk langtidsutbytte	Lodde Barentshavet
	Reker Nordsjøen
	Torsk Nordsjøen
3. Øke langtidsutbytte	Torsk Kyst Nord
	Torsk Kyst Sør
4. Sikre biodiversitet	Blålange
5. Desimere bestanden	Stillehavsøsters
6. Uavklart	Brosme
	Kveite Sør
	Lange
	Sjøkreps
	Tobis Sør

Valg av reguleringstiltak og hvor strenge de reguleringstiltakene som vurderes iverksatt er, vil avhenge av hvilket forvaltningsmål en har valgt for den enkelte art/bestand. For fem av disse artene har en ikke et avklart eller entydig forvaltningsmål. For å kunne vurdere om det er samsvar mellom forvaltningsmål og forvaltningstiltak i fiskeriene, er det nødvendig å definere forvaltningsmålet. Fastsetting av forvaltningsmål for de resterende artene som er listet opp under uavklart, vil også kunne bidra til at en ser behovet for å oppføre flere arter med høyt behov for nye eller reviderte tiltak.

Kysttorskene beskattes hardt av yrkesfiskere og fritidsfiskere og det er derfor behov for å redusere uttaket både i nord og sør. Det foregår et ikke ubetydelig fiske etter sjøkreps med teiner. Dette teinefisket gjennomføres uten innblanding av andre arter. Når det gjelder tiltak for å beskytte yngel og småfisk må dette ses i sammenheng med trålfiske etter reker og sjøkreps i områdene sør for 62°N. I disse fiskeriene tas det et betydelig kvantum bifangst av andre arter. Uten bruk av seleksjonsinnretninger vil kvantum av andre arter i hovedsak utgjøre den største andelen i vekt av totalfangsten. Tiltakene for disse artene er således ikke knyttet opp mot bestandssituasjonen av reke og sjøkreps. Da en egen oversiktstabell knyttet til redskapsbruk og fiskeri ikke er utviklet ennå, har en likevel valgt å prioritere reker i Nordsjøen og sjøkreps høyt under nye eller reviderte tiltak. Selektivt fiske er tema i sak 8/2009.

For lange, brosmen og blålange har en ikke datagrunnlag til å utføre bestandsberegninger og bestandene overvåkes med tidstrender. Blålange fiskes hovedsakelig med trål, gjerne i gyteområdene hvor fisketettheten er høyest men også i en rekke blandingsfiskerier. ICES anbefaler stopp i det direkte fisket, stenging av gyteområder og tekniske reguleringstiltak for å redusere bifangst i blandingsfiskerier. Forslag til nye reguleringstiltak for blålange er tema i sak 5/2009. Brosme tas som bifangst i trål-, garn- og linefisket, mens lange tas i direktefiske med garn og line. Begrensningen for å kunne delta i kystfartøygruppens fiske er endret fra 28 meter største lengde til under 300 m³ lasteromsvolum. Konsekvensene av denne endringen er at kystfartøyflåten potensielt er mer effektiv, noe som kan resultere i økt fiskepress på uregulerte arter som lange og brosmen.

Havforskningsinstituttet har dokumentert at situasjonen for tobis i NØS er så dårlig at det frarådes å åpne for fiske etter tobis i NØS i 2009. Metodikken som benyttes i bestandsberegningene (CPUE) har store svakheter og Havforskningsinstituttet arbeider med alternativ metodikk. For å hindre lokal nedfisking av tobis samarbeider Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringen om en ny forvaltningsmodell. Denne arealbaserte

forvaltningen skal sikre en bærekraftig gytebestand i alle områder der tobis har sin naturlige utbredelse. For lodde i Barentshavet sier vedtatte forvaltningsregel at det skal være mindre enn 5 % risiko for at gytebestanden skal komme under 200.000 tonn på gytetidspunktet. Ny høstingsregel som tar hensyn til hvor mye lodde torsken spiser, bør vurderes.

Fangststatistikk viser at mens total fangst av kveite nord for 62°N har økt, så har fangst av kveite sør for 62°N blitt drastisk redusert. Økningen i fangstene i nord kan skyldes en økning i bestanden, blant annet som følge av innføringen av rekerist eller som følge av redusert innsats i fiskeriene på grunn av fredningsperioder. Økte fangster av kveite kan også følge av økt innsats i fiskeriene utenom fredningsperiodene. Tilsvarende kan nedgangen i fangstene i sør skyldes nedgang i bestanden eller redusert innsats i fiskeriene. Tiltross for relativt strenge fredningstiltak under gytasesongen, ser det ikke ut til at kveitebestanden i sør tar seg opp. Stillehavsøsters er en art som ikke naturlig hører hjemme i våre farvann og muligheten for utrydding bør vurderes.

Fiskeridirektøren ber om innspill fra Reguleringsmøtet til plassering av arter/bestander i de tre kategoriene i tabell 6.

Den endelig prioritering av bestander som skal følges opp med utredning av tiltak kommende år vil måtte skje i en dialog mellom Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet.

VEILEDER

UTFYLLING OG TOLKING AV OVERSIKTSTABELL MED FORVALTNINGSRELEVANT INFORMASJON OM ARTER OG BESTANDER UNDERLAGT NORSK MARIN RESSURSFORVALTNING.

GENERELT

Kolonnene er inndelt i grupper på følgende måte:

Kolonnennummer	Innhold
1:	Art/bestand
2 – 8:	Tilstandsvariabler
9 – 12:	Beskatningsvariabler
13:	Delt bestand?
14:	Forvaltningsmål
15 - 16:	Tiltaksvariabler
17:	Merknader

KOLONNENUMMER 1: IDENTIFIKASJON AV ART, ØKOSYSTEM, NORD/SØR OG KYST/HAV

Overskrift for kolonnen: **Art/bestand**

Her føres alle arter/bestander som utnyttes kommersielt, pluss andre arter (for eksempel raudåte), som det måtte synes viktig å ha med. Listen vil kunne forlenges etter hvert ved behov. Oppsplitting på arter og bestander foretas så langt dette er praktisk hensiktsmessig. Tabellen kan også omfatte bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO.

Tabellen bør enkelt kunne (om-)grupperes og inndeles etter økosystem. Dette gjøres ved at vi i tillegg til art og bestand har egne koder som henfører bestanden til økosystem. De fleste bestander vil i praksis både kunne ha tilhold og bli beskattet i flere av økosystemene. Hvordan dette skal reflekteres må det tas stilling til. I tillegg vil det være en problemstilling om vi også skal operere med en inndeling langs akse kyst/hav. Inndelingen vil måtte være et kompromiss mellom bestandenes faktiske fysiske utbredelse og det som er operasjonelt relevant og forvaltningsmessig håndterbart. Foreløpig er følgende inndeling valgt:

Økosystem	
Barentshavet	1
Norskehavet	2
Norskehavet og Nordsjøen	3
Nordsjøen	4
Nordsjøen og Skagerrak	5
Skagerrak	6
Kyst	7

KOLONNENUMMER 2: HVILKET KUNNSKAPSGRUNNLAG HAR VI OM BESTANDEN?

Overskrift for kolonnen: **Kunnskapsgrunnlag**

Kunnskapsgrunnlag	
1	Godt
2	Middels
3	Svakt

Her har HI bidratt til klassifiseringen. Distinksjonen mellom **middels** og **svakt vil i praksis måtte inneholde elementer av skjønn**, mens **godt** bør være enklere å definere, for eksempel godt nok til å foreta en analytisk bestandsvurdering.

KOLONNENUMMER 3: PÅ HVILKET TROFISK NIVÅ BEFINNER BESTANDEN SEG?

Overskrift for kolonnen: **Trofisk nivå**

Foreløpig har vi satt opp:

Trofisk nivå	
1	Dyreplankton
2	Herbivor fisk
3	Karnivor fisk
4	Sjøpattedyr og sjøfugl

En art trenger ikke entydig å høre hjemme på ett trofisk nivå, for eksempel kan den ha en diett som er sammensatt eller som kan endre seg over tid. I en avveining av hvor en art bør plasseres bør formålet med denne tabellen, herunder identifikasjon av forvaltningsutfordringer, tillegges vekt. Se også neste kolonne.

KOLONNENUMMER 4: HAR BESTANDEN EN VIKTIG ØKOLOGISK NØKKELROLLE?

Overskrift for kolonnen: **Nøkkelrolle**

Vi er her ute etter å identifisere de bestandene som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. Det tas ikke sikte på å identifisere alle tenkelige sammenhenger og interaksjoner mellom bestander, men de sammenhengene vi i forvaltningsarbeidet må ta spesifikt hensyn til av økologiske årsaker. Typiske arter her vil være arter på trofisk nivå **1 og 2** som raudåte, lodde, tobis, sild.

Foreløpig foreslås en firedeling med

Nøkkelrolle	
1	Meget viktig
2	Viktig
3	Mindre viktig
4	Usikker / ukjent

KOLONNENUMMER 5: HVA ER TILSTANDEN I BESTANDEN?

Overskrift for kolonnen: **Tilstand**

Tilstand	
1	God
2	Middels god
3	Antatt ok
4	Dårlig, positiv trend
5	Dårlig, stabil / uviss trend
6	Dårlig, negativ trend
7	Usikker

- Merk **1** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand over Bpa
- Merk **2** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand mellom Blim og Bpa
- Merk **3** Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i god eller middels god forfatning tilsvarende kriteriene for inndelingen under **1 og 2**
- Merk **4–6** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand under Blim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i tilsvarende dårlig forfatning
- Merk **7** Bestander man er usikker på om hører hjemme enten i **3** eller i **4–7**

KOLONNENUMMER 6: HVILKEN FISKEDØDELIGHET ER BESTANDEN UTSATT FOR?

Overskrift for kolonnen: **Fiskedødelighet**

Fiskedødelighet	
1	Ingen / ubetydelig
2	Lav
3	Middels
4	Antatt ok
5	Høy
6	Usikker

Merk **2** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet under Fpa

Merk **3** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet mellom Flim og Fpa

Merk **4** Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha ingen, lav eller middels fiskedødelighet tilsvarende kriteriene for inndelingen under **1** og **2**

Merk **5** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet over Flim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha en tilsvarende (for) høy fiskedødelighet

Merk **6** Bestander vi er usikre på om hører hjemme enten i **4** eller **5**

KOLONNENUMMER 7: ER ARTEN OPPFØRT PÅ OFFISIELL NORSK RØDLISTE?

Overskrift for kolonnen: **Rødliste**

Den offisielle norske Rødlisten er utarbeidet etter Den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN) sine retningslinjer for rødlisting av arter. Rødlisten klassifiserer arter til kategorier avhengig av risiko for utdøing. Begrepet truede arter er av IUCN definert som et samlebegrep for kategoriene CR, EN og VU.

Vi har følgende kategorier:

Rødliste		
1	RE	Regionalt utdødd
2	CR	Kritisk truet
3	EN	Sterkt truet
4	VU	Sårbar
5	NT	Nær truet
6	DD	Datamangel

KOLONNENUMMER 8: ER DET PÅVIST FORURENSING SOM KAN HA KONSEKVENSER FOR FORVALTNINGEN AV BESTANDEN?

Overskrift for kolonnen: **Forurensing**

Er det på bestands-/artsnivå påvist nivåer av fremmedstoffer som kan være høyere enn Mattilsynets grenseverdier? Spørsmålet omfatter ikke målinger relatert til lokale punktutslipp. Hensikten med denne kolonnen er å identifisere bestander der forurensingssituasjonen kan medføre behov for særlige grep i bestandsforvaltningen.

Forurensing	
1	Ja
2	Nei
3	Foreligger ikke tilstrekkelig med målinger

Ulike kilder til forurensning;

Tungmetaller:

Kritiske arter for **kvikksølv** med hensyn til øvre grenseverdiene for kvikksølv i fisk (0,5 mg/kg for de fleste arter, 1 mg/kg for noen arter) er relatert til alder, vekt, diett og trofisk nivå: Disse inkluderer blåkveite, Atlantisk kveite, men også andre dypvannsarter som haifisker (inkl. størje). I tillegg er brosme og lange over en viss alder kritiske, samt andre sentvoksende arter.

Kadmium: Skjell og snegler som østers og kongesnegl overstiger hyppig EUs øvre grenseverdi på 1,0 mg kadmium /kg våtvekt for skjell.

Organiske miljøgifter:

De mest kritiske artene som man vet idag er: blåkveite, Atlantisk kveite og torskelever. Av 100 analyser av blåkveite har ca. 20% av prøvene verdier over EUs øvre grenseverdi på 8 ng TE/kg våt vekt for dioksiner og dioksinlignende PCB (nivået har noe med alder/vekt og trofisk nivå å gjøre, men det er fortsatt for få data). For Atlantisk kveite er høye verdier funnet i buken hos fisk med vekt over 60 kg.

Torskelever: Innholdet av dioksiner varierer med størrelse og posisjon av fisk fanget i Barentshavet. Datagrunnlaget er for dårlig, men i 2007 viste ca 20 av i alt 100 fiskelever verdier over 25 ng TE/kg som er EUs og Norges nylig foreslåtte øvre grenseverdi for dioksiner og dioksinlignende PCB i torskelever. I 2008 var andelen overskridelser betydelig mindre. Basisundersøkelse på torsk fanget i Barentshavet er nødvendig for å kunne avgjøre om torskelever er trygg mat.

I tillegg til utfordringer med grenseverdier for mat, er det også kritiske arter av industrifisk som brukes som kilde til føringredienser siden det finnes en rekke grenseverdier for pesticider i fiskefôr.

KOLONNENUMMER 9: HVILKEN KOMMERSIELL BETYDNING HAR BESTANDEN NASJONALT?

Overskrift for kolonnen: **Fangstverdi**

Dette er en rangering etter registrert førstehåndsverdi, den høyeste av enten siste år eller eventuelt gjennomsnittet av fem siste år. Enkelte arter, som lodde i Barentshavet, kan tenkes behandlet særskilt pga. sin særegne sykliske variasjon. I første omgang prøver vi med følgende inndeling:

Fangstverdi		
1	Førstehåndsverdi: over 600 mill. kr.	Meget stor
2	Førstehåndsverdi: 120 - 600 mill. kr.	Stor
3	Førstehåndsverdi: 12 - 120 mill. kr.	Middels
4	Førstehåndsverdi: under 12 mill. kr.	Liten
5	Ingen førstehåndsverdi	Ingen

Grensene er satt med referanse til en samlet førstehåndsverdi på ca. 12 milliarder kr. Da tilsvarer kr 600 mill. 5 %, kr 120 mill. én % og kr 12 mill. 0,1 % av total norsk førstehåndsverdi.

KOLONNENUMMER 10: HVILKEN BETYDNING HAR BESTANDEN NASJONALT?

Overskrift for kolonnen: **Antall fartøy**

KOLONNENUMMER 11: HVILKEN BETYDNING HAR BESTANDEN FOR REKREASJON I NASJONAL MÅLESTOKK?

Overskrift for kolonnen: **Rekreasjon**

Med rekreasjon tenker vi i denne sammenheng både på turistfiske, det rene fritidsfiske, og ikke-mantallsførte fiskeres fangst for omsetning. Her må det foretas en skjønnsmessig vurdering basert på de opplysninger som foreligger om fritidsfiske. Inndelingen kan testes ut på fritidsfiskernes organisasjoner. Hensikten med kolonnen er å identifisere hvilken relativ betydning bestandene har for fritidsutfoldelse og rekreasjon. Merk at en bestand godt kan ha stor betydning lokalt uten å være viktig i nasjonal sammenheng.

Rekreasjon	
1	Stor
2	Middels
3	Liten eller ingen

Eksempelvis kan en tenke seg at bestander som kysttorsk, sei, lyr, makrell og krabbe merkes **1**, mens uer og hyse merkes **2** og lodde, kolmule og reke merkes **3**.

KOLONNENUMMER 12: HVILKEN ANDEL UTGJØR FRITIDSFISKE AV DEN SAMLEDE BESKATNING AV BESTANDEN?

Overskrift for kolonnen: **Fritidsandel**

Ved innføring av eventuelle reguleringstiltak for en bestand vil det kunne ha en meget stor innflytelse på selve utformingen av tiltakene dersom fritidsfiske antas å utgjøre en viktig del av den totale beskatning. På grunn av manglende data vil dette måtte bli en skjønnsmessig vurdering. Følgende inndeling foreslås:

Fritidsandel		
1	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mer enn 25 % av samlet beskatning	Meget stor
2	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 10 og 25 % av samlet beskatning	Stor
3	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 1 og 10 % av samlet beskatning	Middels
4	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mindre enn 1 % av samlet beskatning	Liten / ingen

KOLONNENUMMER 13: ER BESTANDEN DELT MED ANDRE LAND?

Overskrift for kolonnen: **Delt bestand?**

Prosessene og utfordringene knyttet til innføring og revisjon av forvaltningstiltak vil være vesensforskjellige for bestander Norge kan forvalte fullt ut på egen hånd, sammenlignet med bestander som må/bør forvaltes ut fra bilateralt eller multilateralt omforente tiltak. Kolonnen skal kartlegge status for de ulike bestandene.

Delt bestand?	
1	Ja, med fellesforvaltning
2	Ja, uten fellesforvaltning
3	Nei, kan i praksis forvaltes som en norsk bestand
4	Ikke en norsk bestand

Merk 1 Bestander der det er etablert fellesforvaltning.

Merk 2 Der vi har kunnskap nok til å si at samme bestand har en utbredelse og/eller blir beskattet i et omfang utenfor norske farvann som tilsier at bestanden, ideelt sett, burde være forvaltet i felleskap med andre.

Merk 3 Bestander som i sin helhet, eller for praktiske forvaltningsmessige formål, kan anses som norske bestander.

Merk 4 Bestander som ikke skal forvaltes av Norge som kyststat.

KOLONNENUMMER 14: HVILKET FORVALTNINGSMÅL ER FASTSATT FOR BESTANDEN?

Overskrift for kolonnen: **Forvaltningsmål**

Forvaltningsmål	
1	Optimalt økonomisk langtidsutbytte
2	Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte
3	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå
4	Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
5	Desimere bestanden
6	Uavklart

Her skal det angis hvilket forvaltningsmål vi de facto har for vedkommende bestand. Det må altså være samsvar mellom det vi faktisk har gjort, og eventuelt ønsker å gjøre, og den målsettingen vi angir for bestanden. **1** er det mest ambisiøse og **4** det minst ambisiøse målet. Forvaltningsmål **4** vil være oppfylt under forvaltningsmål **1–3**.

- Merk 1** Bestander med analytisk bestandsvurdering og en vedtatt forvaltningsstrategi/HCR som direkte eller implisitt har optimalt økonomisk langtidsutbytte som mål. Eksempel nordøst-arktisk torsk, NVG sild osv.
- Merk 2** Bestander uten kunnskapsgrunnlag til å foreta en analytisk bestandsvurdering, men der en har samme mål som **1** om å kunne opprettholde en høy avkastning over tid. Eksempel vassild, rognkjeks og stortare.
- Merk 3** Bestander som er/har vært overbeskattet og der en har et mål (ofte upresist med hensyn til tidshorisont) om gradvis bestandsoppbygging for å kunne øke avkastningen. Eksempler her er kysttorsk, uerartene, blåkveite og hummer.
- Merk 4** Bestander der en ikke har et eksplisitt mål mht. økonomisk avkastning. Disse vil omfatte flere kategorier. Leppefisk er eksempel på arter i antatt ok forfatning, men der en ikke har noen målsettinger knyttet til økonomien i fisket. Ål, brugde og håbrann er i dårlig forfatning, og reguleringsinngrep er begrunnet ut fra biodiversitetsbetraktninger. Raudåte reguleres strengt på grunn av sin økologiske nøkkelrolle.
- Merk 5** Fremmede arter som ønskes begrenset/reduert/utryddet.
- Merk 6** Bestander der vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål. Prosessen rundt denne tabellen vil kunne bidra til å avklare og fastsette forvaltningsmål for slike bestander.

KOLONNENUMMER 15: ER SÆRLIGE REGULERINGSTILTAK IVERKSATT FOR Å NÅ FORVALTNINGSMÅLET?

Overskrift for kolonnen: **Tiltak iverksatt**

Tiltak iverksatt	
1	Ja
2	Nei
3	Ikke påkrevet

Det tenkes her på tiltak utover generelle bestemmelser vedrørende redskap osv.

KOLONNENUMMER 16: HVOR AKTUELT ER DET MED NYE ELLER REVIDERTE REGULERINGSTILTAK?

Overskrift for kolonnen: **Nye tiltak**

Fritidsandel		
1	Det er konstatert behov for nye eller reviderte tiltak	Høy
2	Bestanden er til "observasjon"	Middels
3	Ingen registrert bekymring / behov	Lav

Det tenkes her på tiltak utover ordinære årlige kvoteendringer. Foruten konkrete reguleringstiltak omfattes for eksempel behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR. Merk at reviderte tiltak i prinsippet kan bety behov for så vel tilstramming som liberalisering av eksisterende tiltak.

Det må antas at antall bestander som merkes med **1 høy** vil være større enn det forvaltningen vil ha kapasitet til å få gjort noe med kommende år. Det vil derfor være nødvendig å foreta en streng og realistisk prioritering. Denne prioriteringen vil måtte skje i en dialog mellom HI, FDIR og FKD. De endelig prioriterte artene vil i tabellen kunne merkes med én farge. De øvrige artene merket **1 høy** kan gis en annen farge, og disse vil således kunne "stå for tur" ved neste prioriteringsrunde.

KOLONNENUMMER 17: MERKNADSRUBRIKK

Overskrift for kolonnen: **Merknader**

Her kan det gis en stikkordsmessig beskrivelse av problem, type tiltak eller lignende. Bestander av særlig betydning for samiske interesser merkes **SAM**. Problemstillinger som er knyttet til redskapsbruk og fiskeri, og i mindre grad den enkelte art er merket **Økosystembasert forvaltning**. Dette er problemstillinger som på et senere tidspunkt vil inngå i en egen oversiktstabell.

Forvaltningsprinsippet

Reguleringsmøtet 18. juni 2009

Bakgrunn

Havressurslova § 7. *Forvaltningsprinsipp og grunnleggjande omsyn*

- Departementet skal vurdere kva slags forvaltningstiltak som er nødvendige for å sikre ei berekraftig forvaltning av dei viltlevande marine ressursane.

Hva ønsker vi å oppnå?

- Bedre ressursforvaltning av et større antall bestander, og gjennom det større langtidsutbytte og ivaretagelse av biologisk mangfold
- Inkluderende prosess med tanke på å:
 - Vurdere status, kunnskapsbehov og prioritere forskningsområder
 - Fastsette forvaltningsmål
 - Vurdere reguleringstiltak
- Dynamisk dokument – synliggjøre prioriteringer

Oversiktstabellen – versjon 0.95

Art / bestand

Tilstandsvariabler

- økosystem
- kunnskapsnivå
- trofisk nivå
- nøkkelrolle
- tilstand
- fiskedødelighet
- rødliste
- forurensning

Beskatningsvariabler

- fangstverdi
- antall fartøy
- rekreasjon
- fritidsandel

Delt bestand?

Forvaltningsmål

Tiltaksvariabler

- tiltak iverksatt
- nye tiltak

Merknader

Oversiktstabellen – versjon 0.95

Art / bestand

Tilstandsvariabler

- økosystem
- kunnskapsnivå
- trofisk nivå
- nøkkelrolle
- tilstand
- fiskedødelighet
- rødliste
- forurensning

Beskatningsvariabler

- fangstverdi
- antall fartøy
- rekreasjon
- fritidsandel

Delt bestand?

Forvaltningsmål

Tiltaksvariabler

- tiltak iverksatt
- nye tiltak

Merknader

Oversiktstabellen – versjon 0.95

Art / bestand

Tilstandsvariabler

- økosystem
- kunnskapsnivå
- trofisk nivå
- nøkkelrolle
- tilstand
- fiskedødelighet
- rødliste
- forurensning

Beskatningsvariabler

- fangstverdi
- antall fartøy
- rekreasjon
- fritidsandel

Delt bestand?

Forvaltningsmål

Tiltaksvariabler

- tiltak iverksatt
- nye tiltak

Merknader

Oversiktstabellen – versjon 0.95

Art / bestand

Tilstandsvariabler

- økosystem
- kunnskapsnivå
- trofisk nivå
- nøkkelrolle
- tilstand
- fiskedødelighet
- rødliste
- forurensning

Beskatningsvariabler

- fangstverdi
- antall fartøy
- rekreasjon
- fritidsandel

Delt bestand?

Forvaltningsmål

Tiltaksvariabler

- tiltak iverksatt
- nye tiltak

Merknader

Forvaltningsmål

- 1 – optimalt økonomisk langtidsutbytte
- 2 – høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte
- 3 – øke langtidsutbytte ut over dagens nivå
- 4 – sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
- 5 – desimere bestanden
- 6 - uavklart

Arter/bestander med forvaltningsmål 1 og 2

1. Optimalt økonomisk utbytte	2. Høyt (stabilt) langtidsutbytte
Hvitting	Krill Antarkisk
Hyse Nordsjøen	Reker 3LM
Hyse nordøstarktisk	Reker Barentshavet
Kolmule	Reker Øst Grønland
Lodde Barentshavet	Rognkjeks
Lodde Island	Stortare
Makrell	Vassild
Reker Nordsjøen	Vågehval
Rødspette Nordsjøen / Skagerrak	
Sei Nordsjøen	
Sei nordøstarktisk	
Sild NVG	
Sild sør for 62 N	
Torsk Nordsjøen	
Torsk nordøstarktisk	

Arter/bestander med forvaltningsmål 3 og 4

3. Øke langtidsutbytte utover dagens nivå	4. Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon	
Blåkveite	Andre håer og haier	Hvalross
Breiflabb	Andre sjøpattedyr	Håbrann
Hummer	Andre skalldyr og bløtdyr	Klappmyss
Kveite nord	Annen fisk	Leppefisker
Makrellstørje	Annen flatfisk	Pigghå
Torsk kyst nord	Annen tang og tare	Polartorsk
Torsk kyst sør	Blålange	Raudåte
Uer snabel	Brugde	Ringsel
Uer vanlig	Dyphavsarter	Sild Trondheimsfjord
	Grønlandssel Vestisen	Skater og rokker
	Grønlandssel Østisen	Tobis nord
	Havert	Ål

Arter/bestander med forvaltningsnivå 5 og 6

5. Desimere bestanden	6. Uavklart	
Amerikansk hummer	Brisling hav	Sjøkreps
Stillehavsøsters	Brisling kyst	Snøkrabbe
	Brosme	Steinbiter
	Kamskjell	Steinkobbe
	Kongekrabbe	Taggmakrell
	Kongsnegl	Taskekrabbe
	Kveite sør	Tobis sør
	Lange	Uer Irmingerhavet
	Lyr	Østers
	Lysing	Øyepål
	Rødspette nord	

Forslag arter/bestander med høyt behov for nye eller reviderte tiltak

Forvaltningsmål	Art/bestand
1. Optimalt økonomisk langtidsutbytte	Lodde Bartenshavet
	Reker Nordsjøen
	Torsk Nordsjøen
3. Øke langtidsutbytte	Torsk kyst nord
	Torsk kyst sør
4. Sikre biodiversitet	Blålange
5. Desimere bestanden	Stillehavsøsters
6. Uavklart	Brosme
	Kveite sør
	Lange
	Sjøkreps
	Tobis sør

Prosess videre – mot versjon 1.0

- innspill fra reguleringsmøtet
 - skriftlige innspill
 - kvalitetssikring av vurderinger i tabellen
 - oversendes Fiskeri- og kystdepartementet
-
- danne grunnlag for føringer fra FKD overfor bl.a. Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet for 2010

REFERAT

SAK 6/09

OPPFØLGING AV FORVALTNINGSPRINSIPPET

Fiskeridirektør Liv Holmefjord innledet sak 6/09 med en presentasjon av formålet med arbeidet og innholdet i oversiktstabellen. Denne presentasjonen finnes vedlagt. Hun viste også til at Fiskeridirektoratet ikke har satt en frist for å komme med innspill, og er åpen for forslag.

Harald Hansen fra Norges Fiskarlag viste til det omfattende arbeid som lå bak sakspapirene og at dette var en spennende modell. Det er viktig å ta i bruk kunnskapen vi har på en systematisk måte. Fiskarlaget trenger imidlertid mer tid for å kunne komme med innspill de kan stå inne for, og ser for seg å først kunne komme med tilbakemeldinger i oktober. Fiskarlaget vil i dag ikke påvirke hva som skal stå i de enkelte kolonnene.

Jan Ivar Maråk fra Norges Fiskarlag deler ikke synet om at forvaltningsprinsippet er noe nytt som er innført i forbindelse med havressursloven, men at en i praksis har styrt etter dette prinsippet i lengre tid. Dette er det samme som økosystembasert forvaltning. En kan derfor ta fatt på arbeidet med havressursloven på den måten en ønsker. Han viste videre til situasjonen for mange av de bestandene vi forvalter, med betydelige kunnskapshull for viktige bestander. Med betydelige utfordringer på sentrale bestander, skal vi da spre innsatsen/ressursene utover? Det er nødvendig med økte midler til forskningen/forvaltningen fordi kunnskap er grunnleggende i arbeidet vi gjør. Maråk er positiv til at den informasjonen vi har systematiseres, men det må ikke tas bort ressurser fra de artene hvor det er behov; sei, hyse, lange, kysttorsk osv.

Inge Arne Eriksen fra Sametinget mener at dette arbeidet kunnskapsmessig er et kvantesprang. Det er behov for kunnskapsbasert forvaltning og oversiktstabellen gir et helhetsbilde som har vært etterspurt. Dette lar en styre bruken av ressurser, og en kan for eksempel styre ressurser mot arter som er listet på Rødlisten.

Harald Knut Møgster mener at en i dokumentet mangler informasjon om markedet. Markedet er viktig fordi en er avhengig av å få solgt fangsten.

Nina Jensen fra WWF stilte spørsmål ved variabelen forvaltningsmål, som er inndelt i 6 kategorier, og hvordan en har plassert de ulike artene inn i kategoriene. Hvilke kriterier er det som ligger til grunn, er det status for bestanden, økonomi, erfaring? Hun viste også til beskatningsvariablene og påpekte at fangstmetode ikke er inkludert i tabellen.

Erling Standal fra Direktoratet for naturforvaltning ser at dette er et verktøy som kan bli viktig fremover. Direktoratet for naturforvaltning kan bidra i det videre arbeidet. Han stilte også spørsmål ved den videre prosessen rundt tabellen, om en tenker at en skal bli enig om prioriteringene i forvaltningstabellen i Reguleringsmøtet på våren.

Jorulf Straume fra FHL synes det er ikke vanskelig å være enig i forvaltningsmålene, men en kommer raskt til spørsmålet om ressurser. Dersom en ikke øker ressursene til forskningen, vil økonomiske rammer og prioriteringer føre til at en er like langt og det videre arbeidet vil stoppe.

Ingolf Røttingen fra Havforskningsinstituttet viste til at det ikke er havforskningen som skal bestemme hva som skal forskes på. De ønsker at denne prosessen skal gi havforskningen signaler om hvordan de skal prioritere. Det er ikke snakk om store økonomiske økninger, dette må gjøres gradvis. I de gamle prosessene så en på den enkelte bestand isolert og ga råd om et årlig totaluttak, mens en i de nye prosessene har forvaltningsplanene, som har til mål å sikre biodiversitet og beskytte habitat. Dette er positivt og er en hjelp til moderne forvaltning, hvor en ser på fiskeriene som en del av et økosystem.

Lars Kongsvik fra Norges Fritids- og Småfiskerforbund viste til at ressursene i havet tilhører hele befolkningen (allmenningens rett). Det er derfor viktig at en ikke bare ser på økonomien til yrkesfiskerne, men også lar befolkningen få beskatte av fiskeressursene. En må videre skille mellom turistfiske, som er det samme som næringsfiske, og fritidsfiske.

Liv Holmefjord viste til at tabellen er et virkemiddel, en kan ikke ta all visdom inn her og aldri tenke en annen tanke. Resultatet fra dette arbeidet vil ikke nødvendigvis være at de små bestandene blir prioritert først. Det kan komme opp behov som gjør det nødvendig å prioritere de tunge bestandene. Utgangspunktet er at alle bestander kan ikke prioriteres like høyt, uavhengig av hvor mye ressurser en har tilgjengelig. Forvaltningsmålet pluss andre variabler vil være retningsgivende for prioritering. Prioriteringen i oversiktstabellen er ikke ned på detaljnivå, den gir en oversikt over på hvilke områder ser en for seg nye tiltak. Videre har en også tenkt å lage en tabell som ivaretar problemstillinger som knytter seg til redskapsbruk og fiskeri, og i denne tabellen vil fangstmetoder bli inkludert.

Anne Kjos Veim viste til at biodiversitet ligger i bunn for alle bestandene, men at det for mange arter vil være ønskelig med et "bedre" mål enn kun biodiversitet. Fiskeridirektoratet ser for seg at en i junimøtet tar sikte på å bli enige om en prioritering, slik at en tiltakspakke kan legge frem på høstens reguleringsmøte eller eventuelt på en egen høring dersom det er mer hensiktsmessig.

Aksel Eikemo viste til at en i dette arbeidet retter oppmerksomheten mot flere arter, men at det vil ikke bli mer ressurser. Prosessen er lagt opp slik at næringen skal kunne få være med på å påvirke prioritering av ressursbruken og påvirke eventuell vridningen av ressursbruken i havforskningen. Resultatet av denne prosessen, og andre prosesser, kan være en dreining av ressursbruken, sammenlignet med slik den er i dag.

Øyvind Nygård fra NRFFL er opptatt av kysttorsken og rekruttering av fiskere. Hvordan skal en rekruttere fiskere dersom en har redskapsbegrensninger for fritidsfiskerne. Mange fritidsfiskerne bor på værharde områder langs kysten, og dersom de også skal ha begrensning på redskapsmengden vil dette i praksis bety et fiskeforbud.

Britt Sæle Instebø fra Sør-Norges Notfiskarlag og Fiskarlaget Vest viste til at i en situasjon hvor fritidsfiske og yrkesfiske stilles opp mot hverandre, må yrkesfisket prioriteres.

Elling Lorentzen fra Norges Fiskarlag viste til at bærekraftig forvaltning ligger i bunn nå, som ved saltvannsfiskeloven. Det vises her til at en skal rullere med hensyn til hvordan bestandene prioriteres i forhold til hverandre. Samtidig, i forskningen, vises det stadig til behovet for lange tidsserier, noe som gjør at en ikke til stadighet kan skifte fokus. Dersom en vet forvaltningsmålet, må en styre prosessen med kunnskapsinnhenting etter hvilket mål en har satt for bestanden. En vil få flere tilfeller som vassild og blålange, hvor kunnskapen til grunn

for reguleringen er mangelfull. Han viste også til nummereringen under variabelen forvaltningsmål, der økonomisk langtidsutbytte er satt foran biodiversitet.

Ingolf Røttingen fra Havforskningsinstituttet viste til at dersom havforskningen skal gå i gang med undersøkelser som har det formålet å gi råd som skal ligge til grunn for ulike beslutninger som tas av forvaltningen, så er det en fordel å vite hva som er forvaltningsformålet. Konkret til neste møte mener Røttingen at det ville det være hensiktsmessig å se nærmere på noen av de artene som er plassert under uavklart, og søke å avklare forvaltningsformålet for disse.

Aksel Eikemo oppsummerte tilbakemeldingene med at Reguleringsmøtet er enige om konseptet. Fiskeridirektoratet ber næringen om å komme med innspill på om det er elementer som mangler eller hvordan tabellen skal nyttiggjøres/brukes.

Liv Holmefjord avsluttet med å opplyse om at fristen for tilbakemeldinger på oversiktstabellen og dens innhold settes til 1. oktober 2009.

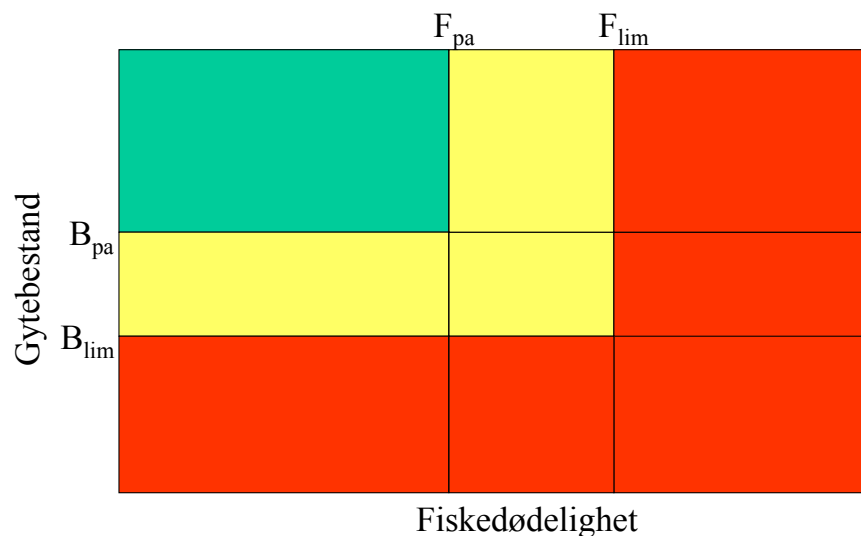
Sak 7/2009

Orientering fra Havforskningsinstituttet
om ACOM sine vårmøter 3. og 15. juni
2009

Forvaltningsråd fra ICES juni 2009

- Barentshavbestandene (i saksdokumentene)
- Færøyene og Island (lodde i saksdokumentene)
- Nordsjøen (ACOM-godkjent 15.juni, sendes ut av ICES 26.juni)

Føre-var referansepunkter

- Grønn: God reproduksjonsevne og Bærekraftig høstet
- Gul: Risiko for at høsting ikke er bærekraftig og/ eller risiko for redusert reproduksjonsevne
- Rød: Ikke bærekraftig høstet og/eller redusert reproduksjonsevne

Oversikt (1000 tonn)

Historisk fangst		Bestand	kvoteråd 2009	Avtalt kvote 09	kvoteråd 2010	Tilstand	Tilstand		
periode	i perioden					F	Gytebest		
46-04	661	NØA torsk	473	525	577.5	ok	ok		
50-04	120	NØA hyse	194	194	243	ok	ok		
64-04	25	blåkveite	13	2.5+bifangst	13				
86-04	15	snabeluer	0	10.5 i NH	0	Rekrutteringssvikt			
08-04	17	vanlig uer	0	-	0	Rekrutteringssvikt siden 93			
60-04	160	NØA sei	225	225	204	ok	ok		
84-04	49	Kysttorsk N	0	21	0	Redusert rekruttering			
79-04	930	Lodde Isl/Jan M	0	15	0			Forskningskvote 09	
60-04	508	Nordsjøsil	171	171	164.3	ok	for lav		
63-04	241	Nordsjøtorsk	0	28.8	(40.3)	for høy	mye for lav	Ny gjenoppbyggingspla	
63-04	248	Nordsjøhyse	44.7	44.7	38	ok	ok		
67-04	158	Nordsjøsei	139	139	118	ok	ok		
83-04	163	Øyepål i Nordsjøen	35	28.25	157*		ok	*Nytt 2009-råd	
80-04	105	Hvitting i Nordsjøen	11	15.2	7.4	Redusert rekruttering			
57-04	112	Rødspette i Nordsjøen	55.5	55.5	63.8	ok	ok		
57-04	21	Tunge i Nordsjøen	14	14	14.1	ok	ok		

Sak 8/2009

Sorteringsrist i reke-trål ved fiske i
Nordsjøen og Skagerrak

SORTERINGSRIST I REKETRÅL VED FISKE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

1 SAMMENDRAG

Dagens ressursituasjon i Nordsjøen, spesielt for torsk, tilsier at det er nødvendig å innføre tiltak som vil bidra til å redusere uønsket neddreping av fisk.

Fiskeridirektoratet foreslår på denne bakgrunn å innføre påbud om bruk av sorteringsrist i kombinasjon med forbud mot oppsamlingspose i reketrålfisket i Nordsjøen og Skagerrak.

2 HISTORIKK

Bakgrunnen for utviklingen og innføringen av sorteringsrist i reketrålfisket på 80-tallet var først og fremst et ønske om å beskytte yngel og småfisk under minstemål. Men det var også en kjent og ønsket konsekvens at dette i all vesentlighet ville avskjære mulighet til bifangst ved reketrålfiske.

Med bakgrunn i dette arbeidet ble det fra 1. februar 1990 innført påbud om bruk av sorteringsrist ved fiske med reketrål på kysten av Nordland, Troms og Finnmark, innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene. Fra 30. september 1991 ble påbudet utvidet til å gjelde i Norges økonomiske sone nord for 62° N. Videre innførte Norge og Russland et tilsvarende påbud ved fiske med reketrål i de to lands fiskerijurisdiksjonsområder fra 1. januar 1993. Siden har bruk av sorteringsrist i reketrål blitt pålagt i flere områder i internasjonale farvann.

Fiskeridirektoratets erfaring med bruk av sorteringsrist i reketrålfisket har vært udelt positive ut fra det formål som er nevnt, og kombinert med overvåkingstjenesten for fiskefelt har de tidligere bifangstproblemene i reketrålfisket blitt redusert. Reketrål er av denne grunn ikke lenger i samme grad som tidligere å anse som et problematisk og derved omdiskutert redskap i Norges økonomiske sone nord for 62°N.

Med bakgrunn i bestandssituasjonen for torsk i Nordsjøen inngikk Norge og EU en intensjonsavtale i 2001 hvor partene var en enige om å iverksette flere tekniske tiltak, som en gjenoppbyggingsplan for torsk i Nordsjøen (Cod Recovery Plan). Fra norsk side ble det blant annet orientert om at Norge hadde til hensikt å innføre påbud om bruk av sorteringsrist i fiske med reketrål. På dette grunnlag ble en midlertidig forskrift om utforming og innmontering av sorteringsrist i reketrål i Nordsjøen innført fra 1. januar 2002. Denne forskriften ble opphevet den 30. mai 2002 etter press fra næringen.

Etter at påbud om bruk av sorteringsrist ble opphevet har ICES fra 2003 anbefalt et 0-fiske etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak hvert eneste år med unntak av 2008. Dette viser at situasjonen for bestanden har blitt betraktelig verre i tiden etter at det ble vurdert som nødvendig i 2001 å innføre sorteringsrist i reketrålfisket.

Table 6.4.2.1 Cod (*gadus morhua*) in Subarea IV (North Sea), Division VIIId (Eastern Channel), and Division IIIa (Skagerrak). Single-stock exploitation boundaries (advice), management, and catch/landings. Landings for each of the three parts of this combined-area assessment, and for all areas combined are given in Table 6.4.2.2.

North Sea (Subarea IV)							
Year	ICES Advice	Single-stock exploitation boundaries	Predicted catch corresponding to advice	Predicted catch corresp. to single-stock exploitation boundaries	Agreed TAC	Official landings	ICES landings
1987	SSB recovery; TAC		100-125		175	167	182
1988	70% of F(86); TAC		148		160	142	157
1989	Halt SSB decline; protect juveniles; TAC		124		124	110	116
1990	80% of F (88); TAC		113		105	99	105
1991	70% of effort (89)				100	87	89
1992	70% of effort (89)				100	98	97
1993	70% of effort (89)				101	94	105
1994	Significant effort reduction				102	87	95
1995	Significant effort reduction				120	112	120
1996	80% of F(94) = 0.7		141		130	104	107
1997	80% of F(95) = 0.65		135		115	100	102
1998	F(98) should not exceed F(96)		153		140	114	122
1999	F = 0.60 to rebuild SSB		125		132	80	78
2000	F less than 0.55		< 79		81	62	59
2001	lowest possible catch		0		48.6	42.3	41
2002	lowest possible catch		0		49.3	44.2	44.3
2003	Closure		0		27.3	27.4	NA
2004	Zero catch	Zero catch	0	0	27.3	23.4	NA
2005	Zero catch	Zero catch	0	0	27.3	23.9	NA
2006	Zero catch	Zero catch	0	0	23.2	22.2	NA
2007	Zero catch	Zero catch	0	0	20.0	19.7	NA
2008	Exploitation boundaries in relation to precautionary limits	Total removals less than 22 000 t	< 22	< 22	22.2		
2009	Zero catch	Zero catch	0	0			

Kilde: ICES kvoteråd for torsk i Nordsjøen og Skagerrak for 2009

3 PÅBUD OM BRUK AV SORTERINGSRIST I REKETRÅLFISKET I OMRÅDENE SØR FOR 62°N

Teknologien med bruk av sorteringsrist i fiske med reke-trål viser at en sorterer ut tilnærmet all innblanding av andre arter i rekefangstene. Unntaket er den aller minste yngelen av fisk som går igjennom spilene i sorteringsristen og bak i trålposen sammen med rekefangsten. Dette problemet er enda ikke løst rent teknisk, men det arbeides videre med denne problemstillingen.

Det er kjent for Fiskeridirektoratet at de fleste norske fartøy som fisker med reke-trål i Nordsjøen og Skagerrak allerede benytter sorteringsrist ut i fra et rent praktisk hensyn med tanke på å sortere ut industrifisk arter fra fangstene. Disse artene har ingen markedsverdi for dette fisket, samtidig som at innblandingen (vekten på kvantumet) medfører en kvalitetsferringelse på selve rekefangstene. Imidlertid benytter disse fartøyene en oppsamlingspose over selve fiskeutslippet på sorteringsristen for å ta vare på konsumfisk artene. Dette er arter som breiflabb, lysing, torsk og flatfisk som har høy markedsverdi. Spørsmålet om påbud om bruk av sorteringsrist i reke-trålfiske i Nordsjøen må således ses i lys av innblandingen av andre arter i dette fisket, mer enn et spørsmål om vern av fiskeyngel og småfisk.

Sett i lys av at bestandssituasjonen for flere bunnfiskarter i Nordsjøen og Skagerrak regnes å være på et kritisk lavt nivå fremstår det som merkelig at en ikke har et tilsvarende påbud om bruk av sorteringsrist for fiske med reke-trål i Nordsjøen og Skagerrak, som ved bruk av tilsvarende redskap i resten av Nord-Atlanteren. Det pekes også på de positive erfaringene fra bruk av sorteringsrist i nord, og den gode bestandssituasjonen for blant annet torsk og hyse i dette området. Også bedringen i kveitebestanden nord for 62°N kan trolig delvis tilskrives bruken av sorteringsrist i rekefisket nord for 62°N. En ser ikke tilsvarende bedring i kveitebestanden sør for 62°N.

Samtidig pekes det på at Norge og EU arbeider med å utvikle et Real Time Closure system i Nordsjøen og Skagerrak, som et ledd i arbeidet med å redusere utkast. Dersom reke-trålere

benytter sorteringsrist vil risikoen for stenginger på grunn av for høy innblanding av uønsket bifangst reduseres betraktelig.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at det ved innføring av sorteringsrist i rekefiskestør for 62°N ikke skal være tillatt med bruk av stormasket oppsamlingspose.

Dagens ressursituasjon i områdene sør for 62°N nødvendiggjør effektive tiltak for å verne om disse bestandene. Videre er det Fiskeridirektoratets oppfatning at det er et uheldig signal å ikke innføre et påbud om bruk av sorteringsrist i kombinasjon med forbud mot bruk av oppsamlingspose i rekefiskestør når det samtidig innføres en rekke tiltak for å redusere beskatning av bestander i dårlig forfatning i andre fiskerier i området sør for 62°N.

Fiskeridirektøren foreslår med dette å innføre påbud om bruk av sorteringsrist med maksimal spileavstand 19mm i områdene sør for 62°N. Det skal heller ikke være tillatt med bruk av oppsamlingspose.

4 TILTAK FOR Å BEDRE BESTANDSSITUASJONEN FOR KYSTORSK SØR FOR 62°N

Fiskeridirektoratet foreslår i sak 4/2009 en rekke tiltak for å bedre bestandssituasjonen for den kystnære torskebestanden sør for 62°N, blant annet foreslås også der et påbud om sorteringsrist i rekefiskestør i kombinasjon med forbud mot oppsamlingspose.

REFERAT

SAK 8/09

SORTERINGSRIST I REKETRÅL VED FISKE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Fiskeridirektoratet viste til at det var kommet en del innspill til dette i forbindelse med regulering av kysttorsk sør for 62°N.

Sør-Norges Trålerlag er av den oppfatning at innføring av sorteringsrist i rekefiske vil ha dramatiske følger for de som deltar i dette fisket. Bruk av sorteringsrist i Nordsjøen kan ikke sammenlignes med tilsvarende bruk nord for 62°N.

Norges Fiskarlag mente det var nødvendig å se på virkningen for kystsamfunnet.

Fiskeridirektoratet ønsker ikke at rekefiskerne ikke skal kunne opprettholde sitt fiske, men dette er en del av et arbeid for å bedre situasjonen i Nordsjøen og Skagerrak.

Reguleringsmøte besluttet at dette spørsmålet skal behandles parallelt med behandling av kysttorsk sør.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Vår dato
16062009

Vår referanse
200800361/35-532.1

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 16. juni 2009 drøftet reguleringen av fisket etter torsk i Nordsjøen og fattet følgende vedtak:

”Norges Fiskarlag viser til det reguleringsregimet som har vært for fisket etter torsk sør for 62° N har vært et ad hoc regime, der flere redskapsgrupper bare har mulighet til å ha torsk som bifangst.

Norges Fiskarlag tilrådte en langsiktig fordeling av torsk sør for 62° N i landsmøtevedtak 6/03, med fordeling på grupper og innad i gruppene. Dette forutsatte at det er tilgjengelig kvanta som muliggjør både et direkte fiske og bifangst av torsk.

Ut fra dagens TAC for torsk sør for 62° N er det ikke grunnlag for å foreta større endringer i reguleringene.

Norges Fiskarlag finner likevel grunnlag innenfor dagens TAC å kunne tilrå at det i åpen gruppe innføres en kvotegruppe mellom 10 meter og 20.99 meter. Dette innebærer at fartøy under 10 meter gis 5 tonn, fartøy mellom 10 meter og 20.99 meter gis 10 tonn og fartøy over 21 meter gis 20 tonn.”

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Vedlegg: 0

Fiskeri- og kystdepartementet

Fiskeridirektoratet

Vår dato
16062009

Vår referanse
200800210/17-530

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Deres referanse

UTVIKLINGEN I FISKET - TORSKE- OG PELAGISK SEKTOR

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 16. juni 2009 behandlet utviklingen i fisket innenfor pelagisk og torskesektoren, og fattet følgende vedtak:

D) Torskesektoren

a) Fisket etter torsk nord for 62° N med konvensjonelle redskaper.

”Norges Fiskarlag viser til oppfisket kvantum torsk nord for 62° N, hvor mottaks- og avsetningsproblemene tydelig har gitt sine utslag. Spesielt vanskelig kan det se ut som flåten under 11 meter har hatt det, med et betydelig restkvantum som resultat.

For å legge forholdene til rette for flåten for å utnytte tilgjengelige arter mest mulig, vil det etter Fiskarlagets vurdering allerede nå være nødvendig å endre gjeldende reguleringsopplegg for fartøy som fisker etter torsk nord for 62° N med konvensjonelle redskaper, og som er under 300 m³. Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at det foretas refordeling innenfor de enkelte gruppene i Finnmarksmodellen. Samtidig foreslår Fiskarlaget det at bifangsten av torsk ved fiske etter andre fiskeslag økes slik at fartøyene gis mulighet til utnyttelse av andre arter.

Norges Fiskarlag mener at bifangstprosenten må økes fra 30 % til 45 %. Det må også legges inn at det bare er den andelen torsk som overstiger tillatt innblanding som skal inndras. Med hensyn til avregning vil Norges Fiskarlag tilrå at denne fortsatt blir foretatt på ukebasis, selv med endring i tillatt innblanding.”

b) Fisket etter blåkkeite nord for 62° N.

”Det direkte fisket etter blåkkeite ser ut til å bli mindre attraktivt enn tidligere år. Det har vært nedgang i antall deltakende fartøyer, og for inneværende sesong kan det se ut til at det er flere som ikke velger å starte opp fisket. Dette kan ha sammenheng med de vanskelige tidene som flere har bak seg, og at inntjeningen i fisket etter blåkkeite kan være lav.

Ved starten av fisket etter blåkkeite, var det flere som ikke kom i gang som følge av dårlige værforhold. Den perioden som er tilgjengelig, kan bli for kort til at de får noen inntjening utover dekning av kostnadene. Sammenlignet med 2008 er kvantumet i år mye lavere enn forrige år.

Norges Fiskarlag mener det derfor er nødvendig å gi fartøyene som er i fisket en forlenget periode å drifte innenfor, og av denne grunn kreves det at 1. periode utvides med 2 uker.”

II) Sildesektoren

”a) Norsk vårgytende sild

Norsk vårgytende sild – Finnmarksfisket – vilkår for deltakelse – låssetting føring av fangst

Norges Fiskarlag viser til tidligere henvendelser og krav fra organisasjonen vedrørende vilkår for å kunne delta i fiske etter norsk vårgytende sild utenfor Finnmarkskysten, hvor organisasjonen har bedt om at kystflåten generelt må gis adgang til deltakelse i dette fisket, og ikke avgrenses til fartøy under 21,35 meter eller lasteromsvolum under 150 m³, jfr. brev fra Norges Fiskarlag av 20. mars d.å., og møte med politisk ledelse 31. mars d.å. Fiskarlaget anmoder myndighetene på nytt om å imøtekomme organisasjonens krav i forannevnte spørsmål.

Det vises også til tidligere fremsatte krav vedrørende bestemmelser for låssetting og føring av nvg-sild, jfr. Fiskarlagets brev av 20. mars d.å og møte 31. mars d.å.

Begrenset fiske av nvg-sild under minstemål

Fiskarlaget viser også til tidligere anmodninger om å tillate et fiske på et avgrenset kvantum av norsk vårgytende sild under minstemål, jfr. henvendelser av 16. januar og 20. mars 2009, samt møte med politisk ledelse 31. mars d.å. Norges Fiskarlag gjentar disse kravene, og ber om en snarlig avklaring på ovennevnte spørsmål.”

”b) Sild sør for 62°N i Nordsjøen og Skagerrak

Norges Fiskarlag viser at kystgruppen har hatt en noe høyere kvoteutnyttelse i fisket etter nordsjø-sild, sammenlignet med tidligere år på samme tid. Dette har ventelig sammenheng med at overreguleringen ble satt noe høyere fra årets start enn de siste årene. Norges Fiskarlag mener likevel at Fiskeridirektoratet allerede nå må vurdere om det er grunnlag for å foreta en liten økning av kvoteenheten ut over den fastsatte maksmalkvoteenheten på 7,3 tonn. Dette for å sikre at kystkvoten blir oppfisket. Den garanterte kvoteenheten må fortsatt stå fast.”

”c) Makrell

Norges Fiskarlag er svært kritisk til den måten Fiskeri- og kystdepartementet har håndtert prosessen med å få fastsatt et endelig reguleringsopplegg for kystflåtens fiske etter makrell for 2009, og hvor det ennå ikke foreligger endelige avklaringer. Dette er helt uholdbart ut fra flåtens behov for å kunne planlegge sesongene på et tidlig tidspunkt. Departementet meddelt tidligere i vår at det hadde intensjon om å sende ut et høringsnotat om denne saken, men dette er ennå ikke mottatt, og fisket for enkelte flåtegrupper er nå kommet godt i gang.

Det vises også til at Norges Fiskarlag anbefalte et reguleringsopplegg for garn- og krokgruppen i februar d.å., hvor disse redskapsgruppene ble foreslått samregulert innenfor en felles kvotereguleringsgruppe, jfr. landsstyrevedtak 3/09. Når det gjelder reguleringsprinsippene for notgruppen, så behandlet organisasjonen dette gjennom en egen arbeidsgruppe i 2008, og for notfiske etter makrell er følgende nedfelt i punktene 8 og 9 i landsstyrevedtak 67/08:

”Makrell - notgruppen

I makrellfisket er det også elementer av Finnmarksmodellen (to reguleringsgrupper i notfisket, og tre reguleringsgrupper i garn- og krokfisket). Norges Fiskarlag anser det som hensiktsmessig å videreføre gjeldende reguleringsregime i notgruppen under 13 meter som innebærer at det tillates at fartøy som innehar en hjemmelslengdevote i notgruppen under 13 meter tillates å ha et fartøy med en faktisk lengde på inntil 15 meter og samtidig opprettholde samme overregulering som fartøy med både faktisk lengde og hjemmelslengdevote innenfor reguleringsgruppen 0-13 meter. Dette unntaket må imidlertid avgrenses kun til tilfeller som kan dokumentere en slik status pr. 31. desember 2007 (registrert i fartøy- og merkeregisteret), slik Norges Fiskarlag har bedt om i henvendelse av 7. juli 2008. Det bes om at departementet snarest justerer forskriften i samsvar med forannevnte.

Reguleringsregimet for fartøy med faktisk lengde på 15 meter og større med hjemmelslengdevote i reguleringsgruppen under 13 meter kan etter Fiskarlagets oppfatning videreføres slik det er i dag (fartøy med faktisk lengde på 15 meter og over reguleres sammen med notgruppen på 13 meter og større), eller eventuelt at hjemmelslengdevoten til disse fartøyene omfattes av strukturvoteordningen

etter samme måte som for de med hjemmelslengdevote i gruppen på 13 meter og større.”

Under henvisning til foranstående krever Norges Fiskarlag at Fiskeri- og kystdepartementet umiddelbart fastsetter det endelige reguleringsopplegget for kystgruppens fiske etter makrell i henhold til tidligere anbefalinger fra Norges Fiskarlag.”

”d) Kolmule – fangster som tas innenfor grunnlinjen av kystflåten

Norges Fiskarlag viser til at det fra tid til annen tas mindre kolmulefangster av kystfartøy innenfor grunnlinjen (fjordområder). Dette ble også berørt i kapittel 5.2.6 i Landsstyrets høringsdokument om ressursfordeling av april 2007, hvor det bl.a. heter:

”I enkelte år har det forekommet at kolmule også har blitt fisket i enkelte kyst og fjordområder av kystnotfartøy. I vinter (2007) ble det fisket kolmule av enkelt kystnotfartøy i fjordområder på Vestlandet, og det oppsto uklarheter omkring spørsmålet om hvor slike fangster skulle kvoteavregnes. Den norske kolmulekvoten er i utgangspunktet fordelt mellom kolmuletrål og pelagiske trål/nordsjøtrål.

Det er derfor reist spørsmål om det kan være behov for å avsette et årlig (mindre) bufferkvantum til å dekke fangster av kolmule tatt av kystfartøy i kyst- og fjordområder. En annen løsning kan være å kvoteavregne slike fangster innenfor den fleksibiliteten som inngår i den internasjonale kvoteavtalen for kolmule (+/- 10% fleksibilitet mellom hvert kvoteår). Erfaring tilsier at et eventuelt framtidig kolmulefiske i fjord- og kystområdene vil være innenfor relativt beskjedne kvanta.”

I Landsstyrets vedtak fra november 2008 om regulering av fisket etter kolmule i 2009 ble det bl.a. følgende påpekt:

”Fiskarlaget går inn for å redusere avsetningen bl.a. til dekning av bifangst for fartøy uten deltakeradgang, samt til dekning av mindre fangster fra kystfartøy tatt i fjord- og kystområder, fra 2.000 tonn til 1.000 tonn.”

Under henvisning til foranstående anmoder Norges Fiskarlag myndighetene om å finne tilfredsstillende løsninger for at kolmulefangster fra kystflåten kan avregnes på lovlig måte innenfor kvotereguleringsregelverket.”

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærve

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Vedlegg: 0

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

Ang. avviklingen av årets blåkveitefiske – krav om utvidet sesongåpning

Det vises til gjeldende regulering av fisket etter blåkveite der første fangstperiode avsluttes 28. juni.

Norges Kystfiskarlag vil med dette be om at fangstperioden utvides med inntil to uker.

Dette på bakgrunn av de svært vanskelige værforholdene som for store deler av flåten har umuliggjort en normal avvikling av fisket.

Fangststatistikk viser at både deltakelse og landet kvantum er lavt, og en utvidelse av sesongen anses derfor ikke å ha særlig bestandsmessig betydning. Det vises til at den problematiske avviklingen av blåkveitefisket kommer på toppen av en allerede vanskelig situasjon i fiskeflåten etter en vinter med store mottaksproblemer og fall i inntektsgrunnlaget. Dette taler for en utvidelse av gjeldende fangstperiode fremfor at de fartøy som har startet fisket må avvente til i august med å fullføre sine kvoter.

Det bes om en snarlig avgjørelse i saken.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskarlag

Hilde Rødås Johansen
saksbehandler

1a	1b	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Art/bestand	Økosystem	Kunnskapsgrunnlag	Trofisk nivå	Nøkkelrolle	Tilstand	Fiskedødelighet	Rødliste	Forurensning	Fangstverdi	Antall fartøy	Rekreasjon	Fritidsandel	Delt bestand	Forvaltningsmål	Tiltak iverksatt	Nye tiltak	Merknader
Brisling Hav	5	2		2	5	5		2	3				2	6	1	3	
Brisling Kyst	7	2		4	7	6	5		4				3	6	1	2	
Kolmule	2	2				5			4				1	1	1	2	
Lodde Barentshavet	1	1	2	1	2	2		2	2			4	1	1	1	1	SAM
Lodde Island	2	2		1	7	6			3				1	1	1	3	
Makrell	3	2			1	2			1		1	3	1	1	1	2	Ureg. dødeligh.
Polartorsk	1	2	3	2	3	2	2	2	5	5	3	4	4	4	1	3	CR i Porsangerfjorden
Sild sør for 62°N	5	1		2	6	5		2	3		2		1	1	1	3	
Sild NVG	2	1		1	1	2			1		2		1	1	1	3	SAM?
Sild Trondheimsfjord	7	2		3	7	6			4				3	4	1	3	
Taggmakrell	3	2				3			3				2	6	2	2	
Tobis Nord	4	3		1	3				5				3	4	3	3	
Tobis Sør	4	2		1	5	5	4		3				2	6	1	1	
Vassild	2	2	3	3	3	4		3	3				2	2	1	2	
Øyepål	4	2		2	5	2	5		4				2	6	1	2	
Blålange	2	3	3	3	5	6	4	3	4		3	4	2	4	2	1	
Brosme	2	2	3	3	7	5		3	2		2	4	2	6	2	1	
Hvitting	5	1		3	7	6		2	4				1	1	3	2	Obs
Hyse Nordsjøen	5	1		2	1	5		2	3				1	1	3	2	
Hyse Nordøstarktisk	1	1	3	1	1	6			1		2	4	1	1	1	3	SAM
Lange	2	2	3	3	7	6	5	3	2		2	4	2	6	2	1	
Lyr	7	3	3	3	3	4		3	3		1	2	3	6	3	3	
Lysing	4	3			3	4			3				3	6	3	2	
Sei Nordsjøen	4	1			1	2			2		1	3	1	1	1	3	Bifangstprobl.
Sei Nordøstarktisk	1	2	3	2	1	2		3	1		1	3	3	1	1	3	SAM

1a	1b	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Art/bestand	Økosystem	Kunnskapsgrunnlag	Trofisk nivå	Nøkkelrolle	Tilstand	Fiskedødelighet	Rødliste	Forurensning	Fangstverdi	Antall fartøy	Rekreasjon	Fritidsandel	Delt bestand	Forvaltningsmål	Tiltak iverksatt	Nye tiltak	Merknader
Torsk Kyst Nord	7	2	3	2	4	5	3	1	2		1	2	1	3	1	1	SAM
Torsk Kyst Sør	7	2	3	2	6	5		1	4		1	1	1	3	2	1	
Torsk Nordsjøen	4	1			5	5	5		3		2	4	1	1	1	1	
Torsk Nordøstarktisk	1	1	3	1	1	2		2	1		2	4	1	1	1	3	SAM
Blåkveite	2	2	3	3	2	3		1	2		3	4	2	3	1	2	
Kveite Nord	7	2	3	4	3	6	5	1	3		2	2	3	3	1	2	
Kveite Sør	7	2	3	4	5	5	5	1	4				3	6	1	1	
Rødspette Nord	7	3	3	2	3	4		3	3		2	4	3	6	3	3	SAM
Rødspette Nordsjøen	4			3	3	5		2	4					1	1	2	
Rødspette Skagerrak	6																
Annen flatfisk	7	3	3	2				3	4		2	3	3	4	3	3	
Brudge	2	3	3	3	5	2		3	5		3	4	2	4	1	2	
Håbrann	2	3	3	3	5	2	4	3	5		3	4	2	4	1	2	
Pigghå	2	3	3	3	5	5	2	3	4		3	4	2	4	1	2	
Skater og rokker	7	3	3	4	7	2		3	4		3	4	2	4	2	3	
Andre håer og haier	2	3	3	3	7	2		3	4		3	4	2	4	2	3	
Breiflabb	7	2	3	4	3	4			3		2	4	2	3	1	2	
Dyphavsarter	2	3	3	3	7			3	4		3	4	4	4	1	2	
Leppefisker	7	3	3	2	3	4		2	4		2	4	3	4	3	3	
Makrellstørje	2	1			6	5			5				1	3	1	3	
Rognkjeks	7	2	3	4	7	4		3	3		3	4	2	2	1	3	SAM
Steinbiter	1	3			3	6			3		2	3	3	6	2	2	
Uer Irmingerhavet	2	2	3	2	5	5		3	3		3		4	6	1	2	
Uer snabel	2	1	3	2	4	5	4	3	3		3		3	3	1	2	
Uer vanlig	2	1	3	3	5	5	4	3	3		2	3	3	3	1	2	
Ål	7	2	3	3	6	5	2		4		2	1	2	4	2	2	
Annen fisk	7	3	3						4					4	3	3	

1a	1b	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Art/bestand	Økosystem	Kunnskapsgrunnlag	Trofisk nivå	Nøkkelrolle	Tilstand	Fiskedødelighet	Rødliste	Forurensning	Fangstverdi	Antall fartøy	Rekreasjon	Fritidsandel	Delt bestand	Forvaltningsmål	Tiltak iverksatt	Nye tiltak	Merknader
Amerikansk hummer	7	3	3						5					5	2	2	Introdusert art
Hummer	7	2	3		5	5	5		3		1	1	3	3	1	2	
Kamskjell	7	2			3	4			4		2	3	3	6	1	2	
Kongekrabbe	7	2							3		2	4	2	6	1	2	SAM
kongsnegl	7	3			3	2		1	4				3	6	2	2	
Krill Antarktisk	2	2		1	1	2			2				4	2	1	2	
Raudåte	2	2		1	1				5				2	4	1	2	
Reker 3LM	2	2		2	3	4		3	3		3	4	4	2	1	3	
Reker Barentshavet	1	1		2	1	1		3	2		3	4	2	2	1	3	
Reker Nordsjøen	4	1		2	1	2			2		3	4	1	1	1	1	Økosystembasert forvaltning
Reker Øst Grønland	2	2		2	3	4		3	3		3	4	4	2	1	3	
Sjøkreps	5			2	7	6		2	3		2	3	2	6	3	1	Økosystembasert forvaltning
Snøkrabbe	1	3	3						5					6	2	2	Introdusert art
Stillehavssøsters	7	3							5					5	2	1	
Taskekrabbe	7										1	2		6		3	
Østers	7	3			7	2		1	4		2	3	3	6	3	3	
Andre skalldyr og bløtdyr	7	3						1			1	1		4	3	3	
Stortare	7	1		1	1	2			3				3	2	1	2	
Annen tang og tare	7	2		1					4				3	4	3	2	
Grønlandssel Vestisen	2	2	4	2	1	2		2	4		3		2	4	1	3	
Grønlandssel Østisen	2	2	4	1	1	2		2	4		3		4	4	1	3	
Havert	7	2			1		5		5				2	4	1	2	
Hvalross	2	2	4	3	4	1		2	5				1	4	1	3	
Klappmyss	2	2	4	4	5	1	4	2	5		3		2	4	1	2	
Ringsel	2	3	4	3	3	1		2	5		3		3	4	1	3	
Steinkobbe	7	2	4	3	5	5	4	2	4		2	1	3	6	1	2	
Vågehval	2	1	4	2	1	2		2	3				2	2	1	3	

1a	1b	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Art/bestand	Økosystem	Kunnskapsgrunnlag	Trofisk nivå	Nøkkelrolle	Tilstand	Fiskedødelighet	Rødliste	Forurensning	Fangstverdi	Antall fartøy	Rekreasjon	Fritidsandel	Delt bestand	Forvaltningsmål	Tiltak iverksatt	Nye tiltak	Merknader
Andre sjøpattedyr	2	3	4	2	7	6		2	5		3			4		2	